

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE
DOSAR NR.1480/105/2009

DECIZIA NR.251

Ședința publică din data de 23 decembrie 2013

Președinte: - (...)

Judecător : - (...)

Grefier : - (...)

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești a fost reprezentat de procuror (...), din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești.

Pe rol fiind pronunțarea asupra apelurilor declarate de către **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești** și de către inculpații: **DOGARU IOAN ANTON** (...) domiciliat în (...), **BISCOȘ TEODOR** (...), domiciliat în (...), **NISTOR VASILE** (...), domiciliat în (...), **PUMNUȚ ALEXANDRU** (...), născut la (...), domiciliat în (...), **DINEA GEORGE ANDREI** (...) - cu domiciliul ales la av.Jeflea Corina Aura în (...), **împotriva sentinței penale nr. 443/05.12.2012 pronunțată de Tribunalul Prahova.**

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 11 decembrie 2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta.

Curtea, la solicitarea părților, pentru a da acestora posibilitatea să depună concluzii scrise ca și pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului, a amânat pronunțarea pentru data de 23 decembrie 2013, când a pronunțat următoarea decizie:

CURTEA:

Asupra apelurilor penale de față, reține următoarele:

Prin sentința penală nr. 443/5.12. 2012, pronunțată de Tribunalul Prahova s-au dispus următoarele:

În baza art.334 C.pr.penală s-au respins cererile de schimbare a încadrării juridice a faptelor inculpaților Dogaru Ioan Anton, Herlea Tudor Valeriu din infracțiunea prev.de art.254 alin.1 și 2 C.pr.penală. rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000 cu aplicarea art.41 al.2. C.penal în infracțiunea prev.de art. 256 alin.1. C.penal cu aplicarea art.6 și 8 din Legea 78/2000, ca neîntemeiată.

În baza art.334 C.pr.penală s-au admis cererile inculpaților Străuț Felician Cotyso și Herlea Tudor Valeriu și s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor celor doi inculpați, din infracțiunea prev. de art.254 alin.1 și 2 rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000, cu aplicarea art.41 al.2. C.penal în infracțiunea prev.de art.254 alin.1. C.penal rap.la art. 6 și 8 din Legea 78/2000.

În baza art.334 C.pr.penală s-a respins cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul Dogaru Ioan Anton din infracțiunea prev.de art.248

rap. la art.248/1 C.penal cu aplicarea art. 41 al.2. C.penal, în trei infracțiuni prev.de art. 248 C.penal, ca neîntemeiată.

I. Inculpatul **DOGARU IOAN ANTON**, fiul lui (...), născut la data de (...) în Reghin, județul Mureș, domiciliat în (...), fără antecedente penale, a fost condamnat după cum urmează:

- în baza art.254 alin.1 și 2 C.penal, cu aplicarea art.6 și 8 din Legea 78/2000 și aplicarea art.74, 76 lit.c C.penal, infracțiunea de luare de mită, faptă din cursul anului 2000, la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare și un an interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit.a, b, C.penal, cu excepția dreptului de a alege, după executarea pedepsei principale.

- în baza art.248 C.penal rap. la art.248 ind.1 C.penal cu aplic. art.41 al.2 C.penal și aplicarea art.74, 76 lit.b C.penal, infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată și în formă continuată, la pedeapsa de 3 ani închisoare și un an interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a b, C.penal, cu excepția dreptului de a alege, după executarea pedepsei principale.

În baza art.33 lit.a și 34 lit.b C.penal, s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, aceea de 3 ani închisoare și un an interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit.a, b, C.penal cu excepția dreptului de a alege, după executarea pedepsei principale.

În temeiul art.86/1 C.penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

În conformitate cu disp. art. 86/2 C.penal, termenul de încercare este format din durata pedepsei aplicate la care s-a adăugat un interval de timp stabilit de instanța la 2 ani, va fi de 5 ani.

În baza art.86/3 C.penal pe durata termenului de încercare s-a dispus ca inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere :

a) să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Mureș;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședința sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În temeiul art. 71 al.5. C.penal s-a dispus suspendarea pedepsei complementare a interzicerii drepturilor prev.de art. 64 lit.a, b C.penal cu excepția dreptului de a alege pe perioada termenului de încercare.

În conformitate cu disp. art.359 C.pr.penală s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 C.penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în cazul neîndeplinirii cu rea credință a măsurilor de supraveghere prevăzute de lege ori obligațiile stabilite de instanță.

- în baza art.11 pct.2. lit.a rap. la art.10 lit.d C.pr.penală s-a dispus achitarea Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunea prev.de 254 al.1 și 2 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/ 2000, infracțiunea de luare de mită, (faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii).

- în baza art.11 pct.2. lit.a rap. la art.10 lit.b C.pr.penală s-a dispus achitarea inculpatului Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunea prev.de art.254 al.1 și 2 C.penal rap. la art. 6 și 8 din Legea 78/2000, (întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală).

- în baza art.11 pct.2. lit.a rap.la art. 10 lit.d. C.pr.penală s-a dispus achitarea inculpatului Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunea prev.de art.254 alin.1 și 2 C.penal (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii).

- în baza art.11 pct.2. lit.a rap.la art. 10 lit.d. C.pr.penală s-a dispus achitarea inculpatului Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunea prev.de art.254 alin.1 și 2 C.penal (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii).

II. În baza art.248 C.penal rap. la art.248 ind.1 C.penal cu aplic. art.41 alin.2 C.penal și art.74 ,76 lit.b C.penal inculpatul **BISCOȘ TEODOR**, fiul lui (...), născut la data de (...) în (...), domiciliat în (...), fără antecedente penale, a fost condamnat pentru infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată și în formă continuată, la pedeapsa de 3 ani închisoare și un an interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b, C.penal cu excepția dreptului de a alege, după executarea pedepsei principale.

În temeiul art.86/1 C.penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

În conformitate 86/2 C.penal termenul de încercare, format din durata pedepsei aplicate la care s-a adăugat un interval de timp stabilit de instanța la 2 ani, va fi de 5 ani.

În baza art. 86/3 C.penal pe durata termenului de încercare inculpatul urmează sa se supună următoarelor măsuri de supraveghere :

a) să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Mureș ;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședința sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art. 71 al.5. C.penal s-a dispus suspendarea pedepsei complementare a interzicerii drepturilor prev.de art. 64 lit.a , b, C.penal cu excepția dreptului de a alege pe perioada termenului de încercare.

În baza art.359 C.pr.penală s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 C.penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în cazul neîndeplinirii cu rea credință a măsurilor de supraveghere prevăzute de lege ori obligațiile stabilite de instanță.

III. În baza art.11 lit.a rap.la art.10 lit.d. C.pr.penală s-a dispus achitarea inculpatului **HERLEA TUDOR VALERIU**, fiul lui (...), născut la data de (...) în (...), domiciliat în (...), fără antecedente penale, pentru infracțiunea prev.de art.254 alin.1. C.penal rap.la art.6 și 8 din Legea 78/2000, conform schimbării încadrării juridice (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii).

IV. În baza art.11 lit.a rap. la art.10 lit.d. C.pr.penală s-a dispus achitarea inculpatului **STRĂUȚ FELICIAN COTYSO**, fiul lui (...), născut la data de (...) în (...), domiciliat în (...), fără antecedente penale pentru infracțiunea prev.de art. 254 alin.1 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000, conform schimbării încadrării juridice (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii).

V. În baza art.254 alin.1 și 2 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 C.penal cu aplicarea art.74 ,76 lit.c C.penal, infracțiunea de

luare de mită, inculpatul **NISTOR VASILE**, fiul lui (...), născut la data de (...) în (...), domiciliat în (...), fără antecedente penale, a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare și un an interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a,b, C.penal, cu excepția dreptului de a alege, după executarea pedepsei principale.

În baza art.86/1 C.penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere .

În baza 86/2 C.penal termenul de încercare format din durata pedepsei aplicate la care se va adăuga un interval de timp stabilit de instanța la 2 ani, va fi de 4 ani și 6 luni.

În baza art.86/3 C.penal pe durata termenului de încercare inculpatul urmează sa se supună următoarelor masuri de supraveghere :

a) să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Mures ;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședința sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art.71 al.5. C.penal s-a dispus suspendarea pedepsei complementare a interzicerii drepturilor prev.de art. 64 lit.a, b, C.penal cu excepția dreptului de a alege pe perioada termenului de încercare.

În baza art.359 C.pr.penală s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 C.penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în cazul neîndeplinirii cu rea credință a măsurilor de supraveghere prevăzute de lege ori obligațiile stabilite de instanță.

VI. În baza art.11 pct.2. lit.a rap. la art.10 lit.d C.pr.penală s-a dispus achitarea inculpatului **SANDOR MIHAIL**, fiul lui (...), născut la data de (...) în (...), județul (...), domiciliat în (...), fără antecedente penale pentru infracțiunea prev.de art.255 alin.1 C.penal cu aplicarea art.41 al.2 C.penal (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii).

În baza art.11 pct.2. lit.a rap.la art.10 lit.d. C.pr.penală s-a dispus achitarea inculpatului Sandor Mihail, pentru infracțiunea prev.de art. 255 alin.1 C.penal rap. la art.6 și 8 din Lg. nr.78/2000 - modificată, cu aplicarea art.41 alin.2 C.penal (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii).

VII. În baza art. 124 rap.la art. 122 alin.1. lit.d. c.penal s-a, constatat prescripția răspunderii penale a inculpatului **PUMNUȚ ALEXANDRU**, fiul lui (...), născut la data de (...) în comuna (...), domiciliat (...), fără antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art. 255 al.1 C.penal rap. la art.6, 8 din Legea 78/2000; faptă din cursul anului 2000.

VIII. În baza art.11 pct.2. lit.a rap.la art.10 lit.d C.pr.penală s-a dispus achitarea inculpatului **DINEA GEORGE ANDREI**, fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), fără antecedente penale, pentru infracțiunea prev.de art. 255 alin.1 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000 infracțiunea de dare de mită, fapta din anii 2001 -2002, (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii).

În baza art.124 rap.la art. 122 alin.1. lit.d. C.penal s-a constatat prescripția răspunderii penale a inculpatului DINEA GEORGE ANDREI, pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art. 255 al.1 C.pen. rap. la art.6, 8 din Legea 78/2000;

S-a luat act că R.N.P. ROMSILVA nu se constituie parte civilă în procesul penal.

S-au menținut măsurile asiguratorii dispuse prin Ordonanțele din data de 17.09.2007 de aplicarea a sechestrului asigurator asupra bunurilor inculpatului Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile.

În baza art.348 C.pr.penală s-a dispus ridicarea sechestrului asigurator dispus prin Ordonanța din 17-09.2007 asupra autoturismului Fiat Panda aparținând inculpatului Herlea Tudor Valeriu, măsură instituită prin Ordonanța din 17.09.2007, procesul verbal din 18.09.2007 de către organele de urmărire penală,

În baza art. 348 C.pr.penală s-a dispus ridicarea sechestrului asigurator dispus prin Ordonanța din 17.09.2007 asupra ceasului marca RADO aparținând inculpatului Straut Felician Cotyso, măsura instituită prin Ordonanța din 17.09.2007, procesul verbal din 18.09.2007 de către organele de urmărire penală.

În baza art. 254 al.3. C.penal s-a dispus confiscarea de la inculpatul Dogaru Ioan Anton a contravalorii lucrărilor efectuate constând în confecționarea în atelier și montarea la fața locului a armaturii metalice, la domiciliul sau din str. Răsăritului nr.6. Mun. Târgu Mures, jud.Mures, de către firma SC „TM GIP” SA Targu Mures, în cuantum de 19.604,106 lei, ca beneficiu obținut în urma săvârșirii infracțiunii de luare de mită.

În baza art.254 al.3. C.penal s-a dispus confiscarea de la inculpatul Nistor Vasile a contravalorii lucrărilor efectuate la instalația de încălzire centrală și apa canal de la domiciliul fiului sau N. D. și respectiv, lucrărilor de încălzire centrală de la domiciliul sau, situat în (...)din (...)de către firma SC „CREATIVE ART” SRL Sântana de Mures, în cuantum de 3.677,130 lei ca beneficiu obținut în urma săvârșirii infracțiunii de luare de mită.

Inculpații Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile au fost obligați la 5.000 lei fiecare, cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a dispune astfel, prima instanță a reținut că prin rechizitoriul nr. 18/P/2003 al Ministerului Public Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Târgu Mureș, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. DOGARU IOAN ANTON pentru săvârșirea infracțiunilor de: luare de mită, prev. și ped. de art 254 alin. 1 și 2 Cod penal; luare de mită, prev. și ped de art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal, rap. la art. 6 și 8 din Legea nr. 78/2000 - modificată; luare de mită în formă continuată, prev. și ped de art.254 alin.1 și 2 Cod penal, cu aplicarea art 41 alin. 2 Cod penal; luare de mită, prev. și ped de art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal, rap. la art. 6 și 8 din Legea nr. 78/2000 - modificată; luare de mită, prev. și ped de art 254 alin. 1 și 2 Cod penal, rap. la art 6 și 8 din Legea nr. 78/2000 - modificată; abuz în serviciu în formă calificată și în formă continuată, faptă prev. și ped. de art 248 Cod penal rap. la art 248¹ Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal; cu aplicarea art 33 Ut a Cod penal.

2. BISCOȘ TEODOR – pentru săvârșirea infracțiunii de: abuz în serviciu în formă calificată și în formă continuată, prev. și ped. de art. 248 Cod penal rap. la art 248¹ Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;

3. HERLEA TUDOR VALERIU pentru săvârșirea infracțiunii de: luare de mită în formă continuată, prev. și ped. de art 254 alin. 1 și 2 Cod penal, rap. la art 6 și 8 din Legea nr. 78/2000 -modificată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal;

4. STRĂUT FELICIAN COTYSO pentru săvârșirea infracțiunii de: luare de mită în formă continuată, prev. și ped. de art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal, rap. la art 6 și 8 din Legea nr. 78/2000 -modificată, cu aplicarea art.41 alin. 2 Cod penal;

5. NISTOR VASILE, pentru săvârșirea infracțiunii de: luare de mită în formă continuată, prev. și ped. de art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal, rap. la art 6 și 8 din Legea nr. 78/2000 -modificată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal;

6. SANDOR MIHAIL pentru săvârșirea infracțiunilor de: dare de mită în formă continuată, prev. și ped. de art 255 alin. I Cod penal, cu aplicarea art 41 alin. 2 Cod penal; dare de mită în formă continuată, prev. și ped. de art. 255 alin. 1 Cod penal, rap. la art. 6 și 8 din Legea nr. 78/2000 - modificată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal; cu aplicarea art. 33 lit. „a” Cod penal;

7. PUMNUȚ ALEXANDRU pentru săvârșirea infracțiunii de: dare de mită, prev. și ped. de art.255 alin.1 Cod penal raportat la art.6,8 din Legea nr. 78/2000,

8. DINEA GEORGE ANDREI, pentru săvârșirea infracțiunilor de: dare de mită în formă continuată, prev. și ped. de art. 255 alin.1 Cod penal, rap. la art.6 și 8 din Legea nr.78/2000 - modificată; dare de mită în formă continuată, prev. și ped. de art.255 alin.1 Cod penal, rap. la art.6 și 8 din Legea nr.78/2000 - modificată; cu aplicarea art.33 lit. „a” Cod penal.

În faza de urmărire penală s-au administrat următoarele probe: declarațiile inculpaților Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor, Herlea Tudor Valeriu; Străut Felician Cotvso, Nistor Vasile, Sandor Mihail, Pumnuț Alexandru, Dinea George Andrei; a numiților: T. A.; R. A.; F. L. vol 1 d.u.p.; declarațiile martorilor: K. E.; P. R.; C. N.; K. P.; B. A.; H. Z.; T. M. , B. L. ; B. G., B. I.; F. S.; P. A., I. U.Helsa, C. S.; O. M.; F. I.; H. M.; B.M. , K. A.; I. R.; M. L. , S. A., M. S. depunere oferte nr. 8008/2000 emisă de (...) pentru confecționat și montat balustradă din lemn, oferte și calculații de preț pentru confecționat și montat balustradă din lemn depuse de SC FUNESERV SRL Tg Mureș ; SC EURO NICO TRANSPORT SRL Nazna și SC CONTRANSCOM BENȚA SRL Nazna, Proces-verbal al DNA - Serviciul Teritorial Tg.Mureș din 28.06.2007 de verificare a registrelor de intrare - ieșire corespondență la Direcția Silvică Tg.Mureș privind înregistrarea ofertelor având ca obiect confecționarea a 26 ml balustradă cu anexe; contract de vânzare - cumpărare nr. 25/25.02.2001 încheiat între Direcția Silvică Tg.Mureș și SC „FUNESERV” SRL Tg.Mureș având ca obiect montarea a 300 mp lambriuri din lemn de frasin; proces verbal din 20.02.2001 încheiat cu ocazia deschiderii licitației având ca obiect montarea a 300 mp lambriuri; Act adițional nr. 1 la contractul de execuție lucrări nr.25/25.02..2001 încheiat între Direcția Silvică Tg.Mureș și SC „FUNESERV” SRL Tg.Mureș; Proces-verbal al DNA - Serviciul Teritorial Tg. Mureș din 30.06.2007 de verificare a registrelor de intrare - ieșire corespondență la Direcția Silvică Tg.Mureș privind înregistrarea ofertelor având ca obiect montarea a 300 mp lambriu cu anexe; Cerere de depunere oferte nr. 1312/2001 emisă de Direcția Silvică Mureș pentru lucrarea montare lambriuri lemn de frasin; Oferte și calculații de preț pentru montare lambriuri din lemn de frasin depuse de SC FUNESERV SRL Tg.Mureș; SC CONTRANSCOM BENȚA SRL Nazna și SC REQVIEM IMPEX SRL Tg.Mureș; Oferta nr. 98/06.02.2001 pentru confecționat pervaz parchet din stejar

uscat depusă de SC FUNESERV SRL Tg Mureș , avizul de expediție seria Blba nr. 226632/07.02.2001 pentru 248 ml parchet stejar și anexe;bonuri de vânzare a materialului lemnos de esență frasin către învinuții D. I. A., S. F. C. ,precum și față de martorii D. A. L., H. A., B.A., S. M.; contractele de prestări servicii nr. 41/20.02.2002 încheiat între Dogaru Ioan Anton și SC „FUNESERV” SRL și 50/16.02.2004 și facturi și documente de plată pentru aceste contracte ; registru de casă al SC „FUNESERV” SRL, din care rezultă plata către inculpatii DOGARU IOAN ANTON, HERLEA TUDOR VALERIU și STRĂUȚ FELICIAN COTYSO a cherestelei de frasin; adresa DNA - Serviciul Teritorial Tg.Mureș din 16.02.2007 către Regia Națională a Pădurilor Romsilva privind trimiterea unor documente și fișa postului pentru ing. F. L. cu răspunsurile aferente și anexe ; adresa DNA — Serviciul Teritorial Tg.Mureș din 10.05.2007 către Direcția Silvică Tg Mureș privind punerea la dispoziție a unor înscrisuri, dovada de ridicare din 09.05.2007 și anexe;adresa DNA - Serviciul Teritorial Tg.Mureș din 28.05.2007 către Regia Națională a Pădurilor Romsilva privind datele de stare civilă a ing. F. L. și răspunsul aferent nr. 3 570/31.05.2007 cu anexe , adresa DNA - Serviciul Teritorial Tg.Mureș din 25.01.2007 către Primăria Săngeorgiu de Mureș privind bunurile numitului N. V.și răspunsul aferent nr. 524/26.01.2007; proces-verbal al DNA - Serviciul Teritorial Tg.Mureș din 24.04.2006de verificare și selectare a documentelor din dosarul nr. 316/A/2003 al IPJ Mureș privind relația contractuală dintre Direcția Silvică Tg.Mureș și SC TM GIP SA Tg.Mureș, cu ocazia executării lucrării de „Reabilitare și modernizare a sediului Direcției Silvice Tg.Mureș” contractul nr.4270/2000 încheiat între Direcția Silvică Tg.Mureș și SC TM GIP SA Tg. Mureș, având ca obiect execuția lucrărilor de investiții ,instalații de încălzire centrală în cadrul lucrării de „Reabilitare și modernizare a sediului Direcției Silvice Tg.Mureș”, actul adițional nr. 2 la contract, cererea de solicitare a ofertelor , ofertele și procesul verbal de selecție a ofertelor " , proces-verbal al DNA - Serviciul Teritorial Tg. Mureș din 30.06.2007 ,de verificare și xerocopiare a filei din registrului de intrare –ieșire documente al Direcției Silvice Tg. Mureș,unde se află înregistrat contractul nr.4270/2000 ,cererea de ofertă și ofertele în baza cărora s-a încheiat contractul, adresa DNA - Serviciul Teritorial Tg.Mureș și procesul verbal încheiat de DNA -Serviciul Teritorial Tg.Mureș din 23.10.2006, prin care se ridică de la către SC TM GIP SA Tg.Mureș, registrului de intrare ieșire documente al societății, contractul 4270/2000 actele adiționale la contract cererea de ofertă și oferta depusă pentru încheierea contractului, privind lucrarea de „Reabilitare și modernizare a sediului Direcției Silvice Tg.Mureș” și documentele ridicate "Adresa DNA -Serviciul Teritorial Tg.Mureș din 25.10.2006 prin care se solicită SC TM GIP SA Tg.Mureș relații privind lucrările executate la casa inculpatului Dogaru Ioan Anton, procesul verbal din 25.10.2006 și documentele ridicate respectiv , devizul de lucrări „obiect ol, deviz 001 , imobil Dogaru construcții -iunie 2000" factura fiscală MSACA NR. 4733025/30.06.2000, chitanță de vânzări și jurnal de vânzări, " ; adresa nr. 314/A/24.06.2002 a IPJ Mureș către SC TM GIP SA Tg.Mureș , prin care se solicită toate documentele încheiate cu ocazia executării lucrării "reabilitare și modernizarea sediului Direcției Silvice Tg.Mureș "și documentele primite în baza adresei și dovezii de ridicare din 26.06.2002, contractul nr. 2106/1/2000 încheiat între SC „ CREATIVE ART" SRL Sîntana de Mureș și Direcția Silvică Tg.Mureș pentru lucrarea de încălzire centrală la obiectivul „Reabilitare și modernizare a sediului Direcției Silvice Tg.Mureș " și documentele în

baza căruia s-a încheiat acest contract , contractul nr. 2106/2/2000 încheiat între SC „ CREATIVE ART" SRL Sîntana de Mureș și Direcția Silvică Tg.Mureș pentru lucrarea de apă-canal și electrice la obiectivul de „ Reabilitare și modernizare a sediului Direcției Silvice Tg.Mureș" și documentele în baza căruia s-a încheiat acest contract , contractul nr. 0502/2001 încheiat între SC „CREATIVE ART" SRL Sîntana de Mureș și Direcția Silvică Tg. Mureș pentru lucrarea de circuite prize calculatoare, tablouri electrice la obiectivul de „Reabilitare și modernizare a sediului Direcției Silvice Tg.Mureș" și documentele în baza căruia s-a încheiat acest contract , contractul nr. 0207/2002 încheiat între SC „ CREATIVE ART" SRL Sîntana de Mureș și inculpatul DOGARU IOAN ANTON pentru lucrarea de încălzire centrală la casa proprietate personală;facturi și documente de plată la contractul 0207/2002 încheiat între SC „CREATIVE ART" SRL Sîntana de Mureș și inculpatul DOGARU IOAN ANTON pentru lucrarea de încălzire centrală la casa proprietate personală , contractul nr. 0401/2002 încheiat între SC „CREATIVE ART" SRL Sîntana de Mureș și PUCHIANU ROMAN pentru lucrarea de încălzire centrală la casa proprietate personală;facturi și documente de plată la contractul 0401/2002 încheiat între SC „CREATIVE ART" SRL Sîntana de Mureș și PUCHIANU ROMAN pentru lucrarea de încălzire centrală la casa proprietate personală ,documente, în original, predate de Direcția Silvică Tg.Mureș cu adresa nr. 1163/09.02.2007 privind lucrările de instalații la obiectivul „Reabilitarea și modernizarea sediului Direcției Silvice Tg.Mureș, documente privind fondurile de investiții și reparații la obiectivul „Reabilitarea și modernizarea sediului Direcției Silvice Tg.Mureș", deciziile de numire a comisiei de licitație și a comisiilor C.T.E., referate și procese-verbale de recepție; corespondența cu R.N.P. - ROMSILVA București cu privire la solicitările de aprobare a fondurilor făcute de Direcția Silvică Tg.Mureș, avizele și aprobările date; Hotărârile Comitetului Director al Direcției Silvice Tg.Mureș pe perioada 1999-2002;Acte de control ale Curții de Conturi — Camera de Conturi Mureș, împreună cu anexele acestora, procesele-verbale și anexele acestora întocmite de D.G.F.P. Mureș cu ocazia verificărilor făcute la Direcția Silvică Tg.Mureș și societățile care au executat lucrări la obiectivul „Reabilitarea și modernizarea sediului Direcției Silvice Tg.Mureș";Raportul de expertiză tehnică pentru lucrarea „Reabilitarea și modernizarea sediului Direcției Silvice Tg.Mureș", întocmit de expert B. G., la solicitarea I.P.J. Mureș și suplimentul de expertiză dispus de D.N.A. - Serviciul Teritorial Tg.Mureș , Raportul de expertiză tehnică de evaluare a lucrărilor executate la casele proprietate personală de societățile care au executat lucrarea de „Reabilitare și modernizare a sediului Direcției Silvice Tg.Mureș", întocmit de expert Z. H., dispus de către D.N.A. - Serviciul Teritorial Tg.Mureș , facturi, situații de lucrări, procese-verbale de compensare și ordine de plată întocmite între Direcția Silvică Tg.Mureș și societățile care au executat lucrări la obiectivul „Reabilitarea și modernizarea sediului Direcției Silvice Tg.Mureș”.

Dosarul a fost înregistrat inițial sub nr.2847/102/2007 la Tribunalul Mureș – Secția Penală, iar ulterior având în vedere încheierea nr.542/17.03.2009 a ICCJ, s-a dispus strămutarea judecării cauzei de la Tribunalul Mureș la Tribunalul Prahova, dosarul a fost înregistrat la această instanța sub nr. 1480/105/2009.

În faza de cercetare judecătorească au fost luate declarații inculpaților: Herlea Tudor Valeriu, Biscos Teodor, Straut Felician Cotyso, Dinea George Andrei, Nistor Vasile, Pumnut Alexandru, Sandor Mihail , Dogaru Ioan Anton, martorilor B.L., K.

P., N. S., K. E., I. H., P. A., B. I., P.R., H. Z., O. M., C. N., B. L., T.M. I., T. I., C. A. G., S. L., I. R., S. A., B. G., F. S.a, P. C. C., P.Z., L. I., H. A., B.A., M. S., H.C., N.S. O., R. I., G. B., M. F., F. I. -C., Z.F., N.A., Z. H. I., R.A., D. L., H. M., C. Z. B., a fost luat un supliment de declarații inculpaților Herlea Tudor Valeriu, Straut Felician Cotyso, Bucur Marin, s-au depus la dosar acte, adrese de la Romsilva, concluzii scrise din partea inculpaților.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța de fond a reținut că, în mare parte, starea de fapt a fost corect reținută în actul de trimitere în judecată.

În faza de cercetare judecătorească, inculpații si-au menținut declarațiile date în faza de urmărire penală, de asemenea și martorii audiați în instanță.

În fața instanței apărătorii inculpaților Dogaru Ioan Anton si Herlea Tudor Valeriu au solicitat schimbarea încadrării juridice a infracțiunii prevăzute de art. 254 alin.1 si 2 Cod penal rap.la art. 6 si 8 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 al.2. cod penal, în infracțiunea prev. de art. 256 al.1 cod penal, cu aplicarea art. 6 si 8 din Legea 78/2000.

Întregul dosar de urmărire penală este constituit în sensul că vinovăția inculpaților constă în îndeplinirea defectuoasă ori neîndeplinirea unui act în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

Așadar, organele de urmărire penală au considerat ca prin modalitatea în care si-au exercitat atribuțiile de serviciu, atât în funcțiile deținute cât și în calitatea pe care o aveau de membrii ai comisiei de licitație constituită cu ocazia lucrărilor de la Direcția Silvică Mures, și ulterior prin primirea sub diferite forme a unor foloase materiale, inculpații sunt vinovați de luare de mită.

Infracțiunea de primire de foloase necuvenite așa cum este menționat în art. 256 al.1. c.p. se săvârșește de către un funcționar care a primit direct sau indirect bani ori alte foloase, după ce a îndeplinit un act în virtutea funcției sale și la care era obligat în temeiul acesteia.

Așadar situația premisă a acestei infracțiuni este îndeplinirea actului de către un funcționar în virtutea funcției deținute, fapt care presupune ca actul respectiv să fie legal.

Așa cum am menționat, tocmai faptul că inculpații nu au îndeplinit atribuțiile de serviciu, și nu au efectuat actele pe care funcția pe care o aveau le impunea, reprezintă în opinia organelor de urmărire penală tocmai motivul pentru care ulterior au primit diverse foloase din partea celor pe care se menționează ca i-au favorizat în câștigarea licitațiilor efectuate pentru reabilitarea Direcției Silvice Mureș.

În raport de aceste considerente, instanța apreciază ca încadrarea juridică a faptelor inculpaților în aceea de luare de mită este corectă, așa cum am spus primirea de foloase necuvenite în forma prevăzută de art. 256 c.p., având la baza existența unui act legal întocmit de funcționarul public, motiv pentru care în baza art. 334 c.p.p. va respinge cererile celor doi inculpați de schimbarea a încadrării juridice din infracțiunea prev.de art. 254 alin.1 si 2 cod penal rap.la art. 6 si 8 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 al.2. cod penal, în infracțiunea prev. de art. 256 al.1 cod penal, cu aplicarea art. 6 si 8 din Legea 78/2000, ca neîntemeiată.

Tot înainte de începerea dezbaterilor apărătorii inculpaților Straut Felician Cotyso și Herlea Tudor Valeriu au solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor celor doi inculpați din infracțiunea prev.de art. 254 alin.1 si 2 rap.la art. 6 si 8 din

Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 al.2. c.p., în infracțiunea prev.de art. 254 alin.1. c.p. rap.la art. 6 si 8 din Legea 78/2000.

Din actul de urmărire penală, se poate observa că ambii inculpați au fost învinuiți ca au cumpărat o cantitate de lemn pe care ulterior după prelucrare, au vândut-o la SC FUNESERV , iar diferența dintre prețul cumpărării lemnului si cel al vânzării cherestelei (lemnului prelucrat), reprezintă folosul necuvenit însușit de inculpați .

Acest act însă, a avut loc printr-un contract care s-a încheiat imediat după semnarea acestuia, lemnul prelucrat intrând în posesia SC FUNESERV la aceeași dată.

Din actele de urmărire penală nu rezultă existența în timp a rezoluției infracționale pentru ca încadrarea juridică să rețină dispozițiile art. 41 al.2. c.p., și nici ce atribuții de control au fost încălcate de cei doi inculpați membrii ai comisiei de licitație, pentru ca încadrarea juridică să conțină și fapta de la alin.2 al.art. 254 c.p.

De altfel, nici organele de urmărire penală nu au menționat în ce constă atribuțiile de control ale celor doi în condițiile în care ei înșiși erau membrii ai comisiei de licitație.

În raport de aceste considerente, instanța a admis cererea celor doi inculpați de schimbare a încadrării juridice a faptelor din infracțiunea prev. de art. 254 alin.1 și 2 rap.la art. 6 și 8 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 al.2. c.p., în infracțiunea prev.de art. 254 alin.1. c.p. rap.la art. 6 și 8 din Legea 78/2000.

Aparitorul inculpatului Dogaru Ioan Anton a formulat o altă cerere de schimbare a încadrării juridice a faptei, din infracțiunea prev.de art. 248 rap.la art.248/1 cod penal cu aplicarea art. 41 al.2. cod penal, în trei infracțiuni prev.de art.248 cod penal.

În actul de sesizare s-a reținut că recepția lucrărilor la Direcția Silvică Mureș s-a efectuat prin trei procese verbale cu firmele care au lucrat și au încheiat lucrările la aceasta unitate.

Cu ocazia controlului efectuat de Direcția Finanțelor s-a constatat că prețul manoperei pentru lucrările efectuate este mult mai mare la toate firmele care au lucrat la Direcția Silvică Mureș, lucrările neregăsindu-se în operă.

În mod corect organele de urmărire penală au reținut ca rezoluția infracțională a avut loc pe parcursul efectuării lucrărilor, în condițiile în care inculpatul Dogaru Ioan Anton nu și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu cu ocazia efectuării acestor lucrări pe toată durata desfășurării lor.

În acest sens instanța de fond a considerat că este neîntemeiată cererea de schimbare a încadrării juridice în trei infracțiuni prev.de art. 248 cod penal, rezoluția infracțională existând încă de la momentul începerii lucrărilor de reabilitare, motiv pentru care va respinge cererea de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea prev.de art. 248 rap. la art.248/1 cod penal cu aplicarea art. 41 al.2. cod penal, în trei infracțiuni prev.de art.248 cod penal, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește săvârșirea de către inculpatul Dogaru Ioan Anton a infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată, trebuie făcute anumite precizări.

Din actele de urmărire penală a rezultat ca la data de 30.06.2000 s-a încheiat un contract între Direcția Silvică Mureș reprezentată de inculpatul Dogaru Ioan Anton în calitate de director general și SC TM GIP SA Tg. Mureș, obiectul acestuia fiind de

preluare în antrepriza a lucrărilor de modernizare la obiectivul „ Sediul administrativ al Direcției Silvice Tg. Mures” .

Anterior, la data de 30.05.2000 între inculpatul Dogaru Ioan Anton si SC TM GIP s-a încheiat un contract constând în confecționarea in atelier si montarea la fata locului a armaturii metalice pentru imobilul proprietate personala situat in mun. Targu Mures, pentru care societatea a încasat suma de 20.065.780 lei constatându-se in urma expertizei dispuse de organele de urmărire penala ca a rămas nefacturata si neîncasată suma de 124.153.600 lei ROL.

Este evident ca prin modalitatea în care au fost întocmite atât cererile de oferta cat si selecția SC TM GIP ca antreprenor pentru efectuarea lucrărilor de modernizare la sediul Direcției Silvice Mures, societatea respectiva a fost în mod evident avantajată, în condițiile în care aceasta fusese deja aleasă si se semnase un contract între inculpatul Dogaru Ioan Anton si societate, pentru lucrările la casa proprietate personală.

În același sens trebuie menționat si faptul ca o cantitate importanta de fier beton, de 4,5 tone livrate către SC Bilurd au ajuns de fapt tot la construcția casei proprietate persoana a inculpatului Dogaru Ioan Anton.

În acest sens instanța de fond a înlăturat susținerile inculpatului referitoare la faptul, că aceasta cantitate de fier beton i-a fost donată de B. M., administrator la SC Bilurd, ca urmare a relațiilor de prietenie.

Aceste declarații sunt infirmate chiar de declarația martorului B. M., care menționează că nu a donat niciodată vreo cantitate de fier beton din partea societății, pentru a fi folosită la construcția casei inculpatului.

De asemenea, chiar șoferii SC TM GIP arata că nu au plecat niciodată cu fierul beton spre SC Bilurd si că de mai multe ori pe parcursul anului 2000, au transportat mai multe materiale si fier beton la casa inculpatului Dogaru Ioan Anton.

Este de remarcat că SC TM GIP a lucrat în paralel pe o suma modică stipulata în contract la casa inculpatului Dogaru Ioan Anton, fiind selecționata așa cum am menționat pe baza unor cereri de oferta formale si ca antreprenor general pentru Directia Silvica Mures.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Pumnut Alexandru în calitate de director general al SC TM GIP, modalitatea de săvârșire a faptelor a fost corect reținuta de organele de urmărire penala, dar având în vedere data săvârșirii infracțiunii, respectiv 30.05.2000, instanța de fond, în baza art.124 rap.la art. 122 al.1 lit.d c.p. a constatat prescisa răspunderea penală a inculpatului Pumnut Alexandru pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art. 255 al.12. c.p. rap.la art. 6 si 8 din Legea 78/2000, fapta din cursul anului 2000.

În raport de aceste considerente, instanța de fond l-a condamnat pe inculpatul Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunea prev.de art. 254 al.1 si 2 cod penal cu aplicarea art. 6 si 8 din Legea 78/2000 fapta din cursul anului 2000 la pedeapsa închisorii.

În ceea ce privește infracțiunea reținută în sarcina inculpatului Doagaru Ioan Anton de abuz în serviciu în forma calificata, instanța a apreciat în raport de starea de fapt sus-menționata, reținuta în actul de trimitere în judecata, că acesta în mod repetat nu a respectat atribuțiile de serviciu în calitatea pe care o avea de director general al Direcției Silvice Mures, în sensul ca prin modalitatea în care a acționat în special cu privire la urmărirea respectării prevederilor legale cu privire la proiectarea

încredințarea, executarea și decontarea lucrărilor de reparații și investiții la obiectivul „Reabilitarea și modernizarea Sediului Direcției Silvice Targu Mures”, în condițiile în care așa cum au menționat mai mulți martori și reprezentanți ai societăților care au participat la licitații, aceste selecții ale firmelor câștigătoare s-au bazat pe oferte formale, ulterioare de multe ori începerii efective a lucrărilor de către aceleași firme, prin modalitatea în care nu s-a urmărit întocmirea unui studiu de fezabilitate și supunerea acestuia spre aprobare, așa cum cer dispozițiile legale C.T.E. – ului Regiei Naționale a Pădurilor și includerea obiectivului în programul aprobat de R.N.P., pentru investiții mai mari de 500.000.000 lei.

Prejudiciul cauzat de peste 2.000.000.000 lei ROL reprezentând diferența dintre manopera percepută de firmele care au lucrat la Direcția Silvică Mures și cantitatea de lucrări efectiv efectuată, se datorează ca urmare a modalității de lucru deficitară a inculpatului Dogaru Ioan Anton în condițiile în care nu a urmărit lucrările pe parcursul efectuării acestora și a fost principalul factor de decizie în selectarea firmelor care au câștigat licitațiile de lucrări la sediul Direcției Silvice Mures.

În raport de aceste considerente instanța l-a condamnat în baza art. 248 rap. la art. 248/1 c.p. cu aplicarea art. 41 al.2. c.p. pentru infracțiunea de abuz în serviciu, pe inculpatul Dogaru Ioan Anton la pedeapsa închisorii.

Având în vedere gradul de pericol social al faptelor, persoana inculpatului care nu are antecedente penale, rezonanța redusă ca urmare a trecerii unei perioade mari de timp de la producerea faptelor, de atitudinea inculpatului după săvârșirea infracțiunilor, acesta ocupând și în prezent funcții similare în cadrul Direcției Silvice Targu Mures, instanța de fond a făcut aplicarea dispozițiilor prev. de art. 74 și 76 cod penal, reținând și aplicând pedepse în conformitate cu limitele de pedeapsă reduse conform reținerii circumstanțelor atenuante în favoarea inculpatului, la ambele infracțiuni.

Față de împrejurarea că faptele au fost săvârșite în concurs real, prima instanță a făcut aplicarea art.33 lit.a și art. 34 lit.b C.penal, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea.

În raport de gradul de pericol social al faptelor, de persoana inculpatului care nu are antecedente penale, de perioada lungă de timp care a trecut de la săvârșirea faptelor ca urmare a estompării rezonanței sociale a acestora, instanța de fond a apreciat că scopul preventiv educativ al pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție, motiv pentru care în baza art. 86/1 C.penal a suspendat executarea pedepsei sub supraveghere,

După cum am menționat anterior, în mare parte situația de fapt a fost corect reținută de organele de urmărire penală, dar în ceea ce privește săvârșirea de către inculpat a mai multor infracțiuni de luare de mită, tribunalul a considerat că, aprecierile și supozițiile organelor de urmărire penală nu constituie probe pe baza cărora se poate determina vinovăția unei persoane trimise în judecată, acestea urmând a se baza pe întregul material probator efectuat în faza de urmărire penală, motiv pentru care s-au făcut următoarele precizări:

Prin același rechizitoriu inculpatul Doagaru Ioan Anton a fost trimis în judecată pentru săvârșirea mai multor înfracțiuni de luare de mită, una dintre acestea reprezentând-o faptul că a încredințat către SC CREATIVE ART SANTANA DE MURES în mod direct lucrarea „executarea lucrărilor de instalații pentru obiectivul circuite „prize calculatoare” la Direcția Silvică Targu Mureș în valoare de

253.455.418 lei ROL, fără respectarea dispozițiilor OG 12/1993 și respectiv prin atribuirea altor două contracte către aceeași societate prin organizarea unor selecții de oferte formale, iar în schimbul acestei favorizări a obținut diferite foloase în valoare de 53.262.788 lei ROL, prin lucrările efectuate de societatea respectivă la locuința proprie, unde s-a efectuat lucrarea „instalație de încălzire centrală și apă canal”, lucrări evaluate prin expertiza efectuată în faza de urmărire penală la suma de 148.424.200 lei ROL, din care s-a achitat suma de 95.161.212 lei ROL.

Din actele de urmărire penală a rezultat că s-au încheiat mai multe contracte, primul dintre acesta între Direcția Silvică Mureș și Creativ Art SRL Sântana de Mureș, la data de 22.06.2000 și ulterior în anul 2001, alte contracte cu aceeași societate, pe baza unor oferte de licitație formale.

La casa proprietate personală contractul a fost încheiat de către inculpatul Dogaru Ioan Anton cu SC CREATIVE ART SRL pentru efectuarea lucrărilor sus menționate, la data de 1.04.2002, așadar după încheierea lucrărilor la sediul Direcției Silvice Mureș. Prin modalitatea prin care și-a exercitat atribuțiile de serviciu inculpatul se face vinovat de infracțiunea de abuz în serviciu în forma calificată.

În ceea ce privește însă săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prin intermediul lucrărilor efectuate de SC Creative Art SRL la casa proprietate personală, organele de urmărire penală nu au putut dovedi că a existat o înțelegere prealabilă între inculpatul Dogaru Ioan Anton și Dinea George Andrei pentru a putea discuta de existența infracțiunii de luare de mită.

Prin esența sa, luarea de mită se săvârșește în mai multe modalități, respectiv prin pretindere, acceptarea promisiunii de foloase sau nerespingerea acesteia în scopul de a îndeplini sau neîndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

După cum se poate observa, organul de urmărire penală menționează că luarea de mită a avut loc la data subevaluării de către SC CREATIVE ART la casa proprietate personală a inculpatului Dogaru Ioan Anton, prin diminuarea sumelor convenite acestei societăți cu suma de 53.262.788 lei ROL, beneficiu obținut de inculpat în urma favorizării societății respective.

Acest fapt s-ar fi putut produce doar dacă, exista anterior o dovadă că inculpatul la momentul selectării acestei societăți pentru executarea anumitor lucrări la sediul Direcției Silvice Mureș, a acceptat posibilitatea de a fi favorizat ulterior, respectiv la data de 1.04.2002 prin încheierea contractului cu aceeași societate în vederea executării lucrărilor la casa proprietate personală.

A apreciat prima instanță că din toate actele desfășurate în cursul urmăririi penale, nu se poate trage concluzia că a existat o înțelegere anterioară, respectiv în anul 2000, data încheierii primului contract între SC CREATIVE ART SRL și Direcția Silvică Mureș, reprezentată de Dogaru Ioan Anton. În cazul efectuării legale a actelor la care era îndrituit potrivit atribuțiilor sale de serviciu, inculpatul ar fi putut fi subiect al infracțiunii de primire de foloase necuvenite, fapt exclus însă de modalitatea deficitară a îndeplinirii acestor atribuții și de trimiterea sa în judecată pentru infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată.

Față de cele de mai sus, instanța de fond a dispune achitarea inculpatului Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunea prev. de 254 al.1 și 2 C.pen. rap. la art.6 și 8 din Lg. 78/ 2000, infracțiunea de luare de mită, în baza art.11 pct.2. lit.a rap.la art. 10 lit.d C.pr.penală (faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii),

respectiv nu s-a putut dovedi intenția, ca element subiectiv al infracțiunii. În același sens, având în vedere cele sus menționate, în mod corelativ în baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.d C.pr.penală a dispus achitarea inculpatului Dinea George Andrei pentru infracțiunea prev. de art. 255 al.1 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 678/2000, infracțiune de dare de mită, fapta din anii 2001-2001, (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii), nefiind dovedită intenția acestuia în sensul de a da mita inculpatului Dogaru Ioan Anton.

În ceea ce privește infracțiunea de luare de mita reținută de organele de urmărire penală în sarcina inculpatului Dogaru Ioan Anton, care la data de 31.01.2000 în calitate de director general al Direcției Silvice Mureș a favorizat prin încredințarea în mod direct către SC FUNESERV SRL TARGU MURES a lucrării „Confecționat Uși,, pentru sediul Direcției Silvice Mureș, fără respectarea dispozițiilor OG 12/1993 și respectiv fără a organiza o selecție de ofertă din partea mai multor societăți, iar ulterior alte trei contracte atribuindu-le aceluiași agent economic prin organizarea unor selecții de oferte formale, beneficiind în schimb de diverse foloase materiale în sumă de 193.461.405 lei ROL de la aceeași societate, instanța de fond a menționat următoarele :

Ca și în cazul anterior contractul pentru anumite lucrări la locuința personală a fost încheiat de inculpatul Dogaru Ioan Anton și SC FUNESERV la data de 20.02.2002, ulterior încheierii lucrărilor la sediul Direcției Silvice Mureș.

În actul de sesizare s-a reținut că lucrările efectuate de către SC FUNESERV au fost subevaluate, inculpatul obținând suma de 149.818.000 lei ROL, pe care nu a achitat-o societății, în schimbul favorizării acesteia ca urmare a selectării societății în modalitatea descrisă mai sus pentru efectuarea de lucrări la sediul Direcției Silvice Mureș.

Instanța de fond a apreciat că nici în acest caz, nu s-a făcut dovada existenței unei înțelegeri, a unei acceptări sau promisiuni făcute de vreunul dintre inculpați în sensul favorizării ulterioare a inculpatului Dogaru Ioan Anton prin prestarea unor lucrări la locuința proprietate personală a acestuia. Lucrările și respectiv primul contract încheiat între Direcția Silvica și SC Funeserv a fost încheiat la data de 31.01.2000, iar contractul pentru casa proprietate personală a fost semnat între aceeași societate și inculpatul Dogaru Ioan Anton la 20.02.2002,

Așadar, nu se poate trage concluzia din actele de urmărire penală efectuate că a existat o intenție la momentul încheierii contractului între Direcția Silvica Mureș și SC Funeserv, din partea inculpatului Dogaru Ioan Anton în sensul de a lua mită ulterior cu ocazia desfășurării lucrărilor cu această societate la casa proprietate personală. În actul de sesizare s-a menționat că inculpatul Dogaru Ioan Anton a beneficiat și de suma de 43.643.504 lei ROL ca urmare a simulării unei tranzacții de vânzare –cumpărare de material lemnos de esența frasin, către aceeași societate.

Conform actelor de urmărire penală inculpatul Dogaru Ioan Anton, ca de altfel toți membrii conducerii Direcției Silvice Mureș, inculpații în prezenta cauză au cumpărat la data de 23.03.2000 mai multe cantități de cherestea de la Ocolul Silvic Lechința, lemnul fiind ulterior transportat și debitat de către SC Funeserv, fără a se achita contravaloarea acestor operațiuni. În același sens, ulterior, după transformarea lemnului în cherestea, cantitatea de cherestea a fost vândută de inculpatul Dogaru Ioan Anton și respectiv de către ceilalți inculpați care îl achiziționaseră, către aceeași

societate, respectiv SC Funeserv. După cum se poate observa aceasta vânzare a avut loc la diferite date în ianuarie 2001.

S-a reținut în rechizitoriu, că diferența dintre suma de bani achitată pentru achiziționarea lemnului, și respectiv suma prin care s-a vândut cheresteaua către SC FUNESERV, reprezintă foloase obținute în mod necuvenit de către inculpați.

De esența infracțiunii de luare de mita, este modalitatea secretă prin care se obțin diferite foloase materiale de către alte persoane. În cazul de față însă, toți inculpații au vândut cheresteaua respectiva pe baza de contract de vânzare cumpărare, cu acte existente și în contabilitatea firmei SC FUNESERV, care a achiziționat după prelucrare cheresteaua respectiva.

Este în acest sens greu de crezut, că în condițiile în care s-ar fi urmărit săvârșirea unei fapte ilicite, s-ar fi încheiat acte de natura sa ducă la descoperirea întregii activitatea infracționale, cu atât mai mult având în vedere gradul de pregătire profesionala și capacitățile intelectuale ale inculpaților.

În mod evident, este de înțeles existența unei diferențe de preț sensibile, în condițiile în care s-a achiziționat lemn brut și s-a vândut lemn prelucrat sub formă de cherestea. Chiar și din examinarea datelor la care s-au încheiat contractele între SC FUNESERV și Direcția Silvică Mureș cu privire la anumite lucrări de lambriuri din lemn de frasin s-a constatat că acestea au fost cu mult ulterioare achiziționării cantităților de material lemnos de către inculpați, primul contract fiind încheiat la 1.09.2000 între Direcția Silvică Mureș și Funeserv. Nu exista nicio dovadă că la momentul încheierii acestui contract, inculpații au înțeles să săvârșescă vreo faptă ilicită, și s-a apreciat că extinderea noțiunii de luare de mită în condițiile existenței unor contracte de vânzare-cumpărare reale este nejustificată, în acest caz nefiind dovedită intenția săvârșirii acestei infracțiuni. Atât inculpații, cât și martorii audiați în cauză, au menționat că diferența între prețul perceput pentru un m.c. de material lemnos neprelucrat și cel prelucrat, poate fi și de 20 de ori mai mare.

Atât inculpatul Dogaru Ioan Anton, cât și ceilalți inculpați au menționat că transportul și debitarea lemnului nu s-a achitat întrucât SC FUNESERV a reținut, resturile lemnoase din lemnul prelucrat, care reprezintă „uiumul”, fiind un obicei consacrat în zonă. De altfel, inculpatul Șandor Mihail dar și ceilalți inculpați au menționat că prețul vânzării cherestelei către SC FUNESERV, mult mai mic decât cel de pe piață, a fost negociat, prin scăderea din prețul acesteia a operațiunilor efectuate de SC Funeserv.

În raport de aceste considerente instanța de fond în baza art.11 pct.2. lit.a rap.la art.10 lit.d C.pr.penală a dispus achitarea inculpatului Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunea prev. de art.254 al.1 și 2 C.penal (întrucât faptei îi lipsește unul din elemente constitutive ale infracțiunii), nefiind dovedită intenția în acest caz. În mod corelativ, pe baza situației reținute, în baza art.11 pct.2 lit.a rap.la art. 10 lit.d. C.pr.penală tribunalul a dispus achitarea inculpatului Sandor Mihail pentru infracțiunea prev. de art. 255 al.1. C.penal cu aplicarea art. 41 al.2 C.penal (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii), nefiind dovedită intenția dării de mita a inculpatului Sandor Mihail .

O altă faptă de luare de mită a fost reținută de organele de urmărire penală ca urmare a faptului că inculpatul Dogaru Ioan Anton în calitatea sa de funcționar public cu atribuții de conducere și de control și de director general al Direcției Silvice Mureș a favorizat SC „TEKTURA SRL TARGU MURES” în sensul că la data de 5.12.2000

a încredințat în mod direct lucrările „urmărirea execuției și asistența tehnică arhitectura” pentru lucrarea modernizarea sediului Direcției Silvice Târgu Mureș, fără respectarea dispozițiilor O.G.12/1993, respectiv fără a organiza o selecție de ofertă, iar în schimbul acestei favorizări a beneficiat de la societatea comerciala sus arătată de foloase materiale în valoare de 450.000.000 lei ROL, foloase constând în lucrări de întocmirea de documentații pentru obținerea certificatului de urbanism și consultație cu privire la amenajarea fațadei pentru casa proprietate personala.

Din actele de urmărire penala desfășurate a rezultat că contractul pentru lucrările sus menționate, a fost încheiat într-adevăr între Direcția Silvica Mureș si SC Tektura SRL Târgu Mureș, în condițiile menționate in actul de sesizare al instanței la data de 5.12.2000.

Din declarațiile martorei R. A., administrator la SC TEKURA SRL a rezultat că după terminarea lucrărilor de modernizare în anul 2003 inculpatul Dogaru Ioan Anton s-a prezentat la firma acesteia pentru a-l ajuta la obținerea certificatului de urbanism si la stabilirea poziției împrejmuirii gardului casei sale personale, întrucât aflase că R.A. era persoana care întocmise planul urbanismului zonal pe str. Răsăritului din Târgu Mureș, unde se afla amplasată casa sa proprietate personala în cursul anului 2000.

După cum menționează martora, nu a existat nici un contract între inculpat si SC TEKURA SRL, tocmai pentru că respectivul memoriu justificativ si sfaturile acordate nu reprezentau o valoare economica de natura a fi achitată.

Din actele existente, nici inculpatul Dogaru Ioan Anton și nici martora nu au avut reprezentarea fața de așa-zisele lucrări care au fost efectuate că este necesar a se percepe un preț.

De altfel, aceasta așa-zisă consultanță pentru fațada casei inculpatului și respectivul memoriu justificativ întocmit de martora, a avut loc în anul 2003 si ca si în cazul celorlalte contracte, nu exista nicio dovadă ca aceasta a fost favorizata cu 3 ani înainte când a semnat contractul de urmărire a execuției lucrărilor la Direcția Silvică Mureș.

În acest sens, instanța de fond în baza art.11 pct.2. lit.a rap.la art. 10 lit.b.C.pr.penală a dispus achitarea inculpatului Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunea prev.de art.254 alin.1 și 2 C.penal. rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000 (întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală), consultațiile fiind acordate de martora Raus Adriana atât ca urmare a faptului că efectuase planul urbanistic în zonă cât și a relațiilor de colaborare avute anterior.

Prin același act de sesizare a fost trimis în judecată inculpatul pentru săvârșirea unei infracțiuni de luare de mita întrucât în calitate de funcționar public cu atribuții de conducere și control, respectiv director general la Direcția Silvica Târgu Mureș, a favorizat SC „NUOVA CITA” SRL Cluj Napoca în sensul că la data de 13.09.1999, i-a încredințat în mod incorect executarea lucrărilor de proiectare la obiectivul „Modernizarea sediului Direcției Silvice Tg. Mureș”, fără respectarea dispozițiilor OG 12/1993, fără a organiza o selecție de oferte, iar în schimbul acestei favorizări administratorul societății comerciale sus-menționate i-a efectuat un proiect pentru o casa unifamilială, în valoare de 1100 USD, din care a fost facturată și achitată suma de 1062,24 USD, rămânând nefacturată și neachitată de către inculpatul Dogaru Ioan Anton, suma de 37,76 USD ce reprezintă luare de mita prevăzuta de art. 254 al.1. si 2 c.p.

Din actele de urmărire penală rezultă că la data de 13.02.1999 a fost încheiat un contract între Direcția Silvică Tg Mureș reprezentată de inculpații Dogaru Ioan Anton, Biscos Teodor și SC Nuova Cita SRL Cluj-Napoca, reprezentanta de T.A. având ca obiect „modernizări și reconfigurări funcționale și mobilier la sediul Direcției Silvice Tg.Mureș” în valoare de 50.000.000 lei ROL plus TVA.

Ulterior, la data de 8.09.2000 printr-un act adițional suma din contract a fost suplimentată cu valoarea de 10.000.000 lei ROL plus TVA ca urmare a unor lucrări de proiectare efectuate suplimentar față de proiectul inițial.

Modalitatea în care a fost făcută selecția și înregistrările în actele societății respectiv, Direcției Silvice a fost menționată anterior .

La aceeași data s-a încheiat un contract și între inculpatul Dogaru Ioan Anton ca persoana fizică și SC Nuova Cita SRL Cluj-Napoca reprezentat de același administrator având ca obiect proiectarea unei case unifamiliale pentru inculpatul Dogaru Ioan Anton la prețul de 800 USD, iar ulterior la 19.02.2000 s-a încheiat un act adițional la acest contract, majorându-se prețul proiectării cu 300 USD inclusiv TVA. S-a constatat că a existat o diferență de 37,76 USD între prețul achitat de inculpatul Dogaru Ioan Anton și suma care trebuia achitată efectiv. Atât inculpatul Dogaru Ioan Anton cât și administratorul T. A., această diferență de preț este posibil să se datoreze calculelor diferențiate în raport de rata de schimb a casei de schimb la care s-a efectuat transformarea din valuta în moneda națională, cu care inculpatul Dogaru a achitat proiectul, conform sumei stabilite în contract.

A apreciat prima instanță că, nici de această dată, nu se poate face vreo legătură, conform actelor de urmărire penală între atribuirea în modalitatea arătată a contractului pentru Direcția Silvică Mureș și proiectarea casei proprii de către aceeași societate.

Faptul că exista o diferență de preț neachitată, nu a condus la concluzia că aceasta reprezintă o luare de mită, dincolo de diferența infimă neachitată, în raport de pregătirea profesională și capacitățile intelectuale ale inculpatului Dogaru Ioan Anton, fiind de domeniul evidenței că în cazul în care ar fi existat intenția de luare de mită, nu s-ar fi încheiat nici un contract între acesta și societatea care câștigase licitațiile la Direcția Silvică Mureș, de esența luării de mită fiind secretul acestei operațiuni ilicite, și nu încheierea de contracte care să demonstreze această intenție.

În raport de aceste considerente, instanța de fond în baza art.11 pct.2. lit.a rap. la art.10 lit.d. C.pr.penală a dispus achitarea inculpatului Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunea prev. de art.254 alin.1 și 2 C.penal (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii), nefăcându-se dovada existenței intenției în acest caz.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Biscos Teodor, prima instanță a reținut că, acesta avea calitatea de director economic la Direcția Silvică Tg. Mureș în perioada 1999 -2002 și acesta și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu, în sensul că prin modalitatea de atribuire a contractelor către societățile care au câștigat licitațiile de executare a lucrărilor la Direcția Silvică Mureș, nu a urmărit respectarea regulamentului referitor la promovarea investițiilor la direcțiile silvice aflate în subordinea RNP Romsilva, în sensul că nu a parcurs etapele prevăzute în regulamentul de organizare al acestei instituții și de asemenea, nu a urmărit respectarea prevederilor legale cu privire la încredințarea, executarea și decontarea lucrărilor de reparații și investiții la obiectivul „reabilitarea și modernizarea sediului

Direcției Silvice Tg. Mureș”. Prin modalitatea de selectare a societăților respective a fost înlăturată practic concurența reală între potențialii agenți economici care ar fi dorit să execute aceste lucrări, fapt care a dus la majorarea nejustificată a manoperei înscrise în situațiile de lucrări, fapt care a cauzat un prejudiciu Direcției Silvice Tg. Mureș de peste 2.000.000.000 lei ROL.

În raport de aceste considerente instanța de fond l-a condamna pe inculpatul Biscos Teodor pentru infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată prev.de art. 248 C.penal, rap. la art. 248/1 C.penal, la pedeapsa închisorii.

Având în vedere că fapta a fost săvârșita în baza unei singure rezoluții infracționale, s-a făcut aplicarea art. 41 al.2. C.penal și ținând seama de modalitatea de săvârșire a faptei, de persoana inculpatului care nu are antecedente penale, a recunoscut în mare parte modalitatea de săvârșire a acesteia, de rezonanța socială redusă ca urmare a scurgerii timpului și respectiv de comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, instanța de fond a făcut aplicarea art.74 și 76 lit.b. C.penal aplicând o pedeapsă orientată sub minimul special prevăzut de dispozițiile legale pentru acest gen de infracțiuni.

În raport de gradul de pericol social al faptei, de persoana inculpatului, de vârsta acestuia, de împrejurarea că pe parcursul întregii activități anterioare și ulterioare nu a intrat în conflict cu legea penală, prima instanță a apreciat că scopul preventiv educativ al pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție, motiv pentru care în baza art.86/1 C.penal a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Inculpații Herlea Tudor Valeriu și Strău Feșlician Cotyso, asemeni inculpatului Dogaru Ioan Anton, au fost trimiși în judecată întrucât în calitate de funcționari publici, cu atribuții de conducere și control, respectiv directori tehnici și directori comerciali ai Direcției Silvice Târgu Mureș și de președinte și respectiv membru al comisiei de licitație, au favorizat SC Funeserv Tg Mureș pentru obținerea unui număr de 2 contracte de execuție, fără respectarea prevederilor OG 12/1993, prin organizarea unor selecții de oferte formale, obținând în schimb atât personal, cât și prin intermediul unor membri ai familiei, diferite sume de bani în cuantum de 39.282.320 lei ROL și respectiv, 38.265.000 lei ROL, prin simularea unor tranzacții de vânzare cumpărare material lemnos de esență frasin (cherestea), care în realitate nu a avut loc.

Așa cum s-a menționat atunci când s-a analizat fapta similară a inculpatului Dogaru Ioan Anton, cei doi inculpați și unii membri ai familiei acestora au cumpărat o cantitate de lemn de la Ocolul silvic Lechința la data de 23.03.2000. Ulterior, această societate SC Funeserv, reprezentată de S. M.a obținut unele lucrări de executare lambriuri și de stâlpișori de lambriuri de lemn frasin la Direcția Silvică Mureș la datele de 1.09.2000 și 12.12.2000. După cum se poate observa, ulterior ambii inculpați au vândut întreaga cantitate de cherestea prelucrată și transportată de către SC FUNESERV către aceeași societate în cursul lunii ianuarie a anului 2001.

Ambii inculpați dar și administratorul SC Funeserv SRL au declarat modalitatea în care a fost achiziționat lemnul și ulterior preluat și prelucrat de către SC Funeserv, pentru toți inculpații de la direcția silvică care au achiziționat acesta cantitate de material lemnos. În schimbul „uiumului”, respectiv a resturilor lemnoase obținut ca urmare a prelucrării, la momentul vânzării lemnului prelucrat(cherestea), s-a scăzut din prețul vânzării acestei cantități de cherestea către SC Funeserv,

transportul și depozitarea lemnului la aceasta societate, până la momentul vânzării către SC FUNESERV. Organele de urmărire penală, susțin că vânzarea a fost fictivă, fapt care însă nu a fost dovedit în condițiile în care exista un contract de vânzare cumpărare și o sumă facturată de către SC FUNESERV pe care a achitat-o inculpaților, sumă care nu a fost dovedită ca nereală sau ca un preț neserios plătit de SC FUNESERV, ambii inculpați precizând că au vândut practic această cherestea sub prețul pieței, în urma negocierilor cu administratorul SC FUNESERV S.M., motiv pentru care instanța de fond a apreciat că nu s-a dovedit existența unor tranzacții simulate, în condițiile plătirii prețului de către această societate.

Din actele de urmărire penală, nu se face dovada existenței unei înțelegeri frauduloase anterioare între cei doi inculpați ca reprezentanți ai Direcției Silvice Mureș și S.M., că ulterior după ce vor cumpăra lemnul, să-l revândă aceleiași societăți în schimbul favorizării efectuate de aceștia în calitate de membrii ai comisiei de licitații ai Direcției Silvice Mureș, la momentul încheierii contractelor cu SC FUNESERV, în septembrie și decembrie 2000.

În raport de aceste considerente, instanța de fond în baza art.11 pct.2 lit.a rap.la art. 10 lit.,d., C.pr.penală i-a achitat pe inculpații Herlea Tudor Valeriu și Străuț Felician Cotyso, pentru infr. prev de art. 254 al.1. rap. la art. 6 și 8 din Legea 78/2000 conform schimbării încadrării juridice (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii), respectiv nu s-a făcut dovada intenției celor doi inculpați de a lua mita în modalitatea descrisă de actul de sesizare.

În mod corelativ, prima instanță a dispus achitarea inculpatului Sandor Mihai, în baza art.11 pct.2 lit.a rap.la art. 10 lit.d C.pr.penală pentru infracțiunea prev.de art. 255 al.1. rap.la art. 6 și 8 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 al.2. C.penală, (întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii), respectiv nu s-a dovedit intenția inculpatului de dare de mita față de inculpații Herlea Tudor Valeriu și Straut Felician Cotyso, în aceasta cauză.

Inculpatul Nistor Vasile a fost trimis în judecată pentru că în calitate de funcționar public la Direcția Silvică Tg Mureș, diriginte de șantier și membru al comisiei de licitații numită pentru selecțiile de ofertă, în vederea lucrărilor de consolidare și modernizare la sediul Direcției Silvice Tg. Mures a favorizat SC CREATIVE ART SRL SANTANA DE MURES pentru obținerea unui număr de 2 contracte de execuție fără respectarea prev. OG 12/1993, prin organizarea unor selecții de oferte formale, obținând în schimb diferite foloase materiale în cuantum de 36.771.300 lei ROL, suma reprezentând c/val. lucrărilor „instalație de încălzire centrală și apă canal „la casa fiului sau N. D. și respectiv lucrarea de încălzire centrală la apartamentul proprietate personală, fără ca aceste lucrări să fie facturate de agentul economic și achitate de către beneficiar, fapt care reprezintă infracțiunea de luare de mită în formă continuată. Așa cum se poate observa, lucrările efectuate de SC CREATIVE ART SANTANA DE MURES reprezentată de inculpatul Dinea George Andrei au început în cursul anului 2000 la Direcția Silvică Tg Mureș .

Din actele de urmărire penală, respectiv obiecțiunile la raportul de expertiza întocmit în cauză (fila 315 d.u.p- vol.I), lucrările la încălzirea centrală la apartamentul propriu au fost executate în cursul anului 2000 și ulterior lucrările de instalație de încălzire centrală și apă canal la domiciliul fiului său au fost executate în cursul anilor 2002 -2004.

După cum se poate constata între inculpat și SC CREATIVE ART nu a existat nici un contract de prestări servicii, iar din declarațiile martorilor, angajați ai SC CREATIVE ART în acea perioadă, aceștia au fost plătiți exclusiv de către SC CREATIVE ART, cu salariul, neexistând decât uneori plăți făcute de inculpatul Nistor Vasile, în special pentru procurarea alimentelor în momentul executării lucrărilor la obiectivele sus menționate.

De altfel, martorii au menționat că pe perioada executării lucrărilor, au fost verificați de către inculpatul Dinea George Andrei, care verifica stadiul efectuării acestora.

Prima instanță a apreciat că inculpatul prin modalitatea în care a acționat, în calitate de membru al comisiei de licitație și diriginte de șantier în cadrul Direcției Silvice Mureș, având în vedere că în aceeași perioadă de derulare a lucrărilor la Direcția Silvică Mureș, aceeași societate a executat lucrări fără a percepe costuri la domiciliul său și ulterior la domiciliul fiului său, N. D., a săvârșit infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată și în raport de aceste considerente, în baza art.254 alin.1 și 2 C.penal. rap. la art.6 și 8 din Lg.78/2000 inculpatul Nistor Vasile a fost condamnat la pedeapsa închisorii.

Ținând seama de modalitatea de săvârșire a faptei, de persoana inculpatului care nu are antecedente penale, a recunoscut în mare parte modalitatea de săvârșire a acesteia, de rezonanța socială redusă ca urmare a scurgerii timpului și respectiv de comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, instanța a făcut aplicarea art.74 și 76 lit.c. C.penal aplicându-i o pedeapsă orientată sub minimul special prevăzut de dispozițiile legale pentru acest gen de infracțiuni.

În raport de gradul de pericol social al faptei, de persoana inculpatului, de vârsta acestuia, de împrejurarea că pe parcursul întregii activități anterioare și ulterioare nu a intrat în conflict cu legea penală, prima instanță a apreciat că scopul preventiv educativ al pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție, motiv pentru care în baza art.86/1 C.penal a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

În mod corelativ, faptele au fost săvârșite de inculpatul Dinea George Andrei, așa cum au fost reținute de organele de urmărire penală, dar în raport de data săvârșirii infracțiunii, respectiv în cursul anului 2000, cu ocazia executării lucrărilor atât la Direcția Silvică Mureș dar și la apartamentul proprietate personală a inculpatului Nistor Vasile, în baza art. 124 rap. la art. 122 al.1 lit.d C.penal, prima instanță a constatat prescrisă răspunderea penală a inculpatului Dinea George Andrei pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.255 al.1.C.penal rap.la art.6 și 8 din Legea 78/2000.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal au declarat apel Ministerul Public – DNA - Serviciul Teritorial Ploiești și inculpații Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor, Nistor Vasile, Pumnuț Alexandru și Dinea George Andrei.

Ministerului Public –DNA Serviciul Teritorial Ploiești a criticat sentința pronunțată de instanța de fond pentru nelegalitate și netemeinicie, pentru următoarele considerente:

În mod greșit instanța de fond a admis cererea inculpaților Străuț Felician Cotyso și Herlea Tudor Valeriu de schimbare a încadrării juridice a faptelor din infracțiunea prev. de art.254 alin.1 și 2 rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000 cu aplic.

art.41 alin. 2 C.penal în infracțiunea prev. de art. 254 alin. 1 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000.

În acest sens, Tribunalul Prahova a reținut că din actele de urmărire penală nu rezultă existența în timp a rezoluției infracționale pentru ca încadrarea juridică să rețină dispozițiile art. 41 alin. 2 C.penal și nici ce atribuții de control au fost încălcate de cei doi inculpați membrii ai comisiei de licitații, pentru ca încadrarea juridică să conțină și fapta de la alin. 2 art. 254 C.penal. Aceste susțineri sunt nefondate.

Astfel, potrivit art. 41 alin. 2 C.penal, infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, acțiuni sau inacțiuni care reprezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.

Din materialul probator administrat în cauză rezultă că, la datele de 28.01.2001, respectiv 10.01.2001, S. F. C. și mama acestuia au vândut către S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș material lemnos cu suma de 23.740.300 lei și respectiv, 18.821.100 lei fără a suporta transportul, depozitarea și debitarea acestuia pentru transformarea în cherestea, obținând astfel în plus, față de sumele plătite pentru cumpărarea lui 38.265.000 lei, de la S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș (bonuri de achiziție nr. 12/08.01.2001 și 21/10.01.2001).

De asemenea, folosind aceeași modalitate descrisă mai sus, H. T. V., prin intermediul soției sale – H. A. și al soacrei sale, B. A., a obținut de la aceeași societate comercială suma de 39.282.320 lei (bonuri de achiziție nr. 4/04.01.2001 și 6/05.01.2001).

În consecință, întrucât S. F. C. și H. T. V. au primit sumele de bani fiecare, prin câte două acțiuni diferite, la momente diferite de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod greșit instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice, înlăturând dispozițiile art. 41 alin. 2 C.penal.

Atribuțiile de conducere și control ale inculpaților Străuț Felician Cotyso și Herlea Tudor Valeriu rezultă din calitatea lor de directori, conform fișei postului, dar și din atribuțiile membrilor comisiei de licitație.

Astfel, din fișa postului directorului tehnic H. T. V. rezultă că acesta organizează și urmărește efectuarea recepțiilor tehnice la obiectivele de investiții din fonduri proprii, cu valoare totală de până la 500 milioane lei/obiectiv și face propuneri conducerii regiei pentru constituirea comisiei de recepție a obiectivelor cu valoare de peste 500 milioane lei, urmărește realizarea, în termenele stabilite, a programelor de investiții, aprobate de regie, finanțate din surse proprii, precum și a celor finanțate din bugetul administrației centrale de stat.

Pe de altă parte, în conformitate cu dispozițiile art.12 alin. 2 din O.G. nr. 12/1993 privind achizițiile publice, comisia de licitație răspundea de activitatea de deschidere, examinare, clarificare, evaluare și adjudecare a ofertelor pentru licitația publică pentru care a fost înființată.

Al doilea motiv de apel se referă la faptul că în mod greșit instanța de fond a dispus achitarea inculpaților Dogaru Ioan Anton pentru infracțiunile prevăzute de art. 254 alin. 1 și 2 C.penal rap. la art. 6 și 8 din Legea 78/2000 (două fapte), art.254 alin.1 și 2 C.penal (două fapte), Herlea Tudor Valeriu pentru infracțiunea prev. de art. 254 alin. 1 C.penal rap. la art. 6 și 8 din Legea78/2000, Străuț Felician Cotyso pentru infracțiunea prev. de art. 254 alin. 1 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000, Sandor Mihail pentru infracțiunea prev. de art.255 alin.1 C.penal cu aplic. art.41 alin.2 C.penal, art.255 alin.1 C.penal rap. la art. 6 și 8 din Legea 78/2000 cu

aplic. art.41 alin. 2 C.penal și Dinea George Andrei pentru infracțiunea prev. de art. 255 alin. 1 C.penal rap. la art. 6 și 8 din Legea 78/2000. Pentru a pronunța aceste soluții, Tribunalul Prahova a reținut că fapta inculpatului Dogaru Ioan Anton de a primi foloase materiale în valoare de 450.000 ROL de la R. A. nu este prevăzută de legea penală, iar celelalte fapte pentru care s-a dispus achitarea nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor.

În acest sens, instanța de fond a constatat că deși în mare parte, situația de fapt a fost corect reținută de organele de urmărire penală, în ceea ce privește săvârșirea mai multor infracțiuni de luare de mită, aprecierile și supozițiile organelor de urmărire penală nu constituie probe pe baza cărora se poate determina vinovăția unei persoane trimise în judecată, acestea urmând a se baza pe întregul material probator efectuat în faza de urmărire penală.

În esență, Tribunalul Prahova a considerat că în cauză nu s-a putut dovedi intenția inculpaților de a da, respectiv, de a primi mită, la momentul încheierii contractelor dintre Direcția Silvică Mureș și societățile prestatoare.

Această motivare a instanței de fond este greșită pentru următoarele considerente: Așa cum a constatat și Tribunalul Prahova, probatoriul administrat pe parcursul procesului penal conduce la concluzia certă că în perioada anilor 1999 - 2002, cu prilejul proiectării, contractării, executării și recepționării lucrărilor de modernizare și realizare a sediului Direcției Silvice Târgu Mureș, cei trei directori D. I. A., H. T. V. și S. F. C., având atribuții de conducere și control, au înlesnit obținerea de contracte de către mai multe societăți comerciale, prin organizarea de selecții formale, cu nerespectarea prevederilor privind achizițiile publice.

Totodată, este de necontestat că inculpații Dogaru Ioan Anton, Herlea Tudor Valeriu și Străuț Felician Cotyso au primit diferite foloase materiale de la Ș. M., Di. G., R. A. și Ț. A., împrejurări de fapt reținute și de Tribunalul Prahova. Pe parcursul procesului penal s-a demonstrat că această realitate faptică are și o conotație penală, în sensul săvârșirii infracțiunilor de luare și dare de mită astfel cum au fost reținute în rechizitoriu.

Din această perspectivă, din probatoriul administrat în cauză, rezultă folosul patrimonial obținut de D. I. A. (reprezentant de proiectarea, obținerea documentației de construcție, consultanța tehnică, diverse lucrări de construcție și instalații la locuința sa), H. T.V. și S. F. C. (constând în diferite sume de bani prin simularea unei tranzacții de vânzare ~ cumpărare de cherestea).

Trecerea în sfera ilicitului penal este dovedită de faptul că, în schimbul acestor foloase patrimoniale, inculpații Sandor Mihail, Dinea George Andrei și martorii R. A. și Ț. A. au obținut, în mod direct, contracte de execuție lucrări la obiectivul „Modernizarea sediului Direcției Silvice Mureș”, în urma unor selecții formale, cu nerespectarea prevederilor O.G. nr. 12/1993.

Înțelegerea anterioară existentă între directorii Direcției Silvice Târgu Mureș și reprezentanții societăților comerciale care au executat lucrările de modernizare a sediului instituției menționate, referitoare la faptele de dare/luare de mită este demonstrată de împrejurările în care inculpații au acționat, directorii direcției având reprezentarea recompensării lor viitoare, aceasta reprezentând un element viitor și sigur, dedus din activitățile ilicite ale inculpaților Dogaru Ioan Anton, Herlea Tudor Valeriu și Străuț Felician Cotyso.

În acest context, semnificativ este faptul că însăși instanța de fond a reținut că, de esență infracțiunii de luare de mită, este modalitatea secretă prin care se obțin diferite foloase materiale. În consecință, cu atât mai dificil este de dovedit momentul la care a intervenit înțelegerea între mituitor și mituit.

Pe de altă parte, conivența inculpaților este demonstrată și de împrejurarea că S.C. FUNESERV S.R.L., S.C. TM GIP S.A. Târgu Mureș și S.C. CREATIVE ART S.R.L. Sântana de Mureș au realizat foloase necuvenite prin modalități identice, respectiv, înregistrând în contabilitate valori ale manoperei mai mici decât cele înscrise în situațiile de lucrări și decontate de Direcția Silvică Târgu Mureș.

În concret, instanța de fond a reținut că subevaluarea lucrărilor „instalații de încălzire centrală și apă canal” efectuate de către S.C. CREATIVE ART la casa proprietate personală a inculpatului Dogaru Ioan Anton, prin diminuarea sumelor cuvenite acestei societăți cu 53.262.788 lei ROL, beneficiul obținut de inculpat în urma favorizării societății respective, nu poate întruni elementele constitutive ale infracțiunilor de luare de mită, respectiv, dare de mită deoarece nu s-a putut dovedi că a existat o înțelegere prealabilă între inculpatul Dogaru Ioan Anton și Dinea George Andrei în acest sens, respectiv în anul 2000 (data încheierii primului contract între S.C. CREATIVE ART S.R.L. și Direcția Silvică Mureș).

În același timp, Tribunalul Prahova a stabilit că inculpatul Dogaru Ioan Anton nu poate fi nici subiect al infracțiunii de primire de foloase necuvenite datorită modalității deficitare a îndeplinirii de către acesta a atribuțiilor de serviciu.

Motivarea instanței de fond nu poate fi acceptată fiind contrazisă de probatoriul administrat în cauză. Astfel, în cauză a fost identificată factura cu seria MS ACA nr. 8470649 emisă de furnizorul S.C. CREATIVE ART S.R.L. către cumpărătorul D. I.A. la data de 10.10.2001, având ca obiect lucrări de instalații (material și manoperă) în valoare de 7.447.996 lei. Această factură a fost plătită de inculpatul Dogaru Ioan Anton cu chitanța seria MS ALD nr. 9286160 la data de 10.10.2001.

În raport de aceste înscrisuri, se constată că S.C. CREATIVE ART S.R.L. a demarat lucrările de instalații pentru imobilul proprietatea inculpatului Dogaru Ioan Anton încă din anul 2001, anterior încheierii contractului nr. 0207/1.04.2002, dar și anterior executării contractelor nr. 2106/1/2000, 2106/2/2000, 0502/2001, astfel cum au fost modificate prin actele adiționale, încheiate între S.C. CREATIVE ART S.R.L. și Direcția Silvică Târgu Mureș.

În același sens sunt și declarațiile martorilor H. C. P., P.Z., P.C. C. și F. Istvan C. care au declarat că în perioada cât au lucrat la Direcția Silvică Târgu Mureș, din dispoziția inculpatului Dinea George Andrei au executat lucrări și la casa directorului D. I. A. (instalații de încălzire centrală și apă canal, demolarea unor stâlpi de beton).

Semnificativ în acest context este și faptul că factura seria MS ACB 0982031, din 29.04.2002 în valoare de 26.019.350 lei a fost emisă de S.C. CREATIVE ART S.R.L. Sântana de Mureș pentru persoana fizică D. I. A. în baza contractului nr. 0202, contract care nu a putut fi prezentat nici de inculpatul Dogaru Ioan Anton și nici de societatea prestatoare.

Alte împrejurări care dovedesc existența înțelegerii anterioare dintre inculpații Dogaru Ioan Anton și Dinea George Andrei sunt și acelea că, pe de o parte, din valoarea totală de 113.358.842 lei facturată de S.C. CREATIVE ART S.R.L. inculpatului Dogaru Ioan Anton, acesta din urmă a achitat 95.161.212 lei, rămânând neachitată suma de 18.197.630 lei, iar pe de altă parte, din expertiza tehnico -

judiciară în construcții efectuată în cauză, s-a stabilit că valoarea lucrărilor de încălzire centrală și apă - canal realizate se ridică la suma de 148.424.200 lei, din care a fost achitată pe bază de chitanțe, suma de 95.161.212 lei, rămânând nefacturată și neachitată suma de 53.262.788 lei.

Ca și în cazul anterior, instanța de fond a considerat că din actele de urmărire penală efectuate nu se poate trage concluzia că a existat o intenție, la momentul încheierii contractului (31.01.2000) între Direcția Silvică Târgu Mureș și S.C. FUNESERV S.R.L. din partea inculpatului Dogaru Ioan Anton, în sensul de a lua mită ulterior, cu ocazia desfășurării lucrărilor cu această societate la casa proprietate personală, de la inculpatul Șandor Mihail.

Și în această situație, din materialul probator administrat în cauză rezultă înțelegerea existentă între inculpații Dogaru Ioan Anton și Sandor Mihail, fiind demonstrată legătura de cauzalitate directă între favorizarea S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș în raporturile sale cu Direcția Silvică Târgu Mureș și foloasele materiale primite de către directorul acestei direcții, D. I. A..

Acest din urmă inculpat a încheiat cu S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș două contracte, înregistrate la societate cu nr. 41/20.02.2002 și 50/16.02.2004.

Primul contract a avut ca obiect „Executarea și montarea a 61,52 mp uși și ferestre din lemn de esență stejar”, în valoare totală de 307.600.000 lei.

Relevant în sensul celor anterior menționate este faptul că din valoarea acestui contract, inculpatul a achitat suma de 57.362.000 lei abia după declanșarea cercetărilor și începerea urmăririi penale de către organele de poliție din cadrul Inspectoratului Județean de Poliție Mureș, în dosarul nr. 316/A/2003.

Și în cazul celui de-al doilea contract nr. 50/16.02.2004, având ca obiect prelucrarea la mașină a 44 trepte de stejar și balustradă în valoare de 20 milioane lei fără TVA, inculpatul nu a achitat S.C. FUNESERV S.R.L. suma de 13.600.000 lei.

Expertiza tehnico - judiciară în construcții efectuată în cauză a stabilit că S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș a executat lucrări la casa inculpatului Dogaru Ioan Anton în valoare de 511.431.200 lei, din care a fost facturată de prestator și achitată de către beneficiar suma de 361.613.200 lei, rămânând nefacturată și neachitată suma de 149.818.000 lei care reprezintă folosul necuvenit dat de către S.M.directorului Direcției Silvice Târgu Mureș - inculpatul Dogaru Ioan Anton.

Așa cum a reținut și instanța de fond, probele administrate în cauză au demonstrat că toate cele patru contracte având ca părți Direcția Silvică Târgu Mureș și S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș, precum și actele adiționale la aceste contracte au fost încheiate fără respectarea dispozițiilor legale, primul contract fiind atribuit în mod direct societății executante, iar celelalte trei în baza unor licitații formale, care practic nici nu au avut loc, ci s-au întocmit doar unele documente pentru a acoperi ilegalitățile comise cu prilejul încheierii acestor contracte, astfel că S.C. FUNESERV S.R.L. a fost favorizată în raporturile sale cu Direcția Silvică Târgu Mureș.

În mod greșit instanța de fond a apreciat că în cauză nu s-a făcut dovada că inculpații Dogaru Ioan Anton, Herlea Tudor Valeriu, Străuț Felician Cotyso și Sandor Mihail au avut intenția de a lua mită, respectiv de a da mită, diferența dintre prețul cu care inculpații au achiziționat materialul lemnos neprelucrat și cel cu care au vândut cheresteaua explicându-se prin aceea că transportul și debitarea lemnului nu s-a achitat S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș întrucât această societate a reținut

resturile lemnoase din lemnul prelucrat, care reprezintă „uiumul”, obicei consacrat în zonă.

Astfel, inculpații Dogaru Ioan Anton, Herlea Tudor Valeriu și Străuț Felician Cotyso au recunoscut că materialul lemnos pe care l-au achiziționat de la Ocolul Silvic Lechința a fost transportat la S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș de către această societate comercială, societate care l-a și debitat și depozitat.

Susținerea inculpaților că prețul cu care au vândut cheresteaua către S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș era reprezentat de prețul pieței minus contravaloarea cheltuielilor determinate de transportul, debitarea și depozitarea cherestei, reținându-se în același timp și uium-ul (plata în natură a prestației) ce reprezenta 10 - 15% din volumul de buștean nu poate fi acceptată din mai multe considerente.

În primul rând, faptul că inculpații au transportat și prelucrat materialul lemnos prin intermediul S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș în cursul lunii martie 2000, iar până în ianuarie 2001, când au vândut cheresteaua aceleiași societăți, nu au plătit aceste lucrări, demonstrează intenția acestora de a nu achita contravaloarea acestor prestații, prestații care au fost obținute pentru favorizarea societății cu ocazia încheierii contractelor cu Direcția Silvică Târgu Mureș.

Dacă ar fi reală, susținerea inculpaților că intenționau ca acea cherestea obținută în condițiile anterior menționate să o folosească în interes personal, nu se explică de ce până la momentul la care au luat hotărârea să o vândă S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș - ianuarie 2001 - nu au achitat contravaloarea serviciilor prestate de această societate (transport și debitat material lemnos) încă din luna martie 2000.

Deosebit de importantă în acest context este și împrejurarea că inculpatul Străuț Felician Cotyso a și ridicat cheresteaua de la sediul S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș și a transportat-o la domiciliul socrilor săi unde a ținut-o o vreme, fără a achita serviciile prestate de societate.

În al doilea rând, intenția inculpaților de a nu plăti transportul, debitarea și depozitarea materialului lemnos este demonstrată și de faptul că inculpatul Herlea Tudor Valeriu nu a declarat inițial organelor de urmărire penală că a cumpărat material lemnos de esență frasin și pe numele soacrei sale Bochiș Aurelia, deși cunoștea acest lucru această tranzacție fiind identificată de organele de urmărire penală. De altfel, inculpatul Herlea Tudor Valeriu a fost cel care a și semnat în locul soției sale, H. A. și soacrei sale, B. A., bonurile de vânzare a acestui material lemnos.

În consecință, fără a suporta cheltuielile efectuate cu transportul, depozitarea și debitarea materialului lemnos achiziționat de la Ocolul Silvic Lechința - Cantonul Livezeni Târgu Mureș, D.I.A. și soția acestuia, D. L., S. F. C. și mama acestuia, S.M., H.T.V., prin intermediul soției sale – H. A. și soacrei sale – B. A. în realitate au vândut către S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș - reprezentată de S. M., materialul lemnos în stare brută cumpărat în condițiile anterior arătate obținând în plus față de sumele plătite pentru achiziționarea lui, 43.643.504 lei (familia D.), 38.265.000 lei (familia S.), respectiv 39.282.320 lei (familia H.).

Altfel spus, inculpatul Sandor Mihail a plătit inculpaților materialul lemnos achiziționat de aceștia din urmă, dar și serviciile de transport debitare și depozitare a acestuia, servicii pe care societatea sa - S.C. FUNESERV S.R.L. Târgu Mureș le-a executat pentru inculpați în mod gratuit.

Tribunalul Prahova a reținut și faptul că în sarcina inculpatului Dogaru Ioan Anton nu poate fi reținută nici săvârșirea infracțiunii prev. de art. 254 alin 1 și 2 C.p. rap. la art. 6 și 8 din Legea nr. 78/2000, deoarece R. A. a acordat consultații inculpatului Dogaru Ioan Anton atât ca urmare a faptului că efectuase planul urbanistic în zonă, cât și a relațiilor de colaborare avute anterior. În plus, inculpatul și martora R. A. nu au avut reprezentarea față de așa-zisele lucrări care au fost efectuate (memoriul justificativ și sfaturile acordate) că este necesar a se percepe un preț.

Această motivare nu are suport real, în condițiile în care martora R. A. a declarat că memoriul justificativ pentru obținerea certificatului de urbanism împreună cu cele două planuri (de situații și de încadrare în teritoriu) valorau, la acea dată, 150.000 lei (ROL), iar consultanța privind decorarea fațadei și amenajarea casei 300.000 ROL.

Faptul că martora R. A. nu a contestat sancțiunea administrativă ce i-a fost aplicată pentru această faptă (situație de fapt pe care a menționat-o în declarația dată în fața instanței de fond) demonstrează înțelegerea pe care a avut-o cu D. I. A. în comiterea infracțiunilor de dare/luare de mită.

Instanța de fond a dispus achitarea inculpatului Dogaru Ioan Anton și pentru infracțiunea prev. de art. 254 alin.1 și 2 C.penal, apreciind că faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii, nefăcându-se dovada intenției inculpatului de a lua mită de la Ț. A.. Diferența de 37,76 USD între prețul plătit de D. I. A. și suma pe care trebuia să o achite efectiv S.C. NUOVA CITA S.R.L. Cluj-Napoca este posibil în opinia Tribunalului Prahova, să se datoreze calculelor diferențiate în raport de rata de schimb a casei de schimb la care s-a efectuat transformarea din valută în moneda națională. Totodată, s-a considerat că nici nu se poate face vreo legătură între atribuirea în modalitatea arătată a contractului pentru Direcția Silvică Mureș și proiectarea casei proprii de către aceeași societate.

Instanța de fond a susținut că diferența de preț nu poate conduce la concluzia că aceasta reprezintă o luare de mită, fiind de domeniul evidenței că în cazul în care ar fi existat intenția de luare de mită, nu s-ar fi încheiat niciun contract între inculpat și societatea care câștigase licitațiile la Direcția Silvică Mureș.

Se constată astfel ca, Tribunalul Prahova și-a întemeiat această concluzie pe o probabilitate și nu în urma unei certitudini care a fost dovedită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să se reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecării).

Or, tocmai pregătirea profesională și capacitățile intelectuale ale inculpatului Dogaru Ioan Anton au determinat încheierea contractului respectiv, pentru a crea o aparență de legalitate activității ilicite desfășurate.

În mod greșit instanța de fond nu a dispus obligarea inculpaților Dogaru Ioan Anton și Biscoș Teodor la plata despăgubirilor civile în sumă de 2.195.362.717 ROL către Regia Națională a Pădurilor Romsilva.

Prin hotărârea judecătorească pronunțată, Tribunalul Prahova a luat act că Regia Națională a Pădurilor Romsilva nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, apreciind totodată că, în ceea ce privește suma de 2.195.362.717 lei ROL reprezentând manopera nejustificată achitată de Direcția Silvică Târgu Mureș către societățile care au efectuat lucrările la această instituție, chiar dacă a dispus condamnarea inculpaților Dogaru Ioan Anton și Biscoș Teodor pentru săvârșirea

infracțiunii prev. de art. 248 rap. la art. 248/1 C.penal, această sumă nu poate fi confiscată de la inculpați, în condițiile în care aceasta a fost plătită de Direcția Silvică Mureș, regăsindu-se în contabilitatea societăților prestatoare de lucrări la sediul Direcției Silvice Mureș.

Astfel cum a stabilit și instanța de fond, probele administrate în cauză au demonstrat că, urmare încălcării prevederilor O.G. nr.12/1993 republicată, dar și încheierii unor contracte de execuție cu societăți comerciale ai căror administratori erau în relații apropiate cu inculpații Dogaru Ioan Anton și Biscoș Teodor, fără organizarea unor selecții de oferte riguroase (în câteva cazuri), chiar fără existența unor astfel de selecții de ofertă, doar în baza unor selecții de oferte formale, s-a cauzat Direcției Silvice Târgu Mureș un prejudiciu în valoare de 2.195.362.717 lei ROL. Prin această activitate a fost înlăturată concurența reală între potențialii agenți economici care ar fi dorit să execute aceste lucrări și li s-a permis societăților cărora le-au fost încredințate lucrările să majoreze nejustificat manopera înscrisă în situațiile de lucrări.

Cu toate acestea, cu adresa nr.7067/D.LA./25.10.2007, Regia Națională a Pădurilor Romsilva a precizat că își rezervă dreptul de a se constitui parte civilă într-un proces de recuperare a prejudiciilor stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă, întrucât, în cauză „derularea contractelor s-a efectuat pe baza unor situații de lucrări care sunt acoperite de cantitățile puse în operă, iar diferențe între manopera reală executată și cea încasată, constatată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș la antreprenorii de specialitate, constituie o probă în justiție, urmând ca instanța să stabilească faptele penale respectiv răspunderea civilă a fiecărui învinuit”.

Această adresă a fost emisă avându-se în vedere adresa nr.8006/27.09.2007 a Regiei Naționale a Pădurilor Romsilva - Direcția Silvică Târgu Mureș conform căreia comitetul director a hotărât că Direcția Silvică Târgu Mureș să nu se constituie parte civilă în proces, în acest sens fiind emisă Hotărârea nr. 9B a Comitetului Director al Direcției Silvice Târgu Mureș, întrunit la data de 27.09.2007, comitet din care a făcut parte și inculpatul Dogaru Ioan Anton, în calitatea sa de director comercial - membru.

Poziția procesuală a Regiei Naționale a Pădurilor Romsilva apare ca vădit nelegală în raport de prevederile art. 221 alin. 4 C.pr.penală, conform cărora atunci când prin săvârșirea unei infracțiuni s-a produs o pagubă uneia dintre unitățile la care se referă art.145 C.penal, unitatea păgubită este obligată să sesizeze de îndată organul de urmărire penală, să prezinte situații explicative cu privire la întinderea pagubei, date cu privire la faptele prin care paguba a fost pricinuită și să se constituie parte civilă.

Așadar, această dispoziție din Codul de procedură penală este una derogatorie de la principiul disponibilității părților, în cazul de față partea vătămată neputând opta între a solicita sau nu repararea pagubei, fiind obligată însă se constituie parte civilă (în acest sens, decizia penală nr.210/R/2010 pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 6718/182/2007).

Împrejurarea că faptele producătoare de prejudicii nu au fost constatate printr-o hotărâre judecătorească definitivă nu este de natură a justifica neparticiparea în cadrul procesului penal ca parte civilă, în condițiile în care urmărirea penală, dar și instanța de fond, au reținut că din materialul probator administrat în cauză s-a constatat existența unui prejudiciu în sumă totală de 2.195.2362.717 lei ROL, reprezentând

manopera nejustificată achitată de către Direcția Silvică Mureș către societățile care au efectuat lucrările la această instituție.

Hotărârea pronunțată de instanța de fond este netemeinică întrucât inculpaților Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile li s-au aplicat pedepse greșit individualizate în raport cu prevederile art. 72 Cod penal.

Tribunalul Prahova a reținut în sarcina inculpatului Dogaru Ioan Anton circumstanțele atenuante prev. de art.74 Cod penal, având în vedere gradul de pericol social al faptelor și persoana inculpatului care nu are antecedente penale, rezonanța redusă ca urmare a trecerii unei perioade mari de timp de la producerea faptelor, atitudinea inculpatului după săvârșirea infracțiunii, acesta ocupând și în prezent funcții similare în cadrul Direcției Silvice Târgu Mureș. Pentru aceleași considerente, instanța de fond a apreciat că scopul preventiv educativ al pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție, motiv pentru care a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

De asemenea, instanța de fond, reținând că inculpații Biscoș Teodor și Nistor Vasile nu au antecedente penale, au recunoscut în mare parte modalitatea de săvârșire a faptelor comise de ei, ținând cont și de rezonanța socială redusă a faptelor ca urmare a scurgerii timpului și de comportamentul inculpaților după comiterea infracțiunilor, a aplicat circumstanțe atenuante și față de aceștia, respectiv cele prevăzute de art. 74 C.penal.

Pentru toate aceste considerente și având în vedere și vârsta acestor doi inculpați și faptul că până în prezent nu au comis alte fapte penale, Tribunalul Prahova a dispus suspendarea executării pedepselor sub supraveghere.

Pedepsele aplicate celor trei inculpați nu sunt în măsură să corespundă scopului educativ și preventiv al pedepselor, impunându-se înlăturarea circumstanțelor atenuante, majorarea pedepselor și executarea lor în regim de detenție.

Astfel, individualizarea pedepsei trebuie să aibă ca scop determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și din punct de vedere al nevoii de reeducare a inculpaților. Cu atât mai mult, în cazul infracțiunilor de corupție, de serviciu sau în legătură cu serviciul trebuie avute în vedere, în egală măsură, persoana infractorului și, respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și diminuarea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între cele două aspecte.

Aceasta înseamnă aplicarea unor pedepse juste, echitabile, atât pentru infractor, cât și pentru societate.

Analiza criteriilor generale de individualizare prev. de art.72 Cod penal este obligatorie și trebuie făcută cumulativ. Întrucât primele două criterii - dispozițiile Părții generale a Codului penal și limitele de pedeapsă fixate în Partea specială a acestuia vizează legalitatea operațiunilor de individualizare judiciară. Tribunalul Prahova trebuia să insiste în analiza celorlalte trei criterii (gravitatea faptelor săvârșite, persoana inculpaților și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală), analiză care trebuia, de asemenea, efectuată cumulativ întrucât aceste criterii se intercondiționează reciproc, fără a se da o pondere mai mare aspectelor care conturează personalitatea infractorilor.

Instanța de fond nu a apreciat în mod exact gravitatea concretă a faptelor, nerealizându-se o justă individualizare a pedepselor, deoarece faptele deduse judecății nu au fost raportate la sistemul general de valori, acceptat de societate.

Totodată, Tribunalul Prahova nu a cercetat conținutul concret al faptelor-acțiunea concretă, mijloacele folosite, urmarea imediată și în egală măsură, caracterul și importanța obiectului infracțiunilor, caracterul și gravitatea urmărilor acestora, mobilul și scopul urmărit, prejudiciul efectiv produs, aspecte care ar fi trebuit să se reflecte și în conținutul hotărârii judecătorești.

Persoana inculpaților este un alt criteriu de individualizare judiciară a pedepselor care trebuie să fie adecvate și proporționale față de fiecare infractor, raportat la pericolozitatea socială a acestuia și trăsăturile sale specifice care îi definesc personalitatea.

Instanța de fond a acordat o atenție deosebită lipsei antecedentelor penale ale inculpaților, faptului că anterior și ulterior comiterii infracțiunilor au avut o comportare corespunzătoare în familie și societate, aspecte care, în principiu, nu au neapărat valoare unor circumstanțe atenuante, mai ales că inculpații au profitat de aceste realități pentru a-și asigura realizarea scopului ilicit propus.

Evaluarea gravității faptelor a fost realizată de instanța de fond în absența unei analize serioase a atitudinii psihice a inculpaților față de faptele comise și urmările acestora, neavându-se în vedere că aceștia nu au dat dovadă de stăruință în repararea pagubei pricinuită și nici împrejurarea că nu au recunoscut faptele astfel cum au fost comise, astfel că în mod greșit au fost reținute circumstanțele atenuante prev. de art. 74 Cod penal.

Pentru toate aceste considerente și operațiunea de individualizare a executării pedepselor aplicate este greșită, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere putând fi dispusă doar în situația faptelor caracterizate de un grad foarte redus de pericol social concret, comise de persoane a căror atitudine față de faptă și urmările produse denotă o pericolozitate socială scăzută și de posibilitatea reducerii lor chiar și fără privarea de libertate, aspecte care nu se regăsesc în prezenta cauză.

Prin prisma celor evidențiate, pentru ca pedepsele aplicate să reflecte în concret gradul de pericol social al faptelor, dar și pentru realizarea scopului pedepsei în conformitate cu dispozițiile art.52 C.penal, se impune înlăturarea circumstanțelor atenuante reținute în sarcina celor trei inculpați și condamnarea acestora la pedepse cu închisoarea, orientate spre maximul prevăzut de lege, cu executare în regim de detenție.

În mod nelegal instanța de fond a dispus, în baza art.71 alin.5 C.penal, suspendarea pedepselor complementare a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit. a, b C.penal, cu excepția dreptului de a alege pe perioada termenului de încercare, aplicate inculpaților Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile.

Astfel, art.71 alin.5 C.penal invocat de către instanța de fond se referă la suspendarea executării pedepselor accesorii, nu la suspendarea pedepselor complementare.

Pe de altă parte, conform art. 66 Cod penal, executarea pedepselor interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepselor închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescripția executării pedepsei.

Instanța de fond nu a aplicat inculpaților Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile pedepsele accesorii, deși acestea erau necesare.

Condamnarea celor trei inculpați la pedeapsa cu închisoarea atrage, de drept, în conformitate cu prevederile art. 71 alin. 2 Cod penal, interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza I - c din Codul penal, având în vedere natura și gravitatea infracțiunilor săvârșite, împrejurările cauzei și persoana inculpaților, astfel cum s-a arătat anterior.

Instanța de fond nu a dispus aplicarea pedepsei complementare prev. de art. 64 alin. 1 lit. c C.penal inculpaților Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile (dreptul de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie ori de a desfășura o activitate de natura aceleia de care s-au folosit pentru săvârșirea infracțiunilor), deși aceste pedepse nu erau necesare.

Tribunalul Prahova, condamnându-i pe cei trei inculpați pentru infracțiuni prev. de art.254 alin. 1 și 2 C.penal, cu aplicarea art. 6 și 8 din Legea 78/2000, art. 248 C.penal. rap. la art.248/1 C.penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.penal., la pedepse cu închisoarea, trebuia să interzică și dreptul prev. de art. 64 lit. c C.penal, întrucât inculpații s-au folosit de funcțiile lor în săvârșirea faptelor, astfel încât sunt nedemni să mai exercite aceste profesii, în continuare, pe o perioadă limitată de timp.

Pe de altă parte, deși a constatat prescrisă răspunderea penală a inculpaților Pumnuț Alexandru și Dinea George Andrei pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 255 alin. 1 C.penal rap. la art. 6, 8 din Legea 78/2000, instanța de fond nu a dispus încetarea procesului penal față de acești inculpați pentru faptele menționate.

Astfel, potrivit art. 345 alin.1 și 3 C.pr.penală, instanța hotărăște prin sentință asupra învinuirii aduse inculpatului, pronunțând, după caz condamnarea, achitarea sau încetarea procesului penal, aceste ultime două situații pronunțându-se potrivit art. 11 pct.2 C.pr.penală.

În consecință, constatând existența cazului prevăzut de art.10 lit.g C.pr.penală. (prescripția răspunderii penale), Tribunalul Prahova era obligat ca, în temeiul dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. b C.p.p. să dispună încetarea procesului penal față de inculpații Pumnuț Alexandru și Dinea George Andrei pentru infracțiunile de dare de mită reținute în sarcina acestora.

În final, reprezentantul parchetului a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței și pe fond pronunțarea unei soluții legale și temeinice, în sensul criticilor expuse în cererea de apel.

Apelantul-inculpat DOGARU ANTON IOAN, prin apărătorul său ales, atât în motivele scrise de apel, dar și în susținerile orale a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii apelate și schimbarea încadrării juridice a infracțiunii prevăzute de art.254 alin.1 și 2 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000 în infracțiunea prev. de art.256 alin.1 C.penal cu aplicarea art.6 și 8 din Legea 78/2000 și achitarea sa pentru comiterea acestei infracțiuni, în temeiul disp. art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.a C.pr.penală.

S-a mai solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei de abuz în serviciu din infracțiunea prev. de art.248 rap. la art.248/1 C.penal cu aplicarea art.411 alin.2 C.penal, în trei infracțiuni prev. de art.2488 C.penal și achitarea sa pentru comiterea acestor infracțiuni, în baza disp. art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.a C.pr.penală

Cu privire la **primul motiv de apel**, s-a susținut că în cazul lucrărilor care au făcut obiectul contractelor încheiate de către Direcția Silvică Mureș cu SC NUOVA CITA SRL, SC TEKURA SRL, SC FUNESERV SRL, SC CREATIV ART SRL, SC TM GIPA SA nu au fost incidente dispozițiile OG.12/1993 privitoare la licitațiile

publice și nici prevederile legale succesive referitoare la valoarea pragului care nu permitea achiziționarea de bunuri, lucrări, servicii pe baza solicitării a cel puțin 3 oferte de preț.

Sub acest aspect trebuie reținut că la momentul încheierii contractelor și a actelor adiționale la respectivele contracte știau și erau convinși că nu se aplicau prevederile OG 12/1993. Argumentele pe care se bazează această convingere sunt:

- despre demararea lucrărilor de reabilitare/modernizare a sediului DS Mureș s-a discutat în prealabil cu persoane din conducerea RNP ROMSILVA care, practic, au avut inițiativa acestor lucrări și au încurajat în efectuarea lor.

- toate contractele și actele adiționale au fost aduse la cunoștința conducerii RNP ROMSILVA înainte de finalizarea lor și au fost acceptate fără nicio observație referitoare la legalitatea încheierii lor, deci nici în ce privește necesitatea respectării dispozițiilor OG 12/1993. Aceeași poziție au avut-o și consilierii juridice ai DS Mureș și RNP ROMSILVA.

- toate sumele necesare plății lucrărilor de investiții, reparații și serviciile de proiectare și consultanță au fost incluse atât în bugetele de venituri și cheltuieli ale DS Mureș, cât și în programele de investiții, aprobate, respectiv emise de RNP ROMSILVA.

- anual cheltuielile aferente acestor lucrări și, implicit, contractele de actele adiționale sus menționate, au fost verificate de organele Curții de Conturi Mureș și nu au fost semnalate încălcări ale OG nr.12/1993.

- nici în urma controalelor efectuate de Ministerul Finanțelor Publice nu li s-a imputat încălcarea dispozițiilor OG nr.12/1993.

Mai mult, Ministerul Finanțelor Publice, prin adresa 160.172 din 01.02.2002 a comunicat RNP ROMSILVA că nu sunt aplicabile prevederile referitoare la achizițiile publice, cu excepția cazurilor în care fondurile alocate pentru plata contractelor provin din fonduri publice, ori nici unul dintre contracte nu a fost plătit din fonduri publice ci din fonduri proprii.

Prin sentința penală nr.1414/27.11.2011 pronunțată în dosarul nr.6355/1/2007, ÎCCJ a statuat, într-un alt caz asemănător următoarele: „referitor celor de mai sus, Ministerul Finanțelor, cu adresa nr.160172/01 februarie 2002 – direcția de Reglementare a Achizițiilor Publice și monitorizarea Investițiilor Publice, având în vedere dispozițiile legale în vigoare la datele achizițiilor de genul celor din cauză, a considerat că RNP nu este autoritate contractantă conform OUG nr.60/2001, aceeași poziție fiind exprimată și de către Direcția Generală de Reglementare în domeniul Activelor Statului (adresa nr.371591 din 13 iunie 2006) și aceasta funcționând în cadrul Ministerului Finanțelor.

Sintetizând prevederile legale menționate, precum și având în vedere HG nr.12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, coroborate cu cele ale HG nr.173/2001 se conchide că RNP Romsilva, nu este autoritate contractantă conform OUG nr.60/2001.

De altfel, în cauza care a format obiectul dosarului nr.3578/1/2006 privind pe șapte din inculpați, prin sentința nr.331/19.02.2009 s-a reținut că, având în vedere prevederile actelor normative indicate și în cauza de față, Regia Națională a Pădurilor nu este autoritate contractantă conform OUG nr.60/2001 privind achizițiile publice și, în consecință, nu se supune prevederilor acesteia.

Sentința amintită a rămas definitivă prin respingerea, de către Completul de 9 judecători al instanței supreme, a recursului formulat de DNA – decizia nr.686/28.09.2009.

Chiar dacă hotărârile judecătorești sus menționate s-au grefat pe interpretarea OUG 60/2001, această interpretare se poate extrapola și în cazul de față, din următoarele considerente: achizițiile publice au cunoscut de-a lungul timpului o serie de reglementări, iar pentru perioada încheierii contractelor litigioase acestea sunt: OG 12/1993, OG nr.118/1999, OG 60/2001 – OUG 34/2006. Fiecare din aceste acte normative au suferit modificări/completări/suspendări/abrogări, astfel încât, s-a creat un adevărat „haos legislativ” în materia achizițiilor publice, haos care a atins apogeul în anul 2000. Astfel, OG 12/1993 a suferit 2 modificări până în anul 1995, OG 118/1999, prin care s-a abrogat OG 12/1993, a avut cea mai spectaculoasă evoluție deoarece ea trebuia să intre în vigoare la 01.01.2000, nu a intrat în vigoare la acel moment deoarece prin OUG 202/30.12.1999 intrarea sa în vigoare a fost amânată până la data de 01.03.2000 și în opinia sa, a intrat în vigoare începând cu data de 02.03.2000 deoarece legiuitorul a uitat că intrarea în vigoare fusese suspendată doar până la data de 01.03.2000. A intrat și a rămas în vigoare până la data de 20.03.2012, întrucât prin OUG 18/17.03.2000 s-a dispus suspendarea din nou a aplicării ei, până la data de 01.07.2000.

Începând cu data de 02.07.2000 până la data de 01.10.2000 ea a fost din nou în vigoare pentru că, deși la data de 05.07.2000 a fost modificată/completată prin OUG nr.122, s-a uitat să se dispună cu privire la suspendarea pe o nouă perioadă de timp a momentului intrării ei în vigoare. La data de 27.09.2000, prin OUG 141 s-a prorogată din nou intrarea ei în vigoare până la data de 01.11.2000. Întrucât doar prin OUG 186/08.11.2000 se dispune din nou suspendarea intrării ei în vigoare până la data de 01.12.2000, înseamnă că în intervalul 02.11 – 12.11.2000 ea a fost în vigoare.

În fine, prin OUG 295/30.12.2000, OUG 118/1999 este suspendată până la apariția legii de aprobare sau de respingere. În pofida acestei dispoziții de suspendare, respectiv a momentului până la care se suspendă, legiuitorul o mai suspendă încă o dată prin OUG 48/30.03.2001, pe intervalul de timp scurs între 01.04.2001 – 31.12.2001. după ce a fost abrogată expres prin OUG nr.60/11.05.2001, ea a fost respinsă prin Legea nr.473/26.09.2001. Chiar dacă s-ar aprecia că o lege abrogată poate fi repusă în vigoare, totuși, OUG 12/1993 nu a fost în vigoare o bună parte a anului 2000.

Așa stau lucrurile și în privința normelor legale care au guvernat înființarea și funcționare anterioară a RNP Romsilva, fapt ce rezultă din anexa 7 la motivele de apel.

Nu numai din probele dosarului, ci și din cuprinsul rechizitoriului rezultă cu certitudine că, prețul contractelor litigioase a fost plătit din fondurile proprii ale DS Mureș, adică dintr-o altă sursă decât cea indicată mai sus. Aceasta înseamnă că, raportat la criteriul sursei de proveniență a fondurilor, achizițiile de servicii și investiții ce fac obiectul acestui dosar nu intră sub incidența OG 112/1993.

Al doilea motiv de apel, se referă la faptul că nu au fost încălcate dispozițiile legale și cele interne care reglementează activitatea RNP ROMSILVA, respectiv cele aferente funcției de director general al Direcției Silvice Mureș, cu ocazia încheierii și derulării contractelor încheiate de către Direcția Silvică Mureș cu SC NUOVA CITA

SRL, SC TEKTURA SRL, SC FUNESERV SRL, SC CREATIV ART SRL, SC TM GIP SA.

Susține inculpatul că a respectat toate dispozițiile interne indicate de procuror. Chiar dacă ar fi încălcat anumite dispoziții interne, această încălcare ar fi de natură să atragă răspunderea sa penală doar în situația în care ar fi generat prejudicii pentru RNP ROMSILVA.

Nu s-a subrogat în atribuțiile de serviciu ale directorului tehnic și nu a încălcat dispozițiile din fișa postului, detaliate de procuror la pag.84 din rechizitoriu și, pe de altă parte, respectivele dispoziții nu se referă explicit la încheierea contractelor litigioase.

Conținutul adresei nr.8269/SM/6.11.2006 a RNP ROMSILVA, prezentată la pag.20 din rechizitoriu, trebuie analizat prin prisma următoarelor fapte, demonstrate de probele dosarului: toate lucrările au fost cuprinse în raportările periodice pe care le făcea către conducerea regiei. În luna iunie 2006 nu se mai putea vorbi de estimări ori recomandări specifice unei expertize tehnice. De vreme ce, la acel moment, majoritatea lucrărilor erau finalizate, adresa fiind emisă la finele anului 2006, se naște firesc întrebarea: de ce cu ocazia controalelor făcute cel puțin o dată pe an organele de control din cadrul RNP ROMSILVA nu au identificat acele lipsuri în activitate? Deși procurorul a făcut presiuni asupra conducerii RNP ROMSILVA pentru a se constitui parte civilă în cauză, poziția acesteia a fost constantă în sensul inexistenței vreunui prejudiciu aferent contractelor litigioase.

Ceea ce dovedește, însă, reaua credință a procurorului este omisiunea sa, de a prezenta în rechizitoriu, adresa nr.6111/29.08.2006 trimisă de RNP ROMSILVA către DNA – Serviciul Teritorial Târgu Mureș, din care rezultă cu certitudine dovada comunicării tuturor hotărârilor comitetului director din cadrul DS Mureș referitoare la achizițiile litigioase către conducerea centrală a regiei și aprobarea sumelor necesare plății acestor achiziții de către respectiva conducere prin CTE (anexa 10 de la concluziile depuse la instanța de fond).

Dispozițiile pct.11.23, citate de procuror la pag.4 din rechizitoriu, nu se referă la încheierea contractelor, ci la documentații de investiții, care sunt prealabile contractelor. Mai mult, aceste dispoziții nu stabilesc interdicții în privința încheierii contractelor în lipsa documentațiilor, în condițiile în care aceste investiții sunt prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli al DS Mureș și în programele de investiții ce au fost transmise în anii 1999 – 2001 acestei direcții de către persoanele cu atribuții specifice din cadrul RNP ROMSILVA (anexa 1 la concluziile depuse la instanța de fond).

Invocarea de către procuror a Regulamentului de organizare și funcționare al ROMSILVA din 29.03.1994 este cel puțin eronată, deoarece în primul motiv de apel s-au indicat regulamentele care au fost valabile în perioada litigioasă, astfel că, și concluziile trase de acesta din analiza prevederilor respective referitoare la Comisia tehnico-economică, sunt la fel de eronate.

Procurorul nu a indicat nicio prevedere din Regulamentul privind promovarea investițiilor la Direcțiile silvice aflate în subordinea RNP – ROMSILVA pe care ar fi încălcat-o, motiv pentru care singura apărare care poate să o facă este aceea că nu a încălcat acest regulament. A dovedit cu copia agendei personale a inculpatului Nistor Vasile (pe care a depus-o la dosar) împrejurarea că întreaga investiție de reabilitare/modernizare a sediului Direcției Silvice Mureș a fost supusă aprobării

CTE-ului RNP ROMSILVA. Totodată, cu înscrisuri și cu martori s-a făcut dovada faptului că întreaga înregistrare a corespondenței a fost interpretată eronat de procuror și instanța de fond, ceea ce a făcut posibilă acuzația privind efectuarea unor lucrări litigioase anterior ținerii licitațiilor.

La rândul lor, membrii comisiei de licitație au confirmat ținerea licitațiilor anterior semnării contractelor și, evident, începerii lucrărilor. Ori, este deficitar raționamentul instanței de fond atâta timp cât acest abuz se reține doar în sarcina sa nu și al membrilor comisiei de licitație.

De asemenea, în măsura în care ar fi reală acuzația privind caracterul formal al licitațiilor atunci de acest formalism s-ar face vinovați și membrii comisiei de licitație, cel puțin pentru faptul că nu au acceptat un asemenea formalism la solicitarea sa expresă sau tacită (cum lasă să se înțeleagă instanța de fond) Cum nu a fost vorba despre formalism, evident că nici ei și nici el nu pot fi acuzați în acest sens.

La dosarul cauzei au fost depuse listele cu investiții aprobate de conducerea RNP ROMSILVA pe anii 1999 – 2001 printre care se află și cele de la sediul Direcției Silvice Mureș, ceea ce demonstrează că aceste investiții au fost aprobate de forul ierarhic superior altfel nu s-ar fi putut cheltui banii aferenți acestor investiții.

Mai mult, la sfârșitul fiecărui an financiar, întreaga activitate financiară a Direcției silvice Mureș, inclusiv cheltuielile aferente investițiilor, era verificată de revizori din cadrul RNP ROMSILVA, astfel că era imposibil să se efectueze cheltuieli cu investiții neaprobate ori nelegale.

Nu intra în atribuțiile sale de serviciu verificarea executării lucrărilor, ci această sarcină revenea dirigintei de șantier – Nistor Vasile și directorului tehnic – Herlea Tudor Valeriu. Din probele dosarului rezultă însă că amândoi colegii au verificat permanent derularea lucrărilor, astfel că nu poate fi acuzat nici el de vreo omisiune în acest sens. În fine, nu s-a demonstrat că din omisiunea unor asemenea verificări s-ar fi generat vreun prejudiciu RNP ROMSILVA.

Cât privește calitatea sa de factor de decizie în selectarea firmelor care au executat lucrările litigioase, este de reținut că nu există nicio probă în acest sens. Dimpotrivă, din declarațiile coînculpaților și ale martorilor audiați cu privire la acest aspect, precum și din procesele verbale de licitație, inclusiv ofertele depuse de licitanți, rezultă că membrii comisiei de licitație au desemnat drept câștigătoare firmele care au avut ofertele cele mai bune din punct de vedere financiar și tehnic. În legătură cu această chestiune se impune a se avea în vedere împrejurarea că, și în ipoteza alegeri abuzive a vreuneia din firmele indicate de acuzare și descalificarea ilegală a altora, procurorul și instanța de fond ar fi trebuit să demonstreze cu probe că prin astfel de nereguli s-a produs un prejudiciu ROMSILVA sau firmelor descalificate (în această ultimă ipoteză ar fi fost vorba despre o altă încadrare juridică a faptelor reținute în sarcina sa).

O altă critică se referă la greșita reținere în sarcina sa a unui prejudiciu de peste 2.000.000 lei rol. În opinia sa, nu numai că nu a produs vreun prejudiciu prin activitatea sa legată de contractele litigioase ci, dimpotrivă, prin modul în care, împreună cu colegii din cadrul DS Mureș, printre care se află și o parte dintre coînculpați, s-a redus considerabil valoarea finală totală a lucrărilor.

Nici organele de control fiscal, nici cele ale Curții de conturi și nici de control intern nu au evidențiat prejudicii legate de contractele litigioase.

În urma analizării detaliate a lucrărilor de „reabilitare și modernizarea clădirii sediului Direcției silvice Mureș” și a lucrărilor de „reparații la clădirea sediului Direcției Silvice Mureș”, expertul B. G. a concluzionat în raportul de expertiză nr.1144/11.11.2002 întocmit la solicitarea organelor de urmărire penală, în sensul că valorile investiției realizate se încadrează în cotele de piață, fiind mai mici decât acestea și toate materialele decontate au fost puse în operă”.

Potrivit completării la Raportul de expertiză, dl B. G. a demonstrat în mod științific că, prin modul și condițiile în care s-au încheiat contractele litigioase s-a realizat o economie de 2.586.568.000 lei (de reținut că procurorul nu a pomenit nimic în rechizitoriul referitor la această concluzie a expertului) (anexa 11 de la concluziile scrise depuse la instanța de fond).

În luna martie 2007, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Târgu - Mureș, fiind nemulțumit de rezultatul expertizei, a completării la Raportul de expertiză, solicită expertului un Supliment la acest raport. În acest supliment la raportul de expertiză se arată faptul că "nu s-a găsit suprafață lipsă la măsurători față de cea plătită la toate pozițiile."

La rândul ei, dna expert R. N., în Raportul de expertiză extrajudiciară pe care l-a întocmit la solicitarea mea, a demonstrat inexistența prejudiciului și erorile comise de inspectorii fiscali. Fără a intra în detalierea acestui raport vom reține concluziile sale care sunt esențiale pentru stabilirea adevărului judiciar obiectiv în prezenta cauză: "Constatările organelor de inspecție fiscală nu au avut efect fiscal la determinarea de obligații fiscale suplimentare, ele reprezintă constatări tehnico-științifice de evaluarea manoperei prin estimare, atribuții care sunt ale altor profesii libere, respectiv experți contabili și experți evaluatori.

„Concluzia este că organele fiscale nu au efectuat o inspecție fiscală pentru determinarea conformității cu prevederile legale în materie fiscală ci au efectuat o evaluare a costurilor cu manopera, prin metode proprii de estimare.

Constatările efectuate de organele de inspecție fiscală nu sunt efectuate în baza atribuțiilor de control, excedează ariei lor de competență, substituindu-se altor profesii libere care puteau face astfel de constatări economico-financiare, respectiv de experți contabili pentru aprecieri de natura contabilă, sau experți evaluatori pentru aprecieri de natura manoperei încorporate în lucrări.

Drept urmare, constatările organelor de inspecție fiscală nu sunt obiective și nici efectuate în baza unor norme profesionale care s-ar fi impus în cazurile în speță, respectiv de expertiză contabilă sau evaluare tehnică, astfel că aceste constatări sunt doar aprecieri personale despre valoarea unor manopere presupuse a fi fost realizate sau nerealizate.”

„Toate aceste tehnici sunt personale, organele de inspecție fiscală efectuând o descriere a raționamentului dar neindicând temeiul legal de aplicare a acestui raționament, o astfel de abordare neexistând în nicio prevedere legală în materie fiscală, având în vedere că ne referim la organe fiscale care trebuie să aplice reglementările fiscale prin care se determina obligații fiscale.”

În contractele încheiate cu SC TMGIP SA și SC CREATIVE ART SRL valoarea lucrărilor este estimată "conform devizului ofertă acceptat de ambele părți ceea ce confirmă faptul că la data contractării lucrărilor valoarea ofertată era estimată în funcție de cantitățile solicitate de beneficiar și înmulțită cu tarife orare estimate. În ceea ce privesc contractele semnate cu S.C, FUNESERV S.R.L. acestea au prevăzut

faptul că "Valoarea contractului s-a încheiat la preț ferm și nu poate fi mărită sau micșorată numai cu acordul părților contractuale".

În derularea oricărui contract, prestatorul este obligat să aplice tarifele ofertate pentru facturarea lucrărilor, iar tarifele orare efectiv plătite salariaților, colaboratorilor sau subcontractorilor sunt cele evidențiate în contabilitate pe seama cheltuielilor, care, de regulă, sunt diferite de cele estimate, prestatorul plătiind mai mult sau mai puțin în funcție de politica sa de management sau de modificările legislative de garantare a drepturilor salariale.

Drept urmare, pentru analizarea unor contracte de lucrări executate manopera contractată nu poate fi comparată cu cea evidențiată în contabilitate deoarece aceasta poate fi diferită. Compararea se poate face doar asupra cantităților ofertate și efectiv prestate, iar tarifele orare trebuie să fie cele contractate.

Mai mult, beneficiarul nu are niciun drept legal de verificare a modului de decontare a manoperei ofertate, respectiv a modului de retribuire a angajaților sau colaboratorilor săi, și nici evidența contabilă a prestatorului, acestea sunt drepturi cu caracter privat ale furnizorului."

Valoarea manoperei efectiv plătită de către SC TM GIP SA pentru realizarea lucrărilor către D.S Tg.Mureș este în valoare totală de 1.580.191.659 ROL, iar manopera inclusă în situațiile de lucrări este în sumă de 1.555.323.662 ROL, rezultând astfel că există o cheltuială cu manopera nerecuperată prin venituri, sau altfel spus o pierdere realizată de către SC TM GIP SA în suma de 24.867.997 ROL.

Ca și concluzie generală, valoarea diferenței de manoperă constatată de către organele de inspecție fiscală ca fiind facturată în plus de către SC TM GIP SA, calculată prin estimare utilizând tehnica ponderării, în sumă de 422.120.796 ROL, este nereală. Conform constatărilor efectuate prin prezentul raport de expertiză rezultă că SC TM GIP SA și-a depășit costurile cu valoarea manoperei facturate, realizând o pierdere contabilă pe această categorie de cheltuieli în sumă de 24.867.997 ROL. "

Referitor la costul manoperei înglobată în valoarea lucrărilor executate către DS Tg.Mureș, conform evidenței contabile a rezultat că toate drepturile salariale și drepturile convenite producătorilor sunt în sumă totală de 390.424.213 ROL, și având în vedere faptul că nu se cunosc date despre contabilitatea de gestiune a costurilor aferente serviciilor prestate, valoarea cheltuielilor cu salariile și colaboratorii trebuie luată în calcul la valoarea lor integrală, respectiv suma de 390.424.213 ROL.

Ca și concluzie generală, valoarea diferenței de manoperă constatată de către organele de inspecție fiscală ca fiind facturată în plus de către SC CREATIVE ART SRL, calculată prin estimare utilizând tehnica ponderării, în sumă de 412.942.654 ROL, este nereală. Conform constatărilor efectuate prin prezentul raport de expertiză rezultă că SC CREATIVE ART SRL prin cheltuielile efectuate a realizat o economie de costuri față de valoarea manoperei facturate."

"Diferența totală între așa zisă "manopera facturată" și manopera determinată cu ocazia controlului inspectorilor din cadrul DGFP, pe baza documentelor justificative, aferente celor 4 (patru) contracte încheiate cu SC FUNESERV SRL în sumă de 1.360,299.267 ROL este eronată. Conform constatărilor efectuate prin prezentul raport de expertiză rezultă că SC FUNESERV SRL a depășit prin costuri valoarea manoperei facturate, realizând o pierdere contabilă pe această categorie de cheltuieli în sumă totală de 147.269.182 ROL."

"Prin constatările efectuate prin raportul de expertiză extrajudiciară rezultă că societățile prestatoare au facturat corect contravaloarea lucrărilor executate, inclusiv manopera aferentă sau așa zisa „manoperă facturată”, neexistând diferențe de manoperă plătită de către Direcția Silvică Tg.Mureș ca necuvenite."

Procurorul nu afirmă și, pe cale de consecință, nici nu demonstrează existența vreunei înțelegeri frauduloase, anterioare adjudecării contractelor, între mine și colegii mei coinculpați, pe de o parte, și reprezentanții S.C. FUNESERV S.R.L, S.C. TM GIP S.A., S.C.CREATIV ART. S.R.L., S.C.NUOVA CITTA S.R.L. și S.C.TEKTURA S.R.L., în sensul ofertării, pentru execuția lucrărilor, a unei manopere mult superioară valoric față de cea reală, înregistrată în contabilitatea lor.

Așa cum a arătat și expert N. R., nici o lege nu le dădea posibilitatea să verificăm valoarea manoperei practicate de aceste firme în raport cu angajații săi și nici valoarea manoperei evidențiată în contabilitate. În acest sens, a invocat decizia C-324/la CEJ (anexa 12 la aceleași concluzii) prin care, asemănător, s-a decis în sensul lipsei unei obligații din partea unui contractant de a cunoaște situația contabilă a celuilalt contractant și a vinovăției ambilor doar în situația în care s-a dovedit existența unei înțelegeri frauduloase între cei doi contractanți.

Despre existența diferențelor menționate mai sus a aflat în cursul urmăririi penale de la respectivul procuror. Atât expertul B. G. cât și reprezentanții firmelor sus menționate au argumentat în mod corect, obiectiv respectivele diferențe.

Dacă procurorul a invocat incidența în cazul tuturor contractelor litigioase a prevederilor O.G. nr.12/1993, atunci trebuia să observe că normele metodologice/regulamentele emise în aplicarea acestui act normativ indică limitele prețurilor pe care le puteau practica ofertanții în cadrul oricăreia dintre procedurile de achiziție la care ar fi participat (a se vedea anexa 5 la aceleași concluzii). Verificând prețurile practicate în cazul contractelor litigioase prin prisma respectivelor norme observăm că ele se situează sub acestea din urmă, fapt certificat și de expertul Boca Gligore.

Din probele dosarului rezultă că, pe lângă contractele litigioase, obiectivul „Reabilitarea și modernizarea sediului Direcției Silvice Mureș” a presupus încheierea și a încă 7 contracte de achiziții de bunuri/servicii cu următoarele firme: S.C.WALTER S.R.L., S.C.ROMCLIMA S.R.L., S.C.PIC S.R.L., S.C.IMSAT S.A., S.A.QUINTEL IMPEX S.R.L., S.C.MARION S.R.L. și S.C.DLANA FOREST S.R.L. în legătură cu aceste contracte, a căror valoare rezultă din anexa 8 la aceleași concluzii-1.075.059.101 lei, procurorul nu a susținut că s-ar fi practicat o manoperă frauduloasă deși între ele și celelalte contracte nu există nici o deosebire substanțială sub acest aspect.

Potrivit declarațiilor inc.Pumnuț Alexandru, Sandor Mihail și Dinea Gheorghe, calcularea și înregistrarea valorii manoperei în contabilitatea societăților lor s-a făcut cu respectarea tuturor dispozițiilor legale în materie. De asemenea, valoarea manoperei ofertată pentru lucrările licitate și contractate cu DS Mureș a fost corect calculată, la nivelul pieței din acel moment.

O precizare suplimentară importantă se impune în raport cu inc. Sandor Mihail, care a explicat modul în care a măsurat golurile ușilor de la D.S. Mureș, conform obiceiului preluat de la tatăl și bunicul său, și, implicit efectele unei asemenea măsurători: diferențe de manoperă și materiale nefacturate către D.S.Mureș.

Apelantul-inculpat Dinea George Andrei a solicitat admiterea apelului cu consecința respingerii apelului declarat de D.N.A. Pentru prima infracțiune de dare de mită, lucrări efectuate la casa Dogaru, prima instanță a dispus achitarea sa pe considerentul neîndeplinirii cerințelor prevăzute de art.10 lit.d C.pr.penală, în sensul că intenția infracțională nu s-a putut stabili cu certitudine iar în ceea ce privește cea de-a doua faptă, lucrări la casa inculpatului Nistor Vasile, prima instanță a constatat existența faptei și prescrierea răspunderii penale.

Infracțiunea de dare de mită se realizează din punct de vedere al laturii subiective numai sub forma intenției directe: făptuitorul prevede rezultatul faptei sale pe care îl urmărește prin comiterea faptei, dându-și seama că rezultatul (urmarea socialmente periculoasă) pune în pericol buna desfășurare a activității de serviciu a persoanei căreia îi dă mita și dorindu-și producerea unui astfel de rezultat (urmare).

În ceea ce privește latura obiectivă, condițiile cerute pentru realizarea acestui element al infracțiunii de dare de mită, sunt:

Promisiunea, oferirea sau darea să se comită anterior sau concomitent îndeplinirii sau neîndeplinirii de către funcționar a actului în vederea căruia a acționat mituitorul

Actul pentru realizarea căruia mituitorul dă bani (sau alte foloase) să se refere la un act privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului sau la un act contrar acestor îndatoriri

Nici cu privire la inculpatul Dogaru și nici cu privire la inculpatul Nistor nu s-au stabilit concret îndatoririle de serviciu vis-a-vis de încredințarea lucrărilor către subsemnatul.

În ceea ce privește anterioritatea demersului său - ca act generat al infracțiunii de dare de mită - rezultă chiar din rechizitor (fila 3) că N. V.s-a pensionat la data de 01.01.2001 iar lucrările la Direcția Silvică s-au finalizat în luna noiembrie 2001.

De nicăieri din dosar nu rezultă cu certitudine, mai presus de orice îndoială, când anume - precis determinat în timp - muncitorii care lucrau la firma sa ar fi executat lucrări la casa inculpatului Nistor și a fiului acestuia.

Cert este că dacă aceste lucrări s-au executat în primăvara – vara - toamna anului 2001 (timp propice pentru construcții), Nistor Vasile era deja pensionat din ianuarie 2001 deci nu mai putea fi subiect al infracțiunii de dare de mită.

Pe de altă parte, nu s-a probat nicio înțelegere prealabilă sau concomitentă între el și inculpatul Nistor. Audiata în fața instanței de apel acesta a declarat expres că nu a luat legătura cu mine, ci direct cu șeful meu de echipă (P. Z.) pe care îl cunoștea de mult și pe care l-a rugat să îl ajute la lucrări după-masa, contra unei remunerații constând în bani și alimente.

Deși instanța de fond a reținut că mergea după-masa la locuința familiei N. și de aici rezultă că mergea pentru a verifica lucrările și astfel avea cunoștință de executarea lor, a susținut atât în fața primei instanțe cât și în fața instanței de apel că, într-adevăr, mergea după-masa la echipa sa dar pentru a le trasa sarcinile pentru ziua următoare. A știut că lucrează în timpul lor liber la inculpatul Nistor, dar este un fapt obișnuit în construcții ca după program muncitorii să își suplimenteze veniturile lucrând în particular. Atât inculpatul Nistor cât și muncitorii audiați, în majoritate au confirmat susținerile sale

Dubiul existent în legătură cu data, perioada, durata, lucrările executate și cuantumul exact al plății prin alimente și bani, îmi profită mie, iar modul aleatoriu de

stabilire a prejudiciului (după estimarea Parchetului) nu poate constitui un element pertinent, suficient și concludent pentru a se pronunța o soluție de condamnare.

De altfel, este și greu de crezut că el, atunci când a participat cu oferta sa de execuție lucrări la Direcția Silvică Mureș, putea să prevadă că fiul inculpatului Nistor își va face casă sau că inc. Nistor își va monta încălzirea centrală la apartament.

Nu a fost în nici un fel de relații cu fam. N., nu s-au vizitat și nu își „programau” activitățile unul după celălalt.

Pur și simplu, inculpatul Nistor Vasile, în perioada în care a fost diriginte de șantier, a văzut că echipa mea lucrează bine, astfel încât, cunoscându-l pe P. p. Z. de multă vreme, l-a rugat să lucreze după-masa la el.

De aici și până la „teoria conspirației” e cale lungă, iar a fi considerat vinovat pentru o faptă pe care niciodată nu a plănuțit-o și nici nu a săvârșit-o, este foarte grav.

Începerea procesului împotriva sa a avut un puternic efect negativ asupra partenerilor săi comerciali, a pierdut foarte multe comenzi și a fost ostracizat ca executant de lucrări de instalații, deși am și pregătirea profesională necesară și am și demonstrat în timp că firma mea executa lucrări de calitate.

Perioada lungă de proces, deplasările Târgu Mureș - Ploiești, stresul procesului și insatisfacțiile profesionale datorate acestui proces, l-au îmbolnăvit, astfel încât, în anul 2012 a suferit o intervenție complexă pe inimă.

Soluția integrală de achitare este o reparație morală pentru faptul că a fost inculpat pentru fapte pe care nu le-a săvârșit.

În concluzie a solicitat achitarea sa ca o soluție de reparație morală, tardivă, ce-i drept pentru că este foarte bolnav,.

Apărătorul ales al apelantului-inculpat Pumnuț Alexandru a susținut că din necesitatea administrării unui probatoriu vast, la instanța de fond judecata a durat 4 ani, iar la momentul când s-au pus concluzii de fond, (unde va în jurul orelor 17,20), după circa 1 oră, judecătorul fondului a limitat avocații, spunând că va amâna pronunțarea.

Soluția pronunțată este total greșită, formală, nu corespunde exigențelor Codului de Procedură Penală care impune judecătorului să analizeze fiecare probă din dosar și fiecare argument prezentat de părți, în sprijinul unei poziții sau alta. Astfel, judecătorul fondului cu privire la fierul beton, precizează că o dovadă certă că fierul betonul reprezintă mită dată de Pumnuț, primită de Dogaru, este materializată în următoarele probe: Se arată că există o factură de la SC TM GIP către firma din Târgu Jiu, că există declarațiile șoferilor de la firma TM GIP care spun să au dus fierul beton la casa D., există declarația lui B. M. care nu recunoaște că ar fi dat acest fier beton cu titlu de cadou, domnului D.. În esență, acestea sunt argumentele judecătorului fondului deși, tocmai aceste elemente confirmă contrariul: respectiv nu s-a dat și nu s-a primit mită.

Iată cum ar trebui ele interpretate: inculpatul Dogaru este și a fost prieten cu B., B. în prezența lui Pumnuț Alexandru și a doi martori (audiați de instanța de fond), a afirmat la momentul când se săpau șanțurile că „pentru prietenul meu Dogaru, eu asigur fier beton”. Acest B. are firme de construcții în zona sudică a țării, în special la București și în momentul când s-a ajuns la această fază a lucrărilor la casa D., a luat legătura cu Pumnuț Alexandru, i-a spus să emită o factură pe o anumită firmă. De unde să cunoască Pumnuț de la Târgu Mureș, că există o firmă la Târgu Jiu în care are interese domnul B.? (Firma a fost înființată la Târgu Jiu pentru că, în realitate era o

zonă defavorizată, și-a pus un nepot – martorul L., și doar treceau actele prin acea firmă. În realitate acolo nu a avut loc nici un fel de activitate ci la București). Se emite factură de SC TM GIP către acea firmă care plătește 4462 kg fier beton, cantitate care a mers la casa D. iar martorii confirmă că nu au dus nicio bucată de fier beton la vreuna din firmele sau punctele de lucru ale firmelor domnului B..

În altă ordine de idei, nu este logic ca o firmă din București, care consumă zilnic cantități mari de fier beton să cumpere material de la o firmă din Târgu Mureș. Nici înainte și nici după nu a mai făcut operațiuni cu firme din Ardeal să achiziționeze fier beton. În măsura în care Pumnul spune că a primit banii, fără a-l interesa modalitatea în care s-a plătit, că cele 4462 kg de fier beton au fost date pentru a fi duse la casa D., (iată cadoul dat de B.), dintr-o dată, din cele 11.000 kg de fier beton, evidențiate de martora Z., sunt rezolvate deja 4462 kg.

Mergând mai departe cu analiza declarației lui B., trebuie lămurit motivul pentru care în 2007 B. a spus că nu i-a dat cadou domnului D.. Așa cum a spus și se poate verifica, în acel moment a fost amenințat de către procurorul DNA cu evaziune fiscală, (pentru că luând fierul beton și neplătindu-l este vorba despre evaziune fiscală. Chiar L. a spus că nu există aviz nici de expediție și nici proces verbal de recepție a fier betonului). În condițiile în care B. se bucură în București de o poziție de excepție, fiind și patronul Casei Capșa, evident că nu-și permitea luxul unui dosar penal, astfel că era foarte ușor să dea o declarație în aceste condiții. S-au solicitat probe cu care să dovedească afirmațiile făcute de B. în prezența unor martori, în sensul că nu a putut să dea o altă declarație pentru că a fost amenințat.

Dar nu această declarație este esențială ci restul probelor care confirmă că acea cantitate de fier beton a venit la casa D. fără să aibă altă legătură cu TM GIP-ul decât că acea societate a vândut către firma din Târgu Jiu, în mod fictiv, cantitatea de fier beton.

În legătură cu afirmația procurorului privitoare la aplicabilitatea în acest dosar a dispozițiilor O.G.12/1993, altă problemă esențială care necesită un răspuns clar: se aplica sau nu în cazul inculpatului această ordonanță, pentru că de asta depinde tot angrenajul ulterior legat de ținerea licitațiilor, corectitudinea acestora.

Făcând o analiză a actelor a depus la instanța fondului concluzii scrise, de care însă judecătorul fondului nu a ținut seama. Consideră că acest material depus, chiar dacă este mai vast, demonstrează că această Ordonanță 12/1993 nu se aplica la nivelul anului 1999 – 2000 la Romsilva – Direcția Silvică Mureș. În subsidiar, a solicitat să fie acceptat posibilitatea unui dubiu cu privire la aplicabilitatea acestui text, iarăși argumentat de evoluția acestui act normativ. Ori, sub acest aspect, citează din materialul întocmit: OG 12 a suferit până în 1995 două modificări, în 1999 legiuitorul emite Ordonanța de Urgență 118/1999 prin care abrogă Ordonanța 12/1993, această abrogare trebuia să intre în vigoare începând cu 1 ianuarie 2000, dar o altă ordonanță a suspendat-o, astfel că în anul 2000 sunt vreo 7 intrări în vigoare și suspendări, dar se uită în trei rânduri, să emită Ordonanța 9, înainte de a se finaliza efectele precedente și sunt intervale de timp în care, Ordonanța 12 este abrogată. Primul interval este cel cuprins între 01.03.2000 – 20.03.2000, abia în data de 20 martie 2000 se vine și se suspendă din nou intrarea în vigoare a acestui act normativ. Ori, odată abrogat un act normativ, cum mai poate fi el suspendat? Dar, actul a fost și abrogat și suspendat, apoi s-a dat o lege nouă care a abrogat și actul și celelalte acte prin care a fost abrogat acest act. Aceasta s-a întâmplat în cursul anului 2000 – 2001,

ori, în aceste condiții, evident că, se poate vorbi de un dubiu, întrucât nu se mai știa unde și când se aplică.

Ca și la prima instanță punctează și alte argumente esențiale: Ministerul Finanțelor Publice, la solicitarea DNA-ului a răspuns că nu se aplică ordonanța achizițiilor publice la DSV Mureș (actul există la dosar) însă procurorul îl omite și judecătorul instanței de fond procedează la fel.

Această investiție și contracte au fost controlate de Ministerul Finanțelor Publice, Curtea de Conturi și Controlul Financiar Preventiv din cadrul Romsilva București și s-a demonstrat cu actele din dosar că niciunul nu a precizat că erau aplicabile dispozițiile OG 12/1993 sau după abrogarea ei celelalte acte normative.

În aceeași ordine de idei, programele de investiții au fost aprobate, an de an, toate sumele folosite pentru această investiție au fost aprobate de către RNP. La dosar se află lista investițiilor și trebuia ca organelor de control trebuiau să specifice dacă era necesară să se aplice Ordonanța 12. Mai mult, la dosar a depus ca practică judiciară, o decizie pronunțată de ÎCCJ, în cazul I. D., fost director al Romsilva, în care se arată foarte clar de către instanța supremă că nu se aplică legea achizițiilor publice la Romsilva și a fost achitat. (Și în acel dosar s-a pus aceeași problemă, în sensul că nu s-a respectat legea achizițiilor publice). Judecătorul fondului nu a făcut nicio trimitere la această chestiune.

Apoi, dacă se aplica OG 12/1993, atunci niciunul dintre inculpați nu trebuia să fie trimis în judecată pentru simplul motiv că procedura achizițiilor în condițiile OG.12, nu se făcea de către Direcția Silvică Mureș pentru că nu are personalitate juridică. Ori, a punctat persoanele cărora li se aplică această dispoziție, respectiv numai persoanelor juridice. Cu alte cuvinte Direcția Silvică nu putea să contracte lucrări ci doar Romsilva, care le-a aprobat. Ultima dovadă o reprezintă agenta domnului N. V. care nu poate fi pusă sub semnul îndoielii, sub aspectul momentului în care s-au scris acele notițe. Acest inculpat a fost la Romsilva în cadrul acelei comisii unde s-au discutat probleme tehnice și mai mult, există o urmă că lucrurile au stat așa, pentru că acel comitet nu a aprobat o sumă de circa 400 milioane la instalații și s-au refăcut calculele la Direcția Silvică Mureș. (Deci, o probă zdrobitoare că această investiție a fost cenzurată, punct cu punct, an cu an, și la finalizare de către forul ierarhic tutelar). Atunci cum poate inculpatul să fie condamnat dintr-o singură trăsătură de condei, în condițiile în care, judecătorul fondului menționează în hotărâre că „așa cum s-a demonstrat și în cursul urmăririi penale, că în speță se aplica OG.12/1993”?

Trebuia ca judecătorul fondului să acorde o mai mare atenție și să țină seama că acești oameni din 2002 sunt cercetați, și, de fapt pedeapsa și-au primit-o cu vârf și îndesat pentru că timp de 12 ani au sta sub imperiul acestui proces, în fiecare lună au mers la proces, ceea ce nu este ușor. Trecând peste acest aspect, solicită verificarea concluziilor sale, pentru că efectiv acești oameni sunt nevinovați.

Se mai afirmă de procuror, frază preluată de judecătorul fondului, că D. nu a respectat nici regulamentul de organizare și funcționare, nici regulamentul intern și nici legile care se aplică în domeniul silvic, s-a substituit în atribuțiile directorului tehnic Herlea și prin această încălcare a făcut posibil acest prejudiciu.

Însă, s-a demonstrat că, niciunul din textele invocate de procuror nu se aplică în cazul inculpatului, unele dintre acestea fiind cu totul și cu totul deplasate. Se indică un regulament din 1992, dar a demonstrat că acela nu mai era în vigoare, fusese

abrogat, în anul 1999 era un altul în vigoare. Se mai susține că s-a substituit în atribuțiile directorului tehnic, fără a se preciza care sunt aceste atribuții și pe care dintre ele inculpatul le-a încălcat, fără a se arăta cum. Fișa postului există (atât a domnului D., cât și a domnului H.), regulamentul a fost depus de inculpați la dosar, cu sublinierile de rigoare pe fiecare din punctele invocate de procuror.

Sub acest aspect, a mai arătat și alte chestiuni extrem de importante în această privință: s-a numit o comisie de licitație, tocmai pentru a nu exista bănuieli cu privire la corectitudinea cu privire la prețurile care urmau să fie practicate; mai mult, toți coinculpații, colegi de serviciu ai domnului Dogaru au afirmat la unison că nu a existat o substituție și nici măcar o influențare a deciziilor lor în această privință a licitațiilor și a adjudecării acestor licitații de către ofertanți, în al treilea rând a demonstrat că 2 dintre probele acestui dosar și pe care procurorul le-a invocat ca fiind esențiale în demonstrarea acestei părți a abuzului, nu subzistă unei analize riguroase. Ba, mai mult, în cazul martorei Fluieraș, aceasta a revenit în fața instanței de fond și a spus că îi pare rău pentru declarația dată la procuror, numai că sub amenințările că va fi și ea sub învinuire a cedat și a scris în declarație că nu a semnat. (Această revenire nu a fost întâmplătoare, pentru că stând pe hol cu această martoră, i-a demonstrat că este vorba despre pix-uri diferite cu care s-au semnat procesele verbale de licitație). Deci, o probă s-a dus, ori ar trebui să existe demonstrația contrară că în fața instanței de fond a mințit.

Martorul P., la rândul lui, a declarat că nu știe nimic, nu are legătură cu licitațiile, că nu a fost. (A nu se uita că acest martor, în aceeași perioadă și-a construit și el casa, tot cu o parte din firmele ale căror patroni sunt implicați în acest dosar). Cât de credibilă poată să fie depoziția acestui martor și o acuzație fondată pe o asemenea declarație, în condițiile în care acest domn are semnături (deși susține că nu știe când le-a semnat), în condițiile în care toți ceilalți membri ai comisiei de licitație confirmă prezența sa la lucrările comisiei. Deci, coroborând probele se poate analiza și constata care dintre ele este susceptibilă de subiectivism și care nu.

Mai departe, se speculează problema înregistrărilor. Dar, fiecare dintre inculpați a explicat așa cum au crezut ei de cuviință că este o eroare a procurorului, s-au depus la dosar situații similare. Era o confuzie legată de o adresă (dacă venea un act și era înregistrat sub nr.1, toată corespondența care se purta cu privire la acesta, purta numărul 1, chiar dacă era făcută cronologic, la momente diferite). Procurorul interpretează această împrejurare în sensul că nu este posibil ca oferta să vină după licitație, în condițiile în care sunt înregistrări la Direcția Silvică făcute retroactiv. Aspect nereal și chiar dacă ar fi fost neconcordanțe privitoare la înregistrarea ofertelor, solicitărilor de oferte, nu aveau nicio relevanță, cât timp există procesele verbale ale comisiei de licitație (cu privire la care nimeni nu a spus că ar fi false) prin care membrii comisiei au stabilit firma adjudecatară, există anexa la acele procese verbale, ofertele adjudecatarilor precum și cele făcute de celelalte firme. Se pune problema și în alți termeni, adică dacă s-a greșit, dar are un efect, pentru că problema este alta, dacă în realitate s-au ținut licitațiile, dacă au fost corecte, au fost sau nu anunțate firmele.

Se spune, că au fost favorizate firmele care au participat la licitație și care au executat lucrările, omițându-se că nu numai cele 4 firme au lucrat la Direcția Silvică la aceste lucrări ci peste 10 firme, numai că procurorul s-a oprit asupra acestora, deși încă 7 firme au executat lucrări și se impunea să fie verificate, să se constate în ce

condiții au fost angajate să execute lucrări. Ori, sub acest aspect, evident că raționamentul procurorului este nu numai greșit ci și abuziv, pentru că de aici ca să caute, în mod diabolic, mai departe un prejudiciu s-au făcut eforturi disperate în această direcție.

Există poziția expertului B. G. care a întocmit raport, completare la raport și supliment la completare la raport și în ultimul a scris că dacă se dorește să fie acuzat cineva nu are decât să fie angajat un alt expert. S-au făcut presiuni asupra expertului ca să calculeze un prejudiciu la Direcția Silvică, însă acesta în ultimul material, a calculat o economie de peste 2 miliarde lei, datorită faptului că nu s-a apelat la antreprenor general. (procurorul și judecătorul fondului au afirmat că TM GIP a fost antreprenor general și că tocmai datorită acestui aspect a fost favorizată, prin manopera practică). Nici procurorul și nici instanța fondului nu a înțeles ce înseamnă un antreprenor general deși la dosar existau înscrisuri. Expertiza lui B. scoate în evidență faptul că Direcția Silvică nu a încheiat contract cu un antreprenor general, dacă s-ar fi încheiat ar fi existat lucrări/costuri suplimentare pentru că antreprenorul general are o structură administrativă mai amplă, adică crește volumul cheltuielilor indirecte (contabil, director general, etc), la care se adaugă profitul acestuia.

În aceste condiții, evident, o apărare fundamentală, neverificată, era legată de faptul că, așa cum au gândit atunci, s-a stabilit o anumită ordine, atunci când s-au confruntat cu structura acelei clădiri (mai exact cu defecțiunile și acele lucrări ascunse pe care nu le-au cunoscut la început).

Revenind la idee, văzând că nu poate fi determinat B. să calculeze un prejudiciu, organele de urmărire penală au făcut un artificiu destul de interesant și chiar abuziv, adică inspectorii fiscali au fost puși să calculeze aceste diferențe de manoperă, fără a se face vorbire de vreun prejudiciu ci doar că există diferențe. Inspectorii fiscali au mers în control, au constatat aceste diferențe (care, în opinia sa nu sunt destul de corecte). Evident că această diferență nu stă în picioare în ceea ce privește prejudiciul.

Inculpații, au susținut că nu pot fi judecați și condamnați, și aceasta o spun și experții. S-a depus la dosar expertiza extrajudiciară, unde expertul Neag scoate în evidență opt concluzii, între care amintește: inspectorii fiscali nu erau pregătiți, nu aveau pregătirea și nici competența stabilirii valorii acestei manopere, care era de competența unui expert în evaluare sau a unui expert contabil (strict pe chestiunea contabilă); manoperele nu au fost calculate corect, pentru că nu au fost avute în vedere subcontractările (manopera plătită de TM GIP și CREATIV ART subcontractorilor) și condițiile de negociere a contractelor cu acești subcontractori, pe de o parte, iar pe de altă parte, condițiile de negociere de către TM GIP cu Penitenciarul Târgu Mureș (nu întâmplător a mers Pumnuț acolo, el a explicat faptul că avea foarte multe lucrări care necesitau muncitori necalificați, adică ridicare moloz, etc. Pentru asta nu-și permitea să folosească muncitorii calificați, și nici să angajeze muncitori necalificați, pentru că diferența la salariu este enormă. În mod curent unul este salariul unui muncitor calificat în construcții și altul este salariul unuia necalificat. Un alt aspect relevat de Pumnuț, este că pe timp de iarnă, în construcții nu se mai poate lucra și aceste societăți trebuie să își plătească muncitorii, (e drept că există posibilitatea ca unii, nu în număr mare să fie trimiși în șomaj tehnic, alți merg la cursuri, pentru a obține o calificare și sunt plătiți de stat) de aceea,

trebuie acumulați bani din timpul anului pentru a fi păstrată o echipă de bază, un număr de persoane calificate.

Un alt aspect a fost cel legat de FUNESERV. În condițiile în care și expertul și inculpații au explicat extrem de clar că inspectorii fiscali au avut în vedere un singur salariat, ori lucrările de la Direcția Silvică au fost realizate de o echipă permanentă de la 7-10 muncitori, nimeni nu a verificat și în zadar s-au ridicat de către DNA toate documentele de la aceste firme. Experta N. a sesizat, era posibil să se verifice o asemenea afirmație și chiar în acest stadiu procesual, dacă ar fi pusă sub semnul întrebării expertiza N., atunci trebuie verificat cu multă atenție raportul inspectorilor fiscali și se va constata că cele afirmate sunt reale.

Își permitea oare, noua conducere Romsilva ca în 3 rânduri, (la solicitările procurorului și aici se impune a fi remarcat tonul impus de procuror în prima adresă, prin care s-a solicitat să se constituie parte civilă și să se indice cât) să spună că nu există prejudiciu?

În esență acestea ar fi problemele importante privitoare la apelul lui Dogaru, cu trimitere la concluziile puse de colega sa în cazul domnului Dinea și cu precizările făcute și anume că a depus la dosar documente originale de achiziție a multora din materialele pe care inițial DNA-ul le-a reținut ca fiind primite în mod fraudulos de la Dinea, la fiecare din acest material s-a calculat o manoperă, ori acea manoperă trebuie scăzută (de exemplu la un robinet trebuie avut în vedere prețul lui, plus manopera de montare, ori dacă s-a demonstrat că a fost cumpărat de inculpat, trebuie avută în vedere această situație). Cu facturile predate la dosar se coboară cu mult valoarea de 18 milioane stabilită de procuror. S-au audiat 7 martori, s-au depus fotografiile cu care s-a demonstrat că domnul Dogaru nu a făcut o afirmație gratuită atunci când a spus că a lucrat cu familia cu prietenii. Ori aceste lucrări sunt dovedite cu martori și deci ele nu pot fi avute în vedere și la lecturarea raportului Z. cele precizate acolo să fie trecute prin acest filtru, al restului probelor și să fie avută în vedere declarația doamnei Z. care a fost omisă cu desăvârșire. În esență aceasta a declarat că a făcut ceea ce i-a spus procurorul, că a mers la casa Dogaru și a trecut tot ce a văzut pe hârtie, pentru că nu i s-a spus să țină seama de lucrările făcute de Dogaru cu familia și prietenii, și nici să țină seama de documentele pe care le deține familia acestuia cu privire la parte din materialele încorporate în casă.

Rezultă din obiecțiunile făcute de Dogaru, încă din faza de urmărire penală, că experta a refuzat să ia o serie de facturi și piese, a făcut o listă de obiecțiuni, pe care procurorul a respins-o ca neconcludentă pentru dosar. Se demonstrează și se depune dovada că a cumpărat centrala, iar în expertiză se reține și se contabilizează că a fost cumpărată de la Creativ, se face dovada că a cumpărat oțel beton și din altă parte, demonstrează și că STAS-urile practicate au fost greșite, că prețurile luate de la Odorheiul Secuiesc nu sunt cele practicate la momentul respectiv și erau aferente momentului la care doamna Z. a făcut lucrarea, nu la momentul la care domnul Dogaru a ridicat casa, cu o diferență de circa 6 ani, timp în care prețurile au evoluat.

Acuzațiile sunt extrem de generale și nu este dovedită vinovăția inculpaților.

În subsidiar, oral, înțelege să suplimenteze motivele de apel față de cele precizate în scris și să susțină necompetența procurorului DNA, susținere făcută și în fața Tribunalului Prahova, instanță care a respins această necompetență, și de aceea apelul este formulat și împotriva încheierilor pronunțate de această instanță. Trebuie verificate infracțiunile reținute în sarcina inculpaților și momentul comiterii lor, pe de

o parte și, pe de altă parte data intrării în vigoare a Legii 78/2002, luna mai, ori, parte dintre infracțiuni s-a reținut că au fost comise în 1999, (referitor la inculpatul Pumnuz înainte de mai 2000 și Funeserv în februarie 2000) așa încât nu era competentă Direcția Națională Anticorupție să instrumenteze acest dosar.

În privința inculpatului Pumnuz, s-a solicitat pronunțarea unei soluții de achitare, fiind demonstrat că nu a dat cu titlu de mită fier beton și nici manoperă, restul de fier betonul nu a fost dat de el.

A solicitat instanței să-i fie verificate intrările și ieșirile din 1999, pentru a dovedi faptul că, cantitatea de fier beton fiind plătită, a fost trimisă la casa Dogaru și nu mai sunt alte cantități în discuție care să provină de la SC TM GIP. Trebuie reținută depoziția martorului H. și a cea a lui P. că, dacă era o înțelegere frauduloasă între D. și P., ce explicație logică ar fi avut acesta din urmă la desfacerea contractului de muncă a martorului H., motivat de faptul că acesta își luase concediu medical pentru a lucra privat la casa D..

Apelantul-inculpat Biscoș Tedor, prin apărătorul desemnat din oficiu, a solicitat admiterea apelului, desființarea hotărârii și pe fond, în temeiul art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 alin.1 lit.d C.pr.penală, achitarea sa, cu consecința respingerii apelului declarat de către DNA.

A fost trimis în judecată și condamnat de Tribunalul Prahova pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată și calificată, reținându-se în sarcina acestuia că în perioada 1999 – 2002, cu știință și în mod repetat, și-a îndeplinit defectuos atribuțiile de serviciu din fișa postului referitor la obiectivul „reabilitarea și modernizarea sediului Direcției Silvice Târgu Mureș”, iar prin comiterea acestei presupuse fapte, ar fi creta un prejudiciu în cuantum de 2.195.362.717 lei ROL.

Consideră că hotărârea pronunțată de instanța de fond este nelegală și netemeinică, iar sentința penală nu este motivată în ceea ce-l privește. Judecătorul fondului s-a limitat a prelua elemente din rechizitoriu, fără a-și motiva propria convingere, motiv pentru care preluarea elementelor din rechizitoriu echivalează cu o nemotivare a hotărârii.

În al doilea rând, existența și cuantumul prejudiciului s-a constatat de către organele fiscale prin intermediul unor procese-verbale încheiate ca urmare a efectuării unor inspecții fiscale, ori atât Romsilva, organele de Control ale Curții de Conturi a României nu au constatat producerea în patrimoniul Direcției Silvice Târgu Mureș a unui prejudiciu.

Potrivit art.92 C.pr.fiscală, organele fiscale nu au competență de a determina existența unui prejudiciu în patrimoniul unei instituții de stat. Actele întocmite de către organele fiscale prin care se constată existența unui prejudiciu sunt efectuate cu depășirea competențelor acestora, fiind întocmite, în mod nelegal. Mai mult, aceste acte sunt întocmite în mod nelegal și din perspectiva faptului că nu a avut posibilitatea legală de a le contesta conținutul.

Conform art.64 alin.2 C.pr.penală mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal. Legalitatea probațiunii reprezintă un principiu fundamental al procesului penal. Actele încheiate cu nesocotirea normelor de competență sunt lovite de nulitate absolută și nu pot fi luate în considerare în procesul penal.

Prin urmare, în virtutea art.64 alin.2 C.pr.penală, actele întocmite de către organele fiscale prin care se constată prejudiciul imputat trebuie înlăturate.

Pe de altă parte, era necesar să existe mai multe mijloace de probă, iar prin thema probandum a acestora, coroborate, să ajungă la concluzia întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice.

Nu există alt mijloc de probă în afara înscrisurilor care să confirme teza creării unui prejudiciu Direcției silvice Târgu Mureș.

Singurul mijloc de probă care poate confirma existența unui prejudiciu este raportul de expertiză de specialitate. În cursul urmăririi penale s-a efectuat doar o expertiză de specialitate tehnică, prin care, însă nu s-a conchis că ar exista un prejudiciu. Mai mult, nu s-a efectuat vreun raport de expertiză contabilă care să stabilească existența și cuantumul unui eventual prejudiciu.

Or, toate aceste împrejurări nu pot decât să îi profite inculpatului, fiind necesar să se facă aplicarea principiului in dubio pro reo.

Consideră că nu este întrunit nici elementul material al laturii obiective a infracțiunii, deoarece pe de o parte Direcția silvică Târg Mureș nu era supusă prevederilor O.G. 12/11993 (acest act normativ fiind incident doar contractelor finanțate din fonduri bugetare, nu și celor din venituri proprii) acest aspect fiind conformat de adresa Ministerului finanțelor Publice nr.160172/2001, iar pe de altă parte, nu se poate reține ideea unei îndepliniri defectuoase a atribuțiilor de serviciu. Întreaga investiție la obiectivul „reabilitare și modernizare sediul Direcția Silvică Târgu Mureș” a fost aprobată de către comitetul tehnico-economic al Romsilva, această investiție fiind cuprinsă în programul de investiții al Regiei Naționale a Pădurilor pentru anii 200 – 2001.

În plus, nu se poate reține existența unei diferențe între manopera înscrisă în situațiile de lucrări și suma salariilor plătite propriilor angajați de către societățile executante.

În final, a solicitat admiterea apelului său, desființarea sentinței și pe fond achitarea în temeiul art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 alin.1 lit.d C.pr.penală, cu consecința respingerii apelului declarat de DNA.

Apelantul-inculpat Nistor Vasile, a susținut că din materialul probator administrat în cauză nu rezultă că în mod direct sau indirect că ar fi primit bani sau alte foloase și nici că a acceptat promisiunea unor astfel de foloase. De fapt, toată starea de fapt ce a fost descrisă în rechizitoriu, este una pur speculativă, făcând o legătură, din punctul său de vedere, artificială între calitatea de diriginte de șantier și membru al comisiei de licitație și unul dintre ofertanții înscriși și anume SE CREATIV ART SRL, prin administrator D. A. G..

Nici alți ofertanți, angajați ai Direcției Silvice, nu au dat nici un fel de declarații că ar exista o latură obiectivă a infracțiune și anume această pretenție formulată de către funcționarul public, respectiv vreo faptă a inculpatului Dinea Andrei George prin care acesta a solicitat vreo sumă de bani sau folos necuvenit, concretizate în opinia celui care a întocmit rechizitoriul în aceste lucrări de încălzire centrală și lucrări apă canal care să fi profitat inculpatului sau altor persoane.

Singura probă de care se prevalează acuza este expertiza tehnico-judiciară și din care rezultă că în perioada anului 2000 – 2002 la imobilul acestuia și a fiului său s-au efectuat aceste lucrări de încălzire centrală și apă canal. În urma expertizelor nu rezultă că acesta în calitate de diriginte de șantier ar fi favorizat decontarea de lucrări

neexecutate sau de calitate necorespunzătoare și că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii.

Expertiza de evaluare, la capitolul 1, punct.9, menționează obiectivele expertizei, acestea constând în stabilirea cantităților de lucrări și a manoperei de execuție. Însă la C.5 și C.7 sunt indicate cheltuielile efectuate la locuința inculpatului din Târgu Mureș, cât și la locuința fiului acestuia, unde este trecută atât valoarea manoperei cât și valoarea totală a celor două lucrări. Făcând un calcul, cele două valori însumate, se situează undeva la jumătatea celei trecute în motivarea sentinței penale.

Mai mult, referitor la situația facturilor și a bonurilor fiscale în baza cărora inculpatul a cumpărat materialele încorporate materialele folosite la cele două lucrări de instalații, acesta a prezentat toate documentele justificative încă din faza de urmărire penală. Totodată, trebuie să se țină seama de declarațiile martorilor, persoanele care executau lucrările, care au arătat că au primit de la inculpat sume între 10 și 20 de lei, care, însumate acoperă valoarea manoperei din raportul de expertiză. Tot martorii au indicat că materialele au fost asigurate de către beneficiari.

În timpul audierii la Tribunalul Prahova, martorul H. V. a arătat că beneficiarul i-a asigurat fără cost materialele (ciment și agregate) necesare pentru amenajarea tatălui său decedat). Referitor la lucrările de instalații efectuate la locuința personală a inculpatului, acestea au fost executate în anul 2000 iar la fiul său în anul 2002-2003, deci după efectuarea recepției a lucrărilor la sediul Direcției Silvice Târgu Mureș, această recepție având loc în anul 2001, în luna decembrie.

Inculpatul, a fost pensionat la 1.01.2001, pentru limită de vârstă și a continuat să lucreze pe bază de contract pe durată determinată până la finele anului 2002.

Este de acord cu susținerile antevorbitorilor săi, în sensul că reprezentantul parchetului s-a contrazis în afirmații în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii în formă continuată, având în vedere că nu sunt îndeplinite condițiile legale.

Cu privire la aplicarea procedurii de licitație, aceasta a fost stabilită de comisia tehnică a direcției silvice, motivat de faptul că finanțarea lucrărilor era asigurată din fonduri proprii și nu din fonduri bugetare, valoarea prejudiciului fiind situat undeva la nivelul sumei de 237 milioane lei, sumă care situează sub pragul sumei de 500 milioane lei, așa cum se prevede în O.G.12/1993, ceea ce dădea dreptul la aplicarea procedurilor cererilor de ofertă și nu a licitației publice.

Examinând sentința apelată în raport de întreg materialul probator administrat în cauză, de criticile formulate în toate apelurile, ținând seama de dispozițiile art.371 alin.2 C.pr.penală, Curtea constată că apelurile declarate de DNA – Serviciul Teritorial Ploiești și de către inculpații Biscoș Teodor și Nistor Vasile sunt parțial fondate, iar apelurile declarate de către inculpații Dogaru Ioan Anton, Pumnuz Alexandru și Dinea George Andrei sunt nefondate.

Apelul declarat de DNA – Serviciul Teritorial Ploiești.

În ce privește primul motiv de apel cuprins în cererea parchetului, prin care se susține că în mod greșit s-a schimbat încadrarea juridică în privința faptelor reținute în sarcina inculpaților Străuț Felician Cotyso și Herlea Tudor Valeriu din infracțiunea de luare de mită în formă calificată și continuată, prevăzută de art.254 alin. 1 și 2 rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 C.penal, în infracțiunea prev. de art.254 alin.1 C.penal rap la art.6 și 8 din Legea 78/2000, Curtea îl consideră nefondat

În primul rând, ca să se rețină în sarcina acestor inculpați forma calificată a infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.2 C.penal „, fapta prevăzută în alineatul 1 dacă a fost săvârșită de un funcționar cu atribuții de control se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi” ar fi trebuit nu numai ca inculpații să aibă, potrivit fișei postului, atribuții generale de control ci, și ca mita să fi fost pretinsă ori primită de către funcționarul public în exercitarea unor asemenea atribuții de control, or în speța de față, ceea ce li se impută celor doi inculpați – Străuț Felician Cotyso și Herlea Tudor Valeriu, nu este primirea unor sume de bani pentru îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle lor de directori ai Direcției Silvice Târgu Mureș (unul fiind director comercial, celălalt director tehnic), ci în calitate de membri într-o sau în mai multe comisii de licitație publică ce au avut în examinare și oferta presupusei societăți mituitoare.

Împrejurarea că cei doi inculpați aveau, potrivit fișelor de post, atribuții de control în principal în raport cu persoanele ce le erau în subordine și în nici un caz în raport cu societatea reținută ca fiind cea de la care ar fi primit mită, cel puțin nu la momentul ținerii licitației, nu poate atrage incidența în cauză a dispozițiilor circumstanței de agravare prevăzută la alineatul 2 al art.254 C.penal.

De asemenea, este corectă și constatarea instanței de fond că cei doi inculpați nu aveau și nici nu au exercitat vreo atribuție de control cu privire la comisia sau comisiile de licitație din care au făcut parte, aceștia fiind doar simpli membri ai acestor comisii. O astfel de atribuție de control și cu privire la modul în care se desfășurau și s-au desfășurat activitățile comisiilor de licitație o avea numai directorul general – inculpatul Dogaru Ioan care nu a făcut parte din aceste comisii și în privința căruia, în mod corect, prima instanță nu a efectuat o astfel de schimbare de încadrare juridică.

În ce privește înlăturarea dispozițiilor art.41 alin.2 C.penal cu privire la aceiași doi inculpați, Curtea consideră că, prima instanță a procedat corect, nefiind întrunite în speță condițiile de existență care să impună reținerea acestei cauze de agravare, adică existența a două sau mai multe acte materiale care să fie săvârșite la diferite intervale de timp în realizarea aceleiași rezoluții infracționale.

În sarcina acestor doi inculpați, dar și a inculpatului Dogaru Ioan Anton s-a reținut infracțiunea continuată de luare de mită, susținându-se că societatea mituitoare – SC FUNESERV SRL ar fi fost favorizată în procedura de licitație la care inculpații participaseră și că remiterea banilor de către această societate s-a făcut prin două activități materiale de plată a contravalorii a diferitelor cantități de cherestea achiziționate de la ei de către această societate.

Curtea constată că, împrejurarea că societatea FUNESERV SRL a plătit în două tranșe sumele de bani pentru cei trei inculpați este explicabilă și prin faptul că persoanele ce achiziționaseră inițial materialul lemnos sub formă de buștean și implicit l-au vândut ulterior, erau în realitate mai multe decât cei trei inculpați incriminați, adică: în cazul inculpatului Dogaru, era el și soția sa, D. L., în cazul inculpatului Stăruț, el și mama acestuia, S.M., iar în cazul inculpatului Herlea, soția sa, H. A. și soacra sa, B. A..

Oricum, în acord cu prima instanță, Curtea consideră că, nu pot fi reținute mai multe acte materiale de luare de mită în sarcina acestor inculpați în raport de SC FUNESERV, atâta timp cât acestora li se reproșează, chiar prin actul de acuzare, presupusa favorizare a acestei societăți participante la o singură procedură de selecție

de oferte în legătură cu vânzarea-cumpărarea a 300 m.p. de lambriu din lemn de frasin.

În ce privește cel de-al doilea motiv de apel al parchetului, prin care se susține că este greșită soluția de achitare a inculpaților Dogaru Ioan Anton, pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită în formă calificată, prev. de art.254 alin.1 și 2 c.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000, Herlea Tudor Valeriu și Străuț Felician Cotyso, fiecare pentru infracțiunea de luare de mită în formă simplă, prev. de art.254 alin.1 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000 și Șandor Mihail pentru infracțiunea corelativă de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 C.penal cu aplic. art.41 alin.2 C.penal, Curtea nu împărtășește acest punct de vedere.

În primul rând trebuie precizat faptul că inculpații Herlea Teodor Valeriu și Străuț Felician Cotyso au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea unei singure infracțiuni de luare de mită, în formă continuată, prev. de art.254 alin.1 și 2 C.penal rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000 modificată cu aplicarea art.41 alin.2 C.penal, constând în aceea că în calitate de funcționari publici cu atribuții de conducere și control la Direcția Silvică Târgu Mureș, participând la comisia de licitații pentru selecții de ofertă, ar fi favorizat pe SC FUNESERV SRL Târgu Mureș pentru obținerea a două, respectiv trei contracte de execuție de către această societate, fără respectarea prevederilor OG 12/1003 republicată, obținând în schimb personal sau prin intermediul unor rude sau afini, diferite sume de bani de 39.282.320 lei (ROL) și respectiv 38.265.000 lei (ROL), prin simularea unor tranzacții de vânzare-cumpărare material lemnos de esență frasin – cherestea, care în realitate nu ar fi avut loc.

În raport cu această societate – SC FUNESERV SRL Târgu-Mureș, inculpatului Dogaru Ioan Anton i s-a reținut că, în calitate de director general a favorizat-o încredințându-i direct lucrarea „confectionat uși pentru sediul Direcției Silvice Mureș”, iar alte trei contracte i-ar fi fost atribuite prin organizarea unei selecții de ofertă formale și în schimbul acestei favorizări ar fi beneficiat de suma de 43.643.504 lei (ROL), prin simularea unei tranzacții de vânzare-cumpărare de material lemnos de esență frasin – cherestea, care în realitate nu ar fi avut loc, precum și de suma de 149.818 lei (ROL), reprezentând executarea unor lucrări de confectionat uși și ferestre și scară la locuința proprietate personală a acestuia.

Pe întreg parcursul procesului penal toți cei patru inculpați au susținut că nu a existat nicio legătură între achiziționarea de către aceștia de material lemnos sub formă de bușteni de frasin, la începutul anului 2000, respectiv 23 martie 2000, apoi câștigarea de către SC FUNESERV a selecției de ofertă pentru efectuarea mai multor lucrări la sediul Direcției Silvice Târgu Mureș (uși de stejar, lambriu de lemn de frasin, montarea acestui lambriu, executarea și montarea unei balustrade și scări de stejar) și nici între obținerea acestor lucrări și achiziționarea, la începutul anului 2001, de la ei și de la apropiații lor a unor cantități de cherestea de frasin folosită ca lambriu. Cu toții au explicat că SC FUNESERV nu a efectuat operațiunile de transport, debitare a materialului lemnos sub formă de buștean în cherestea și apoi de depozitare a acestuia, în mod gratuit, ci plata s-a făcut sub formă de „uium”, adică în natură, societatea ce a prelucrat materialul lemnos oprindu-și nu numai resturile rezultate din procesul de debitare (cum a reținut prima instanță) dar și o parte din cheresteaua obținută.

Astfel, inculpații au demonstrat cu acte, respectiv cu bonurile de achiziție și cu situația înscrisă în documentele contabile ale societății FUNESERV (filele 99 – 118,

d.u.p., vol.4) că operațiunea de debitare a avut loc pe 24 martie 2000, deci a doua zi după achiziționarea de către toate personale indicate a buștenilor de frasin (a se vedea registrul de intrări material debitare, pe sortiment frasin, ținut de SC FUNESERV – fila 117 d.u.p. vol.4). În plus, din declarațiile tuturor inculpaților, coroborate cu bonurile de achiziție (filele 106 – 111, d.u.p, vol.4) nu li s-a remis sau plătit întreaga cantitate de cherestea obținută din cantitatea de bușteni prelucrată, ci o cantitate mai mică, societatea prelucrătoare reținând cherestea în procent de aproximativ 25% din întreaga cantitate de cherestea, așa fiind, nu se poate considera, așa cum susține parchetul că atunci când SC FUNESERV a achiziționat de la inculpați sau de la persoanele apropiate acestora restul de cherestea ce le revenea, ar fi avut loc o vânzare-cumpărare simulată și că, în realitate, suma plătită pe cherestea ar fi fost o mită mascată. În dovedirea susținerii lor că o astfel de modalitate de plată în natură – uium, era consacrată de mult timp și folosită în zona lor și cu privire la prelucrarea lemnului, inculpații au depus la dosar și actele normative - Decretul 306 și 257 datând din 1971 și din 1982, în care este permisă o astfel de plată în natură a serviciilor prestate de prelucrătorii de material lemnos.

Curtea consideră că, situația inculpatului Străuț Felician Cotyso care și-a și transportat la domiciliul său cantitatea de cherestea după prelucrarea acesteia, iar SC FUNESERV a achiziționat-o de la domiciliul acestuia câteva luni mai târziu, nu poate fi reținută ca o împrejurare în defavoarea acestuia, ci dimpotrivă, dovedește că tranzacția a existat în realitate și plata prin „uium” se efectuase deja, astfel încât achiziționarea ulterioară a restului de cherestea și plata prețului acesteia nu poate fi considerată un folos necuvenit.

Ca atare, Curtea consideră că, în această privință a relației SC FUNSESERV în legătură cu achiziționarea unor cantități diferite de cherestea de frasin nu poate fi reținută infracțiunea de luare, respectiv dare de mită în sarcina niciunuia dintre cei patru inculpați, așa cum în mod judicios a apreciat și prima instanță, nefiind dovedită împrejurarea că sumele de bani primite cu titlul de preț ar fi fost încasate în mod necuvenit și în legătură cu încălcarea vreunei atribuții de serviciu de către inculpații funcționari publici în cadrul Direcției Silvice Târgu Mureș.

De altfel, pentru existența infracțiunii de luare de mită, așa cum este prevăzută de art.254 alin. ultim C.penal, trebuie ca pretinderea ori primirea de bani ori foloase necuvenite, trebuie să aibă loc înainte sau în timpul îndeplinirii actului privitor la îndatoririle de serviciu sau a actului contrar acestor îndatoriri.

Ori în speța de față, materialul lemnos sub formă de bușteni de frasin a fost cumpărat în luna martie 2000, debitarea și transformarea în cherestea a avut loc tot în luna martie 2000, numirea de către inculpatul Dogaru a inculpaților Herlea și Străuț în comisia de licitații a Direcției Silvice Târgu Mureș a avut loc în luna iunie 2000, selecția de oferte cu privire la încheierea contractului de cumpărare a cantității de 300 m.p. de lambriu de lemn de frasin a avut loc la data de 28 august 2000, fiind desemnată câștigătoare SC FUNESERV, iar achiziționarea de către această societate de la inculpații Dogaru, Străuț și Herlea a unor cantități de cherestea de frasin a avut loc la câteva luni după selecția de ofertă, respectiv la începutul lunii ianuarie 2001, când inculpatul Șandor Mihai a constatat că nu îi ajunge cantitatea de cherestea pe care o avea în proprietatea societății pentru îndeplinirea prevederilor contractuale. Nici posibilitatea existenței unei alte ipoteze a textului legal incriminator, respectiv „acceptarea promisiunii unor foloase necuvenite” nu este incidentă în cauză, atâta

timp cât nu s-a făcut dovada că la momentul selecției de ofertă, inculpatul Șandor ar fi făcut astfel de promisiuni inculpaților Dogaru, Herlea și Străuț.

Curtea consideră că este pertinentă și observația primei instanțe că dacă s-ar fi dorit recompensarea în vreun fel a inculpaților, SC FUNESERV avea alte modalități de rezolvare a unei asemenea situații care să nu poată ajunge la cunoștința nimănui, nu prin efectuarea unor operațiuni comerciale evidențiate în actele contabile ale societății.

În opinia Curții, faptele inculpaților în privința societății FUNESERV au elemente care ar putea întruni conținutul constitutiv al infracțiunii de conflict de interese, însă la momentul comiterii acestora, ele nu aveau încriminarea penală dată de art.253/1 C.penal, introdus în Codul penal prin Legea 278/2006.

Curtea consideră, de asemenea, că nu sunt fondate criticile parchetului vizând soluțiile de achitare dispuse de prima instanță, în privința inculpatului Dogaru Ioan Anton în baza disp. art.10 lit.d C.pr.penală, pentru cele 4 infracțiuni de luare de mită prev. de art.254 alin.1 și 2 C.penal, în relațiile cu reprezentanții SC Tektura SRL Târgu-Mureș, SC Nuova Citta SRL Cluj-Napoca, SC Creativ Art SRL Sântana de Mureș și SC Funeserv SRL Târgu-Mureș.

Astfel, din actul de acuzare rezultă că, în sarcina inculpatului Dogaru Ioan Anton s-a reținut că, în calitate de funcționar public, cu atribuții de conducere și control – director general la Direcția Silvică Târgu Mureș, ar fi favorizat pe SC Nuova Citta SRL Cluj-Napoca, în sensul că la data de 13 septembrie 1999 i-a încredințat în mod direct executarea lucrărilor de proiectare la obiectivul „modernizarea sediului Direcției Silvice Târgu-Mureș”, fără respectarea dispozițiilor OG 12/1993, republicată, fără a organiza o selecție de oferte pentru a o alege pe cea mai avantajoasă din punct de vedere financiar, iar în schimbul acestei favorizări societatea comercială, prin administratorul ei T.A., i-a efectuat un proiect pentru o casă unifamilială, în valoare de 800 USD, inclusiv TVA, valoare care a fost suplimentată cu încă 300 USD, iar din valoarea de 1.100 USD a fost achitată și facturată de inculpat doar suma de 1.062,24 USD, rămânând neachitată și nefacturată suma de 37,76 USD ce s-a considerat că este mită.

S-a mai considerat că inculpatul ar fi favorizat și SC Tektura SRL Târgu-Mureș căreia i s-a încredințat în mod direct „urmărirea execuției și asistența tehnică arhitectură pentru modernizarea sediului Direcției Silvice Târgu-Mureș” tot fără a organiza o selecție de oferte, iar în schimbul acestei favorizări a beneficiat de foloase materiale în valoare de 450.000 lei ROL, constând în lucrări de întocmire a documentației pentru obținerea certificatului de urbanism și de consultație cu privire la amenajarea fațadei, pentru casa în construcție, proprietate personală a acestuia.

De asemenea, în afara tranzacției cu lemn de frasin, analizată mai sus, prin actul de acuzare s-a mai reținut în sarcina inculpatului Dogaru Ioan Anton că ar fi primit foloase necuvenit în sumă de 149.118.000 lei ROL, reprezentând executarea unor lucrări de confecționat uși și ferestre și scară, la locuința proprietate personală de către SC FUNESERV SRL Tg.Mureș.

În relația cu SC CREATIV ART Sântana de Mureș, s-a considerat că tot prin încălcarea legii i s-a încredințat în mod direct lucrarea „executarea lucrărilor de instalații pentru obiectivul – circuite prize calculatoare – tablouri electrice la Direcția Silvică Târgu Mureș” sens în care, a obținut diferite foloase necuvenite în sumă de 53.262.788 lei ROL, prin executarea unor lucrări de instalații încălzire centrală și apă

canal la casa proprietate personală, lucrări evaluate la suma de 148.424.200 lei ROL, din care a achitat numai de 95.161.212 lei ROL, rămânând neachitată diferența precizată mai sus, care s-a considerat că este mită.

În primul rând, Curtea observă că, nerespectarea de către Direcția Silvică Târgu Mureș a dispozițiilor legale în ce privește atribuirea contractului de proiectare către SC Nuova Citta SRL Cluj-Napoca a activității de asistență tehnică arhitectură către SC Tektura SRL Târgu-Mureș, a contractelor încheiate cu SC Funeserv SRL și SC Creative Art Sântana de Mureș, este un aspect probat de actele și lucrările dosarului, dar care va face obiectul analizei instanței la momentul verificării apelurilor inculpaților, care au contestat existența infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, pentru care atât inculpatul Dogaru Ioan Anton – director general, cât și inculpatul Biscoș Teodor – director economic, au fost condamnați de către prima instanță, soluție pe care curtea de apel o va menține.

Însă, așa cum a observat și prima instanță, deși au existat numeroase nereguli cu privire la derularea de-a lungul timpul (anii 1999 – 2001) a lucrării de modernizare și reabilitare a sediului Direcției Silvice Târgu-Mureș și la obținerea de către cele 4 societăți menționate a contractelor pe care le-au derulat, în speță nu s-a putut proba că inculpatul Dogaru Ioan Anton ar fi beneficiat de foloasele necuvenite, trecute în actul de acuzare.

Constatând numeroasele încălcări ale legii la atribuirea diferitelor contracte ce au vizat lucrarea de modernizare a sediului Direcției Silvice Târgu-Mureș, DNA a procedat și la verificări a existenței unor raporturi comerciale personale între societățile desemnate în diverse moduri să efectueze lucrările și inculpați, descoperindu-se astfel de elemente, în privința inculpaților Dogaru Ioan Anton și Nistor Vasile, care s-au folosit de serviciile acestor societăți și la efectuarea unor lucrări la, sau în legătură cu imobilele proprietate personală ale acestora.

Cu toate acestea, nu toate aceste raporturi au îmbrăcat forma obținerii de către inculpați a unor foloase necuvenite sau beneficii nejustificate, ci numai cele privitoare la primirea fără plata aferentă a unei cantități de fier beton de la TM GIP de către inculpatul Dogaru Ioan Anton și efectuarea unor lucrări de instalații la apartamentul propriu și la casa fiului său, de către SC CREATIVE ART SRL în folosul inculpatului Nistor Vasile.

Astfel, așa cum a arătat și prima instanță, ajutorul pe care reprezentanta SC Tektura SRL Târgu-Mureș l-a acordat inculpatului Dogaru Ioan Anton pentru obținerea unui certificat de urbanism privind împrejmuirea casei sale, a avut loc în anul 2003, deci la 2 ani de la finalizarea integrală a lucrării de modernizare a sediului Direcției Silvice Mureș și deci, după încetarea raporturilor contractuale dintre Direcția Silvică și societatea respectivă.

Acest ajutor a fost considerat de către R.A.– reprezentantul legal al SC Tektura SRL, drept insignifiant, a fost estimat de către aceasta la suma de 450.000 lei ROL, adică 45 RON, iar în privința sa parchetul a dispus soluția de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei amenzi administrative în baza art.18/1 C.penal. Faptul că reprezentanta societății nu a atacat în justiție soluția parchetului, nu poate fi considerată ca o recunoaștere a existenței infracțiunilor de dare și respectiv luare de mită, având în vedere atât intervalul de timp dintre obținerea și executarea contractului și efectuarea „serviciului de care a beneficiat inculpatul” cât și valoarea

extrem de mică a acestui serviciu, care a făcut, pe drept cuvânt, ca fapta să nu fie considerată infracțiune.

În opinia curții, aceeași situație este valabilă și în cazul relației dintre inculpatul Dogaru Ioan Anton și reprezentantul SC Nuova Cita SRL Cluj-Napoca căruia pentru efectuarea unui proiect cu privire la casa proprietate personală, a existat un contract, iar inculpatul Dogaru a plătit integral prețul care i s-a solicitat și facturat, adică 1.062 USD, diferența de 37 USD ce se reține că ar fi fost o mită, fiind, de fapt, așa cum au explicat ambele părți o diferență de curs valutar, pe care inculpatul Dogaru ar fi acoperit-o dacă i s-ar fi solicitat de către societatea prestatoare de serviciu.

În privința executării de către SC FUNESERV SRL Târgu Mureș și SC CREATIVE ARL a unor lucrări la casa proprietate personală a inculpatului Dogaru Ioan Anton, Curtea constată că, acest inculpat a dovedit cu actele justificative prezentate, inclusiv în cursul judecării în apel, că a plătit integral lucrările efectuate de cele două societăți, că pentru lucrările de instalații, materialele au fost procurate de către el și familia sa, la fel și centrala termică, situație de care nu s-a ținut seama atunci când s-a efectuat expertiza de evaluare a casei sale de către expertul evaluator desemnat de D.N.A., Z. H. I..

Această expertiză a fost efectuată, după cum a explicat și expertul evaluator atunci când a fost chemat să dea lămuriri în fața instanței, fără a se ține seama de documentele justificative prezentate (filele 184 – 250, dosar fond, vol.3 și filele 291 – 292 dosar apel, vol.1) reprezentând materiale procurate personal, plăți făcute prestatorului lucrării, ci prin evaluarea construcției respective la valorile materialelor și a manoperei din anul 2007 la care s-au aplicat niște „coeficienți de transfer al valorilor” la momentul februarie 2002 (filele 31 – 42 d.u.p., vol.12).

În opinia Curții, o evaluare corectă a lucrărilor efectuate în concret de către cele două societăți – SC FUNESERV SRL Târgu Mureș și SC CREATIVE ART Sântana de Mureș în anul 2002, pentru a se stabili dacă prețul plătit de către inculpatul Dogaru a fost unul corect și nu unul subevaluat, așa cum susține parchetul, ar fi presupus o comparație cu alte lucrări similare efectuate de firmele respective în perioada de referință, precum și cu alte lucrări similare, efectuate de alte firme din fiecare domeniu de activitate.

Nu trebuie uitat aspectul că inculpatul Dogaru Ioan Anton a avut încheiate contracte de execuție cu ambele firme, menționate și în cuprinsul raportului de evaluare și că, acesta și-a onorat obligațiile de plată ce-i reveneau potrivit contractelor (contract nr.0207/2002 – pentru execuția lucrării de încălzire centrală cu SC CREATIVE ART SRL, pentru care a achitat 95.161.212 ROL, contract nr.41/20 februarie 2002, pentru executarea și montarea tâmplăriei din lemn, contract nr.50/16 februarie 2004, pentru execuția lucrării de prelucrare a 44 trepte din lemn de stejar și balustradă cu SC FUNESERV SRL Târgu Mureș, pentru care a efectuat plăți de materiale și manoperă în valoare de 144.800.000 ROL și apoi 193.732.000 ROL, plus încă 10.170.000 ROL (fila 663 d.u.p., vol.1) .

În plus, așa cum a arătat prima instanță și în cazul celorlalte societăți, la momentul la care acestea au efectuat lucrări la casa proprietate personală a inculpatului – anul 2002, lunile februarie și respectiv aprilie, până în anul 2004 inclusiv, lucrările pe care acestea le efectuaseră la sediul Direcției Silvice Târgu Mureș erau încheiate, ele finalizându-se în cursul anului 2001.

Ca atare, Curtea consideră că, în mod justificat prima instanță a dispus soluția de achitare, considerând că nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, nedemonstrându-se existența vreunei înțelegeri de recompensare a inculpatului Dogaru Ion Anton de către reprezentanții celor două firme și nici că din punct de vedere obiectiv ar fi existat o primire de foloase materiale necuvenite, prin efectuarea de lucrări la un preț mai mic decât ar fi fost normal.

Cu privire la motivul de apel vizând cuantumul pedepselor aplicate inculpaților Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile, ca și a modalității de executare, neprivative de libertate, aleasă de prima instanță, Curtea consideră că acesta este nefondat. De la momentul comiterii faptelor de abuz în serviciu contra intereselor publice și luare de mită a trecut o perioadă îndelungată de timp, de peste 13 ani, astfel încât rezonanța socială a acestora s-a estompat. În plus, inculpații au vârste înaintate, nu au antecedente penale, nu au mai comis alte infracțiuni nici în decursul perioadei de timp care a trecut de la trimiterea lor în judecată, astfel încât Curtea consideră că, înlăturarea circumstanțelor atenuante reținute de prima instanță și o sancționare mai severă a acestora, cu pedepse privative de libertate, nu se justifică.

Curtea va face mai multe considerații în legătură cu reținerea unui regim sancționator, chiar mai blând, în favoarea inculpaților Biscoș Teodor și Nistor Vasile, cu ocazia analizării apelurilor acestor doi inculpați.

Apelul parchetului este însă fondat în ceea ce privește omisiunea primei instanțe de a aplica inculpaților condamnați – Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile pedepsele accesorii prevăzute de art.71 rap. la art.64 lit.a și b cu excepția dreptului de a alege, deși s-a făcut aplicarea dispozițiilor art.71 alin.5 C.penal, dar, greșit în privința pedepselor complementare aplicate, a căror executare nu poate fi suspendată.

În opinia Curții, potrivit art.71 C.penal pedepsele accesorii prevăzute de art.64 lit.a și b, teza II-a, trebuie să însoțească pedeapsa principală a închisorii, urmând ca în conformitate cu disp. art.71 alin.5, în situația în care se dispune suspendare condiționată a executării sau suspendarea sub supraveghere să se dispună și suspendarea pedepselor accesorii.

Referitor la pedepsele complementare, legea nu prevede posibilitatea suspendării acestora, dimpotrivă este obligatorie aplicarea acestora atunci când textul legal incriminator le prevede în mod expres, cum este și cazul de față, în privința infracțiunii de luare de mită, prev. de art.254 C.penal, pentru care a fost condamnat inculpatul Dogaru Ioan Anton și a infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată, prev. de art. 248 rap. la art.248/1 C.penal, pentru care s-a dispus condamnarea inculpaților Dogaru Ion Anton și Biscoș Teodor, pedepsele aplicate acestora depășind limita de 2 ani închisoare.

În ceea ce privește critica referitoare la neaplicarea față de inculpații condamnați – Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile a pedepsei complementare prevăzute de art.64 lit.c C.penal, Curtea observă faptul că ultimii doi inculpați sunt la o vârstă înaintată, peste 70 de ani, având și statutul de pensionari, astfel încât interzicerea dreptului de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie de natura aceleia pe care au avut-o la comiterea infracțiunii, nu se mai justifică în mod obiectiv.

Sub acest aspect, apelul va fi admis numai cu privire la inculpatul Dogaru Ioan Anton, care a și avut cea mai importantă funcție în cadrul Direcției Silvice Târgu

Mureș, fiind director general și care, în raport de vârsta pe care o are, ar mai putea să ocupe o funcție publică de natura celei de care s-a folosit la comiterea infracțiunilor reținute în sarcina sa.

Este întemeiată și critica cuprinsă în apelul parchetului cu privire la inculpații Pumnuț Alexandru și Dinea George Andrei, pentru care prima instanță, deși a reținut existența faptelor de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 C.penal rap.la art.6 și 8 din Legea 78/2000 ca și împrejurarea că, față de acestea a intervenit prescripția specială a răspunderii penale prevăzută de art.124 C.penal, dar a omis să dispună încetarea procesului penal în privința lor, deși această soluție era obligatorie în conformitate cu dispozițiile 345 C.pr.penală.

În ce privește problema prejudiciului cauzat Direcției Silvice Târgu Mureș, în sumă de 2.195.362.717 ROL, trebuie menționat că, RNP Romsilva Mureș nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Curtea constată că sumele respective au fost încasate și se află în patrimoniul celor trei societăți comerciale, fiind evidențiate, după cum a remarcat și prima instanță în evidențele contabile ale acestora, iar o soluție echitabilă ar fi fost aceea de confiscare de la acestea, în condițiile în care nici Regia Națională a Pădurilor nu s-a constituit parte civilă în cauză împotriva inculpaților Dogaru Ioan Anton și Biscoș Teodor.

Cum însă reprezentanții acestor societăți nu au fost trimiși în judecată pentru complicitate la abuz în serviciu, așa cum, în opinia curții, ar fi trebuit, Curtea constată că nu poate face aplicația niciuneia dintre dispozițiile prev. de art.118 C.penal, iar motivul de apel al parchetului vizând acest aspect se privește ca nefondat.

Apelul inculpatului Dogaru Ioan Anton.

În ce privește excepția necompetenței DNA de a efectua urmărirea penală în cauză, curtea o privește ca nefondată. Faptele pentru care au fost trimiși în judecată inculpații datează din perioada 1999 -2001. Legea 78 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, intrată în vigoare în mai 2000, nu a înlocuit prevederile generale din codul penal privitoare la infracțiunile prevăzute de art. 254-257, ci doar face trimitere la ele, astfel încât speța de față nu pune probleme din punct de vedere al aplicării dreptului penal substanțial. OUG 43/2002 de funcționare a DNA ca structură specializată a Parchetului General de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prevede în art.13.la alineatul 1 lit.b că „sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții: .....b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de gravitatea perturbării aduse unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către: deputați; senatori; membri ai Guvernului, secretari de stat ori subsecretari de stat și asimilații acestora; consilieri ai miniștrilor; judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și ai Curții Constituționale; ceilalți judecători și procurori; membrii Consiliului Superior al Magistraturii; președintele Consiliului Legislativ și locțiitorul acestuia; Avocatul Poporului și adjuncții săi; consilierii prezidențiali și consilierii de stat din cadrul Administrației Prezidențiale; consilierii de stat ai primului ministru; membrii și controlorii financiari ai Curții de Conturi și ai

camerelor județene de conturi; guvernatorul, prim-viceguvernatorul și viceguvernatorul Băncii Naționale a României; președintele și vicepreședintele Consiliului Concurenței; ofițeri, amirali, generali și mareșali; ofițeri de poliție; președinții și vicepreședinții consiliilor județene; primarul general și viceprimarii municipiului București; primarii și viceprimarii sectoarelor municipiului București; primarii și viceprimarii municipiilor; consilierii județeni; prefectii și subprefectii; conducătorii autorităților și instituțiilor publice centrale și locale și persoanele cu funcții de control din cadrul acestora, cu excepția conducătorilor autorităților și instituțiilor publice de la nivelul orașelor și comunelor și a persoanelor cu funcții de control din cadrul acestora; avocații; comisarii Gărzii Financiare; personalul vamal; **persoanele care dețin funcții de conducere, de la director inclusiv, în cadrul regiilor autonome de interes național, al companiilor și societăților naționale, al băncilor și societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, al instituțiilor publice care au atribuții în procesul de privatizare și al unităților centrale financiar-bancare; persoanele prevăzute la art. 81 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare; lichidatorii judiciari; executorii Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului”.**

Ca atare, nefăcându-se în acest text legal vreo distincție care să aibă drept criteriu data săvârșirii infracțiunii sau momentul constatării acesteia, rezultă că această structură a parchetului general a avut competența, după calitatea persoanei, să efectueze urmărirea penală în cauza de față, excepția de neкомпetență fiind neîntemeiată.

Revenind la fondul cauzei, în primul rând, Curtea constată faptul că, acest inculpat nu a recunoscut săvârșirea niciunei fapte penale, contestând soluția de condamnare a sa dispusă de către prima instanță cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor publice și de luare de mită, în relația cu reprezentantul SC TM GIP SA Târgu Mureș.

În primele două motive de apel, inculpatul a susținut, în esență, că nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, deoarece nu a încălcat prevederile OG 12/1993, susținând că acestea nu erau aplicabile în cazul Regiei Naționale a Pădurilor și implicit nici Direcției Silvice Târgu Mureș și că lucrarea de „modernizare a sediului Direcției Silvice” se putea realiza în afara reglementărilor legale vizând achizițiile publice.

S-a mai susținut și faptul că OG 12/1993 nu era în vigoare nici la momentul demarării procedurilor și nici pe parcursul executării lucrărilor de modernizare a imobilului.

Apelantul a realizat o analiză cronologică a acestui act normativ, pe care instanța de apel a verificat-o cu ajutorul programului informatic de legislație al instanței, „Eurolex”.

Curtea a constatat că, Ordonanța de Guvern nr.12, privind achiziții publice, așa cum fusese modificată prin OG 55/14 august 1998, prevedea la art.2, lit.a) că „prin achiziții publice se înțelege dobândirea definitivă sau temporară de către o persoană juridică achizitoare de bunuri, investiții prin contract de cumpărare, închiriere sau de antrepriză, precum și servicii finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, din bugetele locale, din fondurile speciale constituite prin lege în afara acestor bugete, din mijloace extrabugetare și din credite externe garantate sau contractate direct de stat” iar la litera b) printre persoanele juridice care pot face achiziții publice erau

prevăzute la pct.VIII „regiile autonome, în cazul achizițiilor de bunuri de natura activelor corporale și a investițiilor, inclusiv a investițiilor finanțate din surse proprii”.

La litera d) a aceluiași articol se prevedea că investițiile reprezintă cheltuieli de capital în vederea realizării, printre altele „modernizări, transformări, extinderi, consolidări și alte intervenții determinate de acțiuni accidentale la construcții și instalații și prestări de servicii care contribuie la realizarea investițiilor, cum sunt consultanță, asistență tehnică și altele asemenea”.

Curtea mai constată și faptul că, în anul 1999 a fost adoptat un alt act normativ cu privire la achizițiile publice, respectiv OG 118/31 august 1999 care, potrivit art.113, trebuia să intre în vigoare la 1 ianuarie 2000, dar a cărei aplicare s-a amânat de mai multe ori, apoi aplicarea acesteia a fost suspendată, iar în final, a fost înlocuită total de OUG 60/25 aprilie 2001. Astfel, OUG 202/29 decembrie 1999 a modificat OG 118/1999, în articolul 111 prevăzându-se că OG 118 se va aplica cu începere de la 1 martie 2000. Apoi, prin OUG 18/17 martie 2000, termenele prevăzute la art.111 și 112 din OG 118/1999 (printre care și cel de intrare în vigoare a ordonanței) s-au prorogată la 1 iulie 2000, iar prin OUG 121/30 iunie 2000 s-au prorogată, din nou, la 31 august 2000. Prin OUG 141/21.09.2000 s-au prorogată din nou termenele de la art.111 și 112 din OG 118, la 1 noiembrie 2000, iar prin OUG 186/6.11.2000 s-a dispus o nouă prorogare pentru 1 decembrie 2000.

Prin OUG 295/30 decembrie 2000, care avea un articol unic, în paragraful 1 s-a prevăzut că pe data de 1 ianuarie 2001 se suspendă aplicarea ordonanțelor de Guvern și a Ordonanțelor de urgență, aflate în procedură de legiferare, iar la paragraful 2 se prevedea că, pe perioada suspendării se aplică reglementările în materie, existente la data intrării în vigoare a acestor ordonanțe; în Anexa 2 fiind trecută și OG 118/1999.

Prin OUG 48/29 martie 2001, pentru suspendarea aplicării OG 118/1999, se prevedea o perioadă de suspendare între 1 aprilie – 31 decembrie 2001 și că, pe perioada suspendării, se aplică reglementările în materie de achiziții publice existente la data intrării în vigoare a acesteia. După cum s-a arătat și mai sus, OG 118/1999 a fost înlocuită total de OUG 60/25 aprilie 2001.

Ca atare, din analiza de mai sus, rezultă că Ordonanța de Guvern 118/1999, privind achizițiile publice, nu a fost practic în vigoare, decât în perioade extrem de scurte de timp și anume: de la 1 martie 2000 – la 17 martie 2000 și de la 31 august 2000 la 21 septembrie 2000, aplicarea ei fiind succesiv amânată și suspendată, astfel încât, cu excepția celor două perioade menționate, au rămas aplicabile regulile prevăzute de OG 12/1993 și care includeau printre persoanele juridice care trebuiau să le respecte și regiile autonome, inclusiv în cazul investițiilor finanțate din surse proprii, cum era cazul Regiei Naționale a Pădurilor și a investiției de modernizare a sediului Direcției Silvice Târgu Mureș.

Cum, potrivit chiar declarațiilor inculpaților, problema reabilitării și modernizării sediului Direcției Silvice s-a discutat în cadrul Comitetului director încă din anul 1999, iar procedurile cu privire la demararea investiției au început din septembrie 1999, o dată cu încheierea contractului de proiectare cu SC NUOVA CITTA SRL Cluj-Napoca reprezentată de învinuitul Țintișan Alexandru.

Ca atare, la data încheierii acestui contract – 13 septembrie 1999, Curtea constată că, erau aplicabile prevederile OG 12/1993 și că prin încredințarea directă a lucrării de proiectare a acestei societăți s-au încălcat prevederile art.16, potrivit

căroră, se poate recurge la o astfel de procedură „prin angajarea de servicii prin solicitarea de oferte de preț de la un singur contractant doar în anumite circumstanțe prevăzute de la lit.a) – lit.i) și care nu erau îndeplinite în cazul de față.

La fel s-a procedat și în cazul studiului de fezabilitate și proiect privind lucrarea „instalații de încălzire centrală și apă canal” întocmit de SC CREATIVE ART SRL Sântana de Mureș, administrată de inculpatul Dinea George Andrei.

Tot în mod direct și fără solicitarea vreunor oferte din partea altor agenți economici, s-a încheiat contractul având ca obiect „urmărire execuție și asistență tehnică arhitectură” pentru sediul Direcției Silvice Mureș.

De încheierea și plata aferentă a tuturor acestor contracte, din actele și lucrările dosarului rezultă că, au fost responsabili inculpații Dogaru Ioan Anton în calitate de director general și B. T. în calitate de director economic, ei fiind cei care le-au semnat și au luat decizia în privința încheierii lor, fără a se ține seama de dispozițiile OG 12/1993 republicată.

Tot cu încălcarea prevederilor OG 12/1993 a fost încheiat și primul contract cu SC FUNESERV SRL Târgu Mureș din 31 ianuarie 2000, având ca obiect „vânzarea-cumpărarea unor uși de stejar simple și duble” în valoare totală de 715.352.673 ROL, întrucât la data respectivă nu exista numită o comisie care să lanseze cereri de ofertă pentru achiziția respectivă și să analizeze ofertele.

Abia la 14 iunie 2000, prin Decizia directorului general a fost numită o comisie de licitație care trebuia să procedeze la analizarea unor selecții de oferte și să aleagă societatea care prezenta cea mai avantajoasă ofertă pentru beneficiar.

În privința aceleiași societăți s-a demarat o procedură de selecție de ofertă la sfârșitul lunii august 2000, cererile de ofertă fiind lansate la 23 august 2000, iar procedura desfășurându-se tot pe data de 23 august 2000, ceea ce înseamnă că erau incidente tot dispozițiile OG 12/1993, chiar dacă la 1 septembrie 2000 s-a semnat contractul de vânzare-cumpărare pentru cantitatea de 300 m.p. lambriu de lemn de frasin cu SC FUNESERV SRL Târgu Mureș. Tot sub incidența OG 12/1993 s-au desfășurat și procedurile privind două alte contracte obținute de aceeași societate, cel privind montarea celor 300 m.p. lambriu din lemn de frasin, respectiv la 20 februarie 2001 și cel privind execuția și montarea a 26 m.l. de balustradă cu stâlpișori, procedură desfășurată în decembrie 2000.

Contractul cu SC TIM GIP SA Târgu Mureș, din 1 septembrie 2000, având ca obiect „preluarea în antrepriză a lucrărilor de modernizare la obiectivul sediul administrativ al Direcției Silvice Târgu Mureș” a fost precedat de o procedură de cereri de oferte lansate în 19 mai 2000 a avut loc la 20 iunie 2000, deci tot sub incidența OG 12/1993. Au mai existat și două acte adiționale, din 30 iunie 2000 și 01 noiembrie 2001.

Contractele cu SC CREATIVE ART SRL Sântana de Mureș au fost două la număr, încheiate la 22 iunie 2000, procedura desfășurându-se în fața comisiei de licitație la 20 iunie 2000 și acestora li s-au adăugat actele adiționale care au mărit valoarea contractată inițial, însă procedura s-a desfășurat de asemenea, sub imperiul prevederilor OG 12/1993.

Ca atare, Curtea consideră că, nu sunt fondate susținerile apelantului-inculpat Dogaru Ioan Anton, în privința neaplicării în speța de față a prevederilor legale privind achizițiile publice și nici cele referitoare la faptul că, în cazul Regiei

Naționale a Pădurilor, reprezentate prin Romsilva și implicit Direcțiile Silvice (fără personalitate juridică), aceste proceduri nu ar fi fost obligatorii.

De altfel, deși a susținut că Direcția silvică nu era obligată să respecte aceste proceduri de achiziție, prevăzute de legea de achiziție publică și că numai dintr-o foarte mare corectitudine a apelat la procedura cererii de oferte și la numirea comisiei de licitație din 14 iunie 2000, susținerile sale sunt contrazise chiar de coaculpatul Biscoș Teodor, care și în declarația dată în fața curții de apel (fila 207 – 208 dosar apel, vol.I) a arătat că nu poate nega că Ordonanța 12/1993 era în vigoare și prevederile acesteia erau aplicabile investiției care s-a realizat la sediul Direcției Silvice încă de la momentul demarării acesteia și pe parcursul execuției.

Curtea nu poate primi nici susținerile făcute în cadrul aceluiași motiv de apel, potrivit cărora în interpretări ulterioare anului 2002, Regia Națională a Pădurilor, Romsilva sau Ministerul de Finanțe au apreciat că această regie și unităților subordonate acesteia nu le-ar fi aplicabile prevederile referitoare la achizițiile publice, mai ales atunci când investiția este realizată din fonduri proprii (adică fonduri ce nu provin de la bugetul de stat), deoarece acestea nu pot avea putere de lege, fiind în contradicție cu dispozițiile legale aplicabile, arătate și analizate mai sus.

Curtea constată însă că probele administrate în cauză demonstrează faptul că procedura aleasă de conducerea Direcției Silvice Târgu Mureș, pe baza valorii estimate în 1999 a investiției de sub 500.000.000 RON – respectiv cea a achiziției prin cererea de oferte de preț, prevăzută de art.14 și art.15 din OG 12/1993, a fost grav încălcată, aspect menționat și de prima instanță în cuprinsul hotărârii atacate.

Astfel, în principal, din declarațiile inculpatului Nistor Vasile, confirmate de depozițiile martorilor: Puchianu Roman (salariat în cadrul Direcției Silvice Târgu Mureș), Chiciudean Nicolae (administrator la SC NCK HOLZ VERTRIEB SRL Nazna și SC EURO NICO TRANSPORT SRL Nazna), B.L. (administrator la SC CONSTRANSCOM BENȚA SA), T. M. I. (administrator la SC RIGIPS CONSIMPEX SRL), rezultă că toate ofertele ce au participat la diversele proceduri au fost aduse de către reprezentanții societăților care au și câștigat selecția, având evident, oferta cea mai avantajoasă. Astfel, reprezentanții celorlalte societăți comerciale care, aparent trimiseseră oferte și participaseră la procedura de selecție a acestora, au declarat că nici nu le-au întocmit și că nici nu erau interesați realmente de lucrarea respectivă, ei acceptând ca ofertele să fie realizate de reprezentanții societăților FUNESERV SRL Târgu Mureș (Șandor Mihail), CREATIVE ART SRL Sântana de Mureș - Dinea George Andrei sau TM GIP SA Târgu Mureș – Pumnul Alexandru.

Deosebit de relevantă este și precizarea pe care a făcut-o inculpatul Nistor Vasile în fața organelor de urmărire penală (filele 305 – 311 dosar u.p., vol.1), în care acesta a arătat că pe reprezentantul SC CREATIVE ART SRL l-a cunoscut în birou la directorul economic Biscoș Teodor, care încă de la această întâlnire i-a predat studiul de fezabilitate pentru instalația de încălzire centrală, că pe reprezentantul SC FUNESERV SRL l-a întâlnit în cursul lunii ianuarie 2000 în biroul directorului general Dogaru Ioan Anton și că acesta i-a comunicat, încă dinainte de a avea loc vreo procedură de selecție de oferte, că această societate se va ocupa de confecționarea și montarea ușilor la obiectiv, iar lui Șandor Mihail, inculpatul Dogaru, i-a cerut să aducă încă două oferte de la alte societăți comerciale pentru uși de același gen. În privința TM GIP SA Târgu Mureș, același inculpat a arătat că

„Înainte de a se contracta lucrarea cu TM GIP SA Târgu Mureș și probabil înainte cu o zi sau două de întocmirea cererilor de ofertă, l-am cunoscut pe domnul Pumnuț în biroul directorului general Dogaru Ioan Anton și împreună cu aceste două persoane s-au stabilit firmele cărora să li se trimită cereri de ofertă ... și am trimis cereri de ofertă la firmele stabilite de către acesta și domnul Pumnuț și firmele, într-un mod pe care eu nu mi-l mai amintesc au depus oferte, după care s-a ținut o ședință în care s-a stabilit firma câștigătoare, respectiv TM GIP SA Târgu Mureș”.

Așa cum a arătat și prima instanță, această modalitate formală, de simulare practic a procedurii de achiziție publică prin cereri de ofertă, a dus la încălcarea regulilor unei reale concurențe, a permis firmelor declarate câștigătoare să depună oferte aparent mai avantajoase dar la niște prețuri arbitrar stabilite și să câștige procedura de selecție și ulterior a determinat încheierea unor acte adiționale ce au depășit chiar și cu 50% valoarea contractelor inițiale. Așa s-a ajuns la faptul că cele trei societăți cărora li s-au atribuit contracte pentru executarea de lucrări la sediul Direcției Silvice Târgu Mureș – SC FUNESERV, TM GIP SA și CREATIVE ART SA au putut să majoreze nejustificat manopera înscrisă în contractele și actele adiționale încheiate, care s-a regăsit și în situațiile de lucrări, plătite de către Direcția Silvică. Diferența între aceste sume menționate în contractele încheiate și plătite prin acceptarea situațiilor de lucrări și sumele efectiv cheltuite cu manopera lucrării angajate și menționate în evidența contabilă de către cele trei societăți comerciale a fost constatată de către organele de control fiscal din cadrul D.G.F.P. Mureș, ridicându-se la suma de 2.195.362.717 lei ROL și repartizată în patrimoniile acestora astfel: 1.360.299.267 lei ROL - la SC FUNESERV SRL (proces verbal din 20 februarie 2003, filele 3 – 50 dosar u.p, vol.10), 422.120.796 ROL – la TM GIP SA Târgu Mureș (proces-verbal din 16 februarie 2007, filele 188 191 dosar u.p, vol.10) și 412.942.654 lei ROL – la SC CREATIVE ART SRL (proces verbal din 05 ianuarie 2007, filele 246 – 249 dosar u.p., vol.10).

Este adevărată susținerea tuturor inculpaților că la expertiza construcției, dispusă și efectuată în cursul urmăririi penale de expert Boca Gligore, nu s-a evidențiat că Direcția Silvică Târgu Mureș ar fi fost prejudiciată în vreun fel în urma executării contractelor încheiate cu cele trei societăți comerciale (filele 10 – 34, dosar u.p, vol.11) însă expertul a pornit în analiza făcută de la premiza că procedurile de selecție de oferte s-ar fi desfășurat corect ori, așa cum s-a arătat mai sus, aceste proceduri au fost profund viciate. De asemenea, expertul constructor nu a făcut o analiză comparativă cu vreo altă lucrare similară, desfășurată în perioada de timp respectivă, care să ofere o imagine asupra condițiilor existente în piața lucrărilor de construcții.

Inculpatul Dogaru Ioan Anton a contestat modul de calcul folosit în procesele verbale întocmite de organele fiscale și printr-o expertiză contabilă extrajudiciară, depusă la dosar în apel, în care se susține că acesta ar fi procedat la niște calcule prin estimare, însă din verificarea proceselor verbale a rezultat că nu a fost vorba de estimări ci de luarea în considerare a evidenței contabile și a documentelor justificative prezentate de către fiecare societate comercială în timpul controlului și anume: statele de plată, centralizatoarele de salarii, contractele de muncă, pontajele, stabilindu-se astfel sumele efectiv cheltuite de societate cu manopera aferentă lucrării efectuate.

Așa fiind, Curtea consideră că, valoarea stabilită prin aceste procese verbale nu poate fi înlăturată, ea a constituit un beneficiu necuvenit al celor trei societăți comerciale, cărora li s-a permis de către inculpații Dogaru Ioan, Biscoș Teodor și Nistor Vasile să solicite în mod arbitrar prețurile pe care le-au dorit și să câștige procedura de selecție de ofertă în mod incorect, fiind astfel îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzute și pedepsite de art.248 rap. la art.248/1 C.penal.

Ca atare, Curtea consideră că, prima instanță a dispus în mod corect condamnarea inculpaților Dogaru Ioan Anton și Biscoș Teodor pentru săvârșirea acestei infracțiuni.

În ce privește problema prejudiciului cauzat Direcției Silvice Târgu Mureș, în sumă de 2.195.362.717 ROL, trebuie menționat că, RNP Romsilva Mureș nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Așa cum s-a arătat mai sus, sumele respective au fost încasate și se află în patrimoniul celor trei societăți comerciale, fiind evidențiate, după cum a remarcat și prima instanță în evidențele contabile ale acestora, iar o soluție echitabilă ar fi fost aceea de confiscare de la acestea, în condițiile în care nici Regia Națională a Pădurilor nu s-a constituit parte civilă în cauză împotriva inculpaților Dogaru Ioan Anton și Biscoș Teodor. Cum însă reprezentanții acestor societăți nu au fost trimiși în judecată pentru complicitate la abuz în serviciu, așa cum, în opinia curții, ar fi trebuit, Curtea constată că nu poate face aplicația niciuneia dintre dispozițiile prev. de art.118 C.penal.

Inculpatul Dogaru Ioan Anton a contestat și soluția de condamnare pentru infracțiunea de luare de mită, reținută de prima instanță ca fiind comisă prin primirea de la reprezentantul TM GIP SA Târgu Mureș a cantității de 4,5 tone fier beton folosită la imobilul proprietatea sa personală, fără a exista documente justificative de plată a acestei cantități.

Așa cum a arătat și prima instanță, spre deosebire de celelalte două societăți – FUNESERV și CREATIVE ART, relația cu această societate – TM GIP SA a existat între inculpatul Dogaru Ioan Anton înainte de încheierea contractului de execuție a lucrărilor de construcție dintre direcția Silvică Târgu Mureș și societatea respectivă, iar lucrările efectuate de această societate la casa proprietate personală a inculpatului s-au desfășurat în paralel cu cele efectuate la sediul Direcției Silvice.

Nu trebuie uitat nici modul în care SC TM GIP a obținut contractul de execuție a lucrării de reabilitare a sediului Direcției Silvice Târgu Mureș și desemnarea sa ca antreprenor general pentru efectuarea tuturor lucrărilor începând cu data de 30 iunie 2000, descris mai sus, la analiza motivului de apel privind modul în care s-au desfășurat procedurile de selecție de ofertă.

Deși inculpatul Dogaru a încheiat un contract de execuție cu reprezentantul acestei societăți la 31 mai 2000, el nu a putut prezenta justificări pentru cantitatea de 4,5 tone fier beton care apar ca fiind livrate de SC Bilurd Târgu Jiu prin intermediul SC TM GIP SA.

Reprezentantul SC Bilurd, Bucur Marian a infirmat, atât în cursul urmăririi penale, cât și cu ocazia audierii la instanță (filele 271 -273 dosar fond, vol.III) susținerile inculpaților Dogaru Ion Anton și Pumnuz Alexandru că ar fi achiziționat de la TM GIP această cantitate și ar fi donat-o inculpatului Dogaru, astfel încât cum nici inculpat Dogaru nu a putut prezenta nici un document de plata cantității de fier

beton, astfel încât contravaloarea acesteia apare ca „o donație” făcută de SC TM GIP către el.

Ca atare, soluția de condamnare a inculpatului Dogaru Ioan Anton pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.254 alin.1 și 2 C.penal este corectă, după cum este corectă și reținerea existenței infracțiunii corelative de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 C.penal, în sarcina inculpatului Pumnuț Alexandru, pentru care s-a constatat că a intervenit prescripția specială a răspunderii penale.

În concluzie, Curtea consideră că, apelul inculpatului Dogaru Ioan Anton este nefondat și va fi respins ca atare.

Apelul inculpatului Pumnuț Alexandru.

Cu privire la acest inculpat, prima instanță a constatat că pentru infracțiunea de dare de mită reținută în sarcina sa, descrisă mai sus la analiza apelului inculpatului Dogaru Ioan Anton, a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, omițând să dispună încetarea procesului penal. În apelul său, Pumnuț Alexandru a solicitat achitarea în conformitate cu dispozițiile art.10 lit.d C.pr.penală, susținând că nu i-a dat inculpatului Dogaru Ioan Anton cantitatea de 4,5 tone fier beton, folosită la casa proprietate personală a acestuia, despre care s-a făcut vorbire mai sus. Deși a recunoscut că această cantitate de fier beton a plecat de la firma sa direct la casa în construcții a celuilalt inculpat, și că scriptic apărea ca fiind procurată de SC Bilurd Târgu Jiu, această versiune nu a fost confirmată de administratorul societății din Târgu Jiu, acesta negând-o inclusiv în fața primei instanțe.

Ca atare, Curtea consideră că, soluția primei instanțe este corectă, iar apelul inculpatului este nefondat.

Apelul inculpatului Biscoș Teodor.

În esență, acest inculpat și-a susținut nevinovăția în raport cu singura infracțiune pentru care a fost trimis în judecată și condamnat de prima instanță, aceea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art.248 C.penal, rap. la art.248/1 C.penal.

Cu privire la existența faptei și a vinovăției acestui inculpat, ce a avut calitatea de director economic al Direcției Silvice Târgu-Mureș, sunt valabile argumentele prezentate cu ocazia analizei apelului inculpatului Dogaru Ioan Anton. Constatările privitoare la încălcarea repetată a dispozițiilor OG 12/1993 prin atribuirea directă a unor contracte sau prin organizarea unor proceduri formale și viciate de selecții de oferte, sunt valabile și în cazul acestui inculpat. Mai mult decât atât, acest inculpat a și fost membru în comisia de licitație publică înființată prin Decizia din 14 iunie 2000 și cel puțin în privința SC CREATIVE ART SRL, este cert că a fost la curent cu faptul că această societate a fost favorizată să obțină contractele de execuție de lucrări de instalații la sediul Direcției Silvice Târgu Mureș.

De asemenea, sunt valabile și în cazul acestui inculpat, argumentele cu privire la modul de calcul și reținerea ca prejudiciu infracțional a sumei de 2.195.362.717 ROL expusă mai sus, la analiza apelului inculpatului Dogaru Ioan Anton.

Ca atare, curtea consideră că soluția de condamnare a acestui inculpat este corectă, neputându-se dispune achitarea sa în temeiul art.10 lit.d C.pr.penală, așa cum a solicitat și că pedeapsa stabilită de prima instanță prin reținerea unor circumstanțe atenuante în favoarea sa este justă și nu se impune a fi nici redusă, nici majorată.

Curtea consideră însă că apelul inculpatului este fondat în privința aplicării, dispozițiilor art.86/1 și următoarele C.penal cu privire la executarea pedepsei de 3 ani

închisoare ce i-a fost aplicată. Inculpatul Biscoș Teodor a depășit vârsta de 70 de ani, nu are antecedente penale, a avut o comportare procesuală corectă, prezentându-se mereu în fața organelor judiciare, iar din întregul material probator nu a rezultat să fi avut vreun beneficiu de pe urma SC CREATIV ART SRL pe care a favorizat-o.

Prin urmare, ținând cont de toate aceste împrejurări, curtea consideră că se poate renunța la măsurile de supraveghere prevăzute de art.86/3 C.penal, iar dispozițiile art.86/1 C.penal vor fi înlocuite în cazul acestui inculpat cu cele de la art.81 și următoarele C.penal.

Apelul inculpatului Nistor Vasile.

Și acest inculpat a solicitat achitarea sa pentru infracțiunea de luare de mită, constând în aceea că în calitate de tehnician la Direcția Silvică Târgu Mureș, de diriginte de șantier și de membru al comisiei de licitații (secretar) pentru selecția de oferte la executarea lucrărilor de modernizare la sediul Direcției Silvice Târgu Mureș a favorizat pe reprezentantul SC CREATIV ART SRL Sântana de Mureș – Dinea George Adrian să obțină două contracte de execuție a lucrărilor pentru diferite instalații, în schimbul obținerii unor foloase materiale necuvenite în valoare de 3.677 lei RON reprezentând contravaloarea lucrărilor de încălzire centrală și apă canal, efectuate la apartamentul proprietatea sa și la casa în construcție a fiului său, N. D..

Așa cum a arătat și prima instanță, este cert că inculpatul Nistor Vasile a avut toate calitățile menționate în actul de acuzare, respectiv a fost atât membru al comisiei de licitație, cât și apoi diriginte de șantier, având ca atribuții urmărirea modului în care firmele angajate au executat lucrările asumate prin obligațiile contractuale. De asemenea, el era cel care verifica realitatea situațiilor de lucrări prezentate de către firmele contractante.

După cum s-a arătat și mai sus, inculpatul Nistor Vasile a fost la curent cu modalitatea nelegală în care s-a desfășurat procedura de selecție de ofertă, inclusiv în cazul SC CREATIV ART SRL Sântana de Mureș, societate care în timpul cât era angajată să execute lucrări la Direcția Silvică a executat și lucrări la instalația de încălzire centrală la apartamentul propriu al inculpatului în cursul anului 2000, iar în perioada 2002-2004 la casa în construcție a fiului acestuia.

Neputând justifica nici cu existența unui contract de prestări servicii sau cu existența unor documente emise de societate - facturi sau documente de plată a lucrărilor efectuate, inculpatul a susținut că muncitorii acestei societăți au efectuat lucrările în timpul lor liber și că i-ar fi plătit pentru manopera realizată, însă declarațiile acestora au infirmat susținerile inculpatului.

Astfel, martorii Hajdu Csaba Peter, Papai Cornel și Papai Zoltan au arătat că în aceeași perioadă în care executau lucrări pentru Direcția Silvică Târgu Mureș, erau trimiși câte 2-3 ore pe zi să lucreze la instalațiile de apă-canal, la casa pe care Nistor Vasile o avea în Sângeorgiu de Mureș, fiind trimiși de către patronul D. G.. În anul 2000 martorii au arătat că au lucrat aproximativ 2 săptămâni, iar în anul 2002 o perioadă de 3-4 zile. Martorii au confirmat și executarea unor lucrări de mai mică amploare la un apartament din Târgu Mureș, respectiv al lui Nistor Vasile, respectiv instalarea unor calorifere. Cu toții au arătat că inculpatul Nistor Vasile le-a asigurat hrană, însă numai P.Z.a arătat că ar fi primit și niște bani, 800.000 lei RON, adică 80 lei RON.

Totodată martorii au mai precizat că în perioada cât au făcut aceste lucrări de instalații, erau controlați și supervizați de către Dinea George, chiar dacă nu zilnic.

Martorul P. C. C. a precizat chiar că „fiind trimiși de către D. G. nu am fost plătiți de N. V., am luat salariul normal de la societate, însă N. V. întotdeauna ne-a servit cu mâncare”.

Ca atare, Curtea consideră că soluția de condamnare a inculpatului Nistor Vasile pentru luare de mită, dispusă de prima instanță are acoperire în probele administrate, la fel și reținerea în sarcina inculpatului Dinea George a existenței infracțiunii conexe de dare de mită, pentru care însă a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, situație constatată și de prima instanță.

Curtea consideră însă că apelul inculpatului Nistor Vasile este admisibil în ceea ce privește cuantumul sancțiunii aplicate și modalitatea suspendării sub supraveghere aleasă de prima instanță la individualizarea pedepsei. Astfel, având în vedere atât suma redusă care constituie mită, respectiv contravaloarea manoperei de care a beneficiat gratuit, de 3.600 lei, cât și vârsta înaintată a inculpatului care are 75 de ani, Curtea apreciază că se impune aplicarea unei pedepse într-un quantum mai redus și cu aplicarea dispozițiilor art.81 C.penal. Ca urmare a reducerii cuantumulului pedepsei principale sub 2 ani închisoare, nu se va mai aplica pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 C.penal, ieșind astfel din discuție și cererea parchetului de a se dispune și interzicerea dreptului de la art.64 lit.c C.penal.

Apelul inculpatului Dinea George Andrei a vizat obținerea unei soluții de achitare în ceea ce privește infracțiunea de dare de mită, prev. și ped. de art.255 alin.1 C.penal, rap. la art.6 și 8 din Legea 78/2000, în baza art.10 lit.d C.pr.penală și în ceea ce privește lucrările executate în beneficiul inculpatului Nistor Vasile, pentru care prima instanță a constatat existența infracțiunii dar și faptul că a intervenit o cauză de încetare a procesului penal, respectiv prescripția specială a răspunderii penale.

În privința acestei fapte, Curtea a argumentat din punct de vedere probator, existența infracțiunii atunci când a analizat apelul inculpatului Nistor Vasile, astfel încât nu consideră necesar să reia motivele deja expuse, conchizând însă că, soluția primei instanțe în ceea ce-l privește și pe acest inculpat este corectă, urmând a fi menținută iar apelul său respins.

În final, față de argumentele ce preced, în conformitate cu disp. art.379 pct.2 lit.a C.pr.penală, Curtea va admite apelurile declarate de către Ministerul Public-P.Î.C.C.J.- D.N.A.- Serviciul Teritorial Ploiești și de către inculpații Biscoș Teodor și Nistor Vasile împotriva sentinței penale nr.443/05 decembrie 2012 pronunțată de către Tribunalul Prahova, pe care o desființează în parte și rejudecând:

Se va aplica față de inculpatul Dogaru Ioan Anton și pedeapsa complementară prev. de art. 64 lit. c cod penal.

Se va înlătura aplicarea disp. art. 71 alin. 5 cod penal cu privire la pedepsele complementare aplicate inculpaților Dogaru Ioan Anton și Biscoș Teodor.

Se va aplica față de inculpații Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile, disp. art. 71 și art. 64 lit. a și b cod penal, cu excepția dreptului de a alege, și se va menține aplicarea față de aceste pedepse a disp. art. 71 alin. 5 cod penal.

Se va dispune încetarea procesului penal pentru infracțiunile prev. de art. 255 alin. 1 cod penal rap. la art. 6 și 8 din legea 78/2000 cu privire la inculpații Pumnăț Alexandru și Dinea George Andrei.

Se va înlătura aplicarea disp. art. 86/1 și următoarele cod penal față de inculpatul Biscoș Teodor și aplică disp. art. 81 cod penal pe durata termenului de

încercare de 3 ani stabilit conform art. 82 cod penal, atrăgând atenția inculpatului asupra disp. art. 83 cod penal .

Se va reduce pedeapsa aplicată inculpatului Nistor Vasile de la 2 ani și 6 luni închisoare la 1 an închisoare și se va înlătura aplicarea pedepselor complementare față de acest inculpat.

Se va înlătura aplicarea disp. art. 86/1 și următoarele cod penal față de inculpatul Nistor Vasile și se va aplica disp. art. 81 cod penal pe durata termenului de încercare de 2 ani stabilit conform art. 82 cod penal, atrăgând atenția inculpatului asupra disp. art. 83 cod penal .

Se vor menține celelalte dispoziții ale sentinței.

În baza disp. art.379 pct.1 lit.b C.pr.penală se vor respinge ca nefondate apelurile declarate de către inculpații Dogaru Ioan Anton, Pumnuț Alexandru și Dinea George Andrei.

În conformitate cu disp. art.199 alin.2 C.pr.penală, văzând actul medical justificativ depus de petentă, se va admite cererea de scutire de amendă formulată de către avocat J. C. A. și se va dispune scutirea acesteia de plata amenzii judiciare în sumă de 2000 lei stabilită prin încheierea din data de 27 noiembrie 2013.

Văzând disp. art.192 alin.2 C.pr.penală apelanții Dogaru Ioan Anton și Dinea George Andrei vor fi obligați la plata sumei de câte 300 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, iar apelantul Pumnuț Alexandru la plata sumei de 400 lei cheltuieli judiciare către stat, din care 100 lei reprezentând onorariu parțial al apărătorului din oficiu, până la prezentarea apărătorului ales, sumă ce va fi avansată din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Prahova.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Admite apelurile declarate de către Ministerul Public-P.Î.C.C.J.-D.N.A.-Serviciul Teritorial Ploiești și de către inculpații Biscoș Teodor și Nistor Vasile împotriva sentinței penale nr.443/05 decembrie 2012 pronunțată de către Tribunalul Prahova, pe care o desființează în parte și rejudecând:

1. Aplică față de inculpatul Dogaru Ioan Anton și pedeapsa complementară prev. de art. 64 lit. c cod penal.

2. Înlătură aplicarea disp. art. 71 alin. 5 cod penal cu privire la pedepsele complementare aplicate inculpaților Dogaru Ioan Anton și Biscoș Teodor.

3. Aplică față de inculpații Dogaru Ioan Anton, Biscoș Teodor și Nistor Vasile, disp. art. 71 și art. 64 lit. a și b cod penal, cu excepția dreptului de a alege, și menține aplicarea față de aceste pedepse a disp. art. 71 alin. 5 cod penal.

4. Dispune încetarea procesului penal pentru infracțiunile prev. de art. 255 alin. 1 cod penal rap. la art. 6 și 8 din legea 78/2000 cu privire la inculpații Pumnuț Alexandru și Dinea George Andrei.

5. Înlătură aplicarea disp. art. 86/1 și următoarele cod penal față de inculpatul Biscoș Teodor și aplică disp. art. 81 cod penal pe durata termenului de încercare de 3 ani stabilit conform art. 82 cod penal, atrăgând atenția inculpatului asupra disp. art. 83 cod penal .

6. Reduce pedeapsa aplicată inculpatului Nistor Vasile de la 2 ani și 6 luni închisoare la 1 an închisoare și înlătură aplicarea pedepselor complementare față de acest inculpat.

Înlătură aplicarea disp. art. 86/1 și următoarele cod penal față de inculpatul Nistor Vasile și aplică disp. art. 81 cod penal pe durata termenului de încercare de 2 ani stabilit conform art. 82 cod penal, atrăgând atenția inculpatului asupra disp. art. 83 cod penal .

Menține restul dispozițiilor sentinței.

Respinge ca nefondate apelurile declarate de către inculpații Dogaru Ioan Anton, Pumnuț Alexandru și Dinea George Andrei.

Admite cererea de scutire de amendă formulată de către avocat J. C. A. și dispune scutirea acesteia de plata amenzii judiciare în sumă de 2000 lei stabilită prin încheierea din data de 27 noiembrie 2013.

Obligă pe apelanții Dogaru Ioan Anton și Dinea George Andrei la plata sumei de câte 300 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, iar pe apelantul Pumnuț Alexandru la plata sumei de 400 lei cheltuieli judiciare către stat, din care 100 lei reprezentând onorariu parțial al apărătorului din oficiu, până la prezentarea apărătorului ales, sumă ce va fi avansată din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Prahova.

Dispune plata onorariilor apărătorilor din oficiu pentru apelanții B. T. și N. V. în sumă de câte 400 lei pentru fiecare, precum și onorariul parțial în sumă de 100 lei, pentru intimatul inculpat Șandor Mihail din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Prahova.

Cu recurs în termen de 10 zile de la pronunțare, iar pentru părțile lipsă de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 decembrie 2013.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)